

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๘๒ คน

(เนื่องจากนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ บัดนี้ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
ผมขออนุญาตเรียนว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้องที่
วพทฯ นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙๒ คือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
พ.ศ. ซึ่งท่านสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ เป็นผู้เสนอ จึงขอแจ้งต่อที่ประชุม
เพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานขออนุญาตครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านจตุติมีอะไร เชิญครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก
กระผมอยากจะขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลนะครับว่า
ขณะนี้ตามที่เราจะต้องรับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุ
ขัดข้องที่นายทฯ ไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติได้ คือ
อยากจะถามรัฐบาลตรงนี้ว่า มีจดหมายของสภานะครับ ถึงนายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล
ซึ่งเป็น ส.ส. จังหวัดกำแพงเพชร ท่านได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม

(ฉบับที่..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่..) พ.ศ.
แต่ว่าในจดหมายนั้นได้แจ้งว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ก็อยากจะถามว่าเพราะเหตุผลใดจึงไม่สามารถให้คำรับรองร่าง
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ ซึ่งผมก็ไม่ทราบจะไปถามใครครับ เพราะผีหลอกหมดเลย
ไม่มีรัฐมนตรีนั่งบนบัลลังก์แม้แต่คนเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมว่าอย่างนี้ท่านจตุติครับ ขอขอบคุณนะครับ ท่านก็เห็นอยู่แล้ว
ยังไม่มา ไม่รู้จะถามใคร ไม่ต้องถามครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิชฌุโลก) : ไม่ใช่ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอให้อย่างนี้ ขอความกรุณาอย่างนี้ได้ไหม ผมพูดมาก
ท่านสมาชิกก็ว่าผมพูดมาก ผมขอเรียนว่าเรื่องที่แจ้งให้ทราบ ผมขออนุญาต
แจ้งก่อน แล้วเรื่องนี้ท่านปรีชาที่อยู่หน้าจะทราบดี ก็น่าจะถามตัวเองได้
ผมว่าท่านนายกฯ มาคงจะถามได้ ตอนนี้ผมขอความกรุณาว่าให้ผมแจ้ง
ต่อที่ประชุมเรื่องต่าง ๆ ก่อนได้ไหม

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิชฌุโลก) : ท่านประธานจะประทาน
อนุญาตให้ผมได้บันทึกหลักฐานไว้หลังจากท่านประธานแจ้งแล้วไหมครับ
ผมกลัวว่าจะเลยไป แล้วผมจะไม่ได้แจ้งไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิปรายก็มีการบันทึกอยู่แล้ว

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิชฌุโลก) : มีรัฐมนตรีมาพอดีเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือผมขออนุญาตเรื่องนี้ก่อนได้ไหม ให้แจ้งเรื่องเพื่อทราบก่อน
จะได้มีเวลาประชุมกันมาก

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิชฌุโลก) : ผมกราบเรียนท่านประธาน
อย่างนี้คือ แจ้งให้ทราบมี ๓ เรื่อง มี ๒ เรื่องที่ต้องซักถาม ผมยินดีนั่งลง
แล้วแต่ท่านประธานจะกรุณาให้ผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณมากครับ เรื่องรับทราบ เรื่องที่ ๒ ที่ขออนุญาต
เรียนต่อที่ประชุมก็คือ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๓๘ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสำนักงบประมาณได้ทำรายงาน
ความเห็นรวมของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสร็จแล้ว คณะรัฐมนตรี
จึงได้ส่งมาเพื่อแจ้งให้สภาทราบ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ได้จัดส่งรายงานดังกล่าวให้แก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ท่านประเทืองมีอะไรครับ ท่านชินวรณ์นั่งก่อน

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี ความจริงแล้วเป็นเรื่องต่อเนื่องกันกับคุณจตุติ ไกรฤกษ์ เมื่อสักครู่นี้คือเรื่องที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน แล้วส่งไปให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วตั้งแต่สมัยที่แล้วยังไม่กลับมาสักที เท่าที่ลองติดตามดูส่วนใหญ่เหตุแห่งความล่าช้าก็คือการทำงานของข้าราชการที่ไปยกร่างกฎหมายมาเป็นเหตุให้ล่าช้า การที่มีกฎหมายล่าช้านั้นเป็นผลเสียต่อการบริหารกฎหมายบางฉบับสอดคล้องกันกับนโยบายของรัฐบาล ยกตัวอย่างเช่นร่างพระราชบัญญัติสถาบันอาชีวะ ซึ่งกระผมเสนอเข้าไปแล้วรับส่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ทางกระทรวงศึกษาธิการเองก็มีนโยบายที่จะยกร่างกฎหมายสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันขึ้นมาซึ่งเป็นกฎหมายที่ใกล้เคียงกันมาก แต่ว่าของรัฐบาลช้ายังไม่เสร็จ ก็เลยถ่วงฉบับของผมไปด้วย กระผมขอให้ท่านประธานทวงถามเรื่องนี้ให้กระผมด้วยเถอะครับว่า กฎหมายอย่างนี้ทั้งรัฐบาล ทั้งสมาชิกมีแนวความคิดใกล้เคียงกัน น่าจะเร่งเสนอเข้ามาเสีย เพราะว่าการที่มีกฎหมายแล้วมันเป็นผลดีต่อการศึกษา แต่ว่าพอมาถึงกระบวนการพิจารณากฎหมายก็ช้า กระผมก็ไม่แน่ใจว่าสภาจะอยู่ได้ไหม อย่างไรก็ตามท่านประธานเร่ง ๆ ให้กฎหมายมันจบไป แล้วเราจะอยู่กันได้ไม่ได้ก็ช่างหัวมันเถอะนะครับ เพราะฉะนั้นเร่งให้เร็วสักหน่อยเถอะครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านประเทืองครับ ผมคิดว่าท่านอภิปรายแล้วคงจะได้รับทราบนะครับ ท่านชินวรณ์ก่อน ท่านจตุติ ไกรฤกษ์ ทีหลัง

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมมีข้อสังเกตต่อข้อสังเกตที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๙ ที่ท่านประธานแจ้งให้สภาทราบในวันนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าข้อสังเกตดังกล่าวนี้เพียงแต่ท่านประธานจะกรุณาแจ้งให้ทราบก็ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อสภาแห่งนี้ แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สภาสมควรที่จะได้หยิบยกขึ้นมาตั้งประเด็นในการที่จะได้เสนอแนะเป็นข้อสังเกตต่อข้อสังเกตที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ส่งไปให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ รับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ไปดำเนินการนะครับ แล้วก็ให้รายงานให้สำนักงานงบประมาณได้รับทราบเพื่อที่จะได้รวบรวมความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และวันนี้ท่านประธานสภาได้กรุณานำเรื่องนี้มาแจ้งต่อที่ประชุมสภาทราบนั้น ผมคิดว่าประเด็นนี้จะเป็นประเด็นที่สำคัญ เพราะว่าขณะนี้สภาของเรา กำลังที่จะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๑ อยู่ และคิดว่าเรื่องนี้น่าจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่าท่านประธานจะกรุณาให้เวลากับเพื่อนสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตต่อประเด็นนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าประธานกรุณาอนุญาต ผมจะกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ นะครับว่า เมื่อผมได้อ่านข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และให้ส่วนราชการได้ทำความเห็นรวมเสนอคณะรัฐมนตรีแล้ว ผมคิดว่ามีหลายประเด็นที่การดำเนินการของฝ่ายบริหารซึ่งจะต้องรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ไปดำเนินการให้เป็นไปตามที่สภาได้อนุมัติ แต่กลับเป็นว่าบางเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ส่วนราชการมิได้ให้ความสนใจ มิได้เร่งรัดให้เป็นไปตามข้อสังเกตดังกล่าว และมาวันนี้เมื่อสังเกตเห็นถึงการรายงานของสำนักงานงบประมาณแล้ว ก็คิดว่าท่านอาจจะเพียงทำมาเป็นส่วนของพิธีการของส่วนทางราชการเท่านั้น แต่ในเชิงของการปฏิบัติแล้วผมคิดว่ารัฐบาลยังอาจจะขาดความเอาใจใส่ต่อข้อสังเกตดังกล่าว ผมขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่าง ๒ เรื่องที่มีความสำคัญครับ

ท่านประธานครับ เรื่องแรก คือเรื่องการช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่เกษตรกร คณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ว่า เนื่องจากว่าการให้

สินเชื่อเกี่ยวกับเกษตรกรที่ผ่านมานั้นยังไม่สามารถที่จะช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างเต็มที่ และจากการที่ทราบตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงตอนที่ได้นำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ เข้าสู่สภา ท่านบอกว่าเงินกองทุนที่ช่วยเหลือเกษตรกรดังกล่าวนี้ยังมีเหลืออยู่ แต่มาวันนี้การดำเนินการของส่วนราชการที่ทางคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตว่า ให้ไปทบทวนผ่อนปรนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ไปดูระเบียบต่าง ๆ ที่ได้กำหนดเอาไว้ว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรจริงหรือไม่ ตลอดจน^{นี้}ให้ไปดูถึงมาตรฐานอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาที่ชำระหนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมาดูผลของการดำเนินการ ปรากฏว่าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการดังนี้ ยกตัวอย่างเช่น ของกรมส่งเสริมสหกรณ์นะครับ ท่านบอกว่าท่านได้ดำเนินการแก้ไขระเบียบเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมสหกรณ์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒ ถึง ๖ ต่อปีนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าการดำเนินการและการทบทวนขั้นตอนดังกล่าวนี้ ผมไม่แน่ใจครับว่าผลในการปฏิบัติที่จะให้กลุ่มส่งเสริมสหกรณ์ต่าง ๆ ได้สามารถที่จะกู้ยืมในอัตราร้อยละ ๒ ถึงร้อยละ ๖ นั้น ในขณะที่รัฐบาลหรือส่วนราชการได้ดำเนินการไปอย่างไรแล้วบ้าง ไม่ใช่ตอบมาเพียงหลักเกณฑ์ เมื่อคณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตเป็นหลักเกณฑ์ที่ตอบมาเพียงหลักเกณฑ์ ผมอยากที่จะให้ข้อสังเกตดังกล่าวนี้เป็นผลไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง หรือของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ก็เช่นเดียวกันครับ ในขณะที่มีหลายปัญหาในเรื่องที่จะเข้าไปช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรที่เป็นคนยากคนจน แต่ปรากฏว่าในการดำเนินการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนดังกล่าวของพี่น้องเกษตรกรอย่างแท้จริง

อีกเรื่องหนึ่งครับซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตในเรื่องของการจัดงบประมาณสัมมนา ฝึกอบรมและการเดินทางไปดูงานในต่างประเทศในปี ๒๕๓๙ ท่านประธานครับ คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตดังกล่าวนี้ไว้แล้วในปีงบประมาณ ๒๕๔๐ เป็นปีแรกในรอบ ๑๐ ปีที่รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดเก็บรายได้ตามเป้าได้ก็มีการปรับลดงบประมาณกลางปี แต่ท่านประธานที่เคารพครับโดยข้อเท็จจริงในขณะนี้ยังมีส่วนราชการต่าง ๆ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานในต่างประเทศในโครงการที่บางโครงการเกือบจะไม่จำเป็น และบางโครงการนั้นปรากฏว่าน่าจะคณะไปโดยรัฐมนตรีว่าการฯ นำคณะไปโดยรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ

ผมจึงอยากจะนำเรียนท่านประธานว่า ในฐานะที่พวกเราเป็นสมาชิกสภาแห่งนี้ ได้ตั้งข้อสังเกตนี้ในฐานะที่จะต้องติดตามข้อสังเกตดังกล่าวนี้ตามข้อบังคับ การประชุมสภา ผมคิดว่าในการดำเนินการน่าจะมีผลในการปฏิบัติ ที่ชี้แจงมา ที่เห็นเป็นรูปธรรมมีของกระทรวงสาธารณสุขกระทรวงเดียวครับ ของกระทรวง ศึกษาธิการไม่ทราบว่าได้มีการติดตามและมีการรายงานผลดังกล่าวหรือไม่ ตลอดถึงของกระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ ด้วย นี้เป็น ๒ ประเด็นสั้น ๆ ที่ผมขออนุญาตนำกราบเรียนต่อท่านประธาน ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อ ที่ประชุมแห่งนี้ และเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๑ ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมาก เชิญท่านจตุศรีครับ

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิชญ์โลก) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนถามไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานว่า
เหตุผลที่ ๖ พบว่า นายกรัฐมนตรีไม่ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติแร่ กับ
ร่างพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม นั้น สภานี้ก็อยากขอทราบเหตุผลว่า
ด้วยสาเหตุใดเป็นเหตุของความล่าช้า หรือเป็นเหตุเรื่องของการเมือง
หรือเป็นเหตุเรื่องไร้ประสิทธิภาพในการบริหารงานเพราะว่าจริง ๆ แล้ว
รัฐบาลนั้นมีแผนงานจะออกพระราชบัญญัตินี้ด้วยในเรื่องของการกระจายอำนาจ
ทางการคลัง แต่ผมก็ขอบันทึกไว้ตรงนี้ว่าผมไม่สามารถทำหน้าที่ซักถามทาง
รัฐบาลได้ เนื่องจากไม่มีรัฐมนตรีสนใจที่จะมาตอบปัญหาของสมาชิก
ในที่ประชุมสภา ผมก็ขอหมายเหตุไว้ตรงนี้ท่านประธานครับ แล้วคิดว่าตรงนี้
น่าตำหนิมาก เพราะว่าปัญหาของบ้านเมืองคงไม่ใช่ใช้อารมณ์ตัดสินปัญหา
ของชาติบ้านเมือง แต่อยากจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มาชี้แจงว่าเหตุผลที่ไม่ให้
คำรับรองในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีอะไรบ้าง ไม่ใช่แจ้งกันมา
เพื่อทราบเฉย ๆ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมขออนุญาตแจ้งเรื่องรับทราบเรื่องที่ ๓

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิชญ์โลก) : ท่านประธานครับ เรื่องที่ ๒
ยังไม่จบเลยครับ ๑.๒ มีคอยอภิปรายอีกหลายท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ ผมเรียนแล้วนะครับ เมื่อมีการแจ้งให้ทราบ
เรื่องที่ ๒ แล้วท่านชินวรณ์ตั้งข้อสังเกตแล้ว ๒ เรื่อง ก็คิดว่าที่ประชุม
คงรับทราบแล้ว เรื่องเพื่อทราบ กระผมขอประทานอภัยนะครับ ขอความกรุณา
จากเพื่อนสมาชิก ถ้าจะมีการซักถามกันอย่างนี้ก็ไม่ต้องพิจารณากฎหมาย
ฉบับอื่น เอาพอสมควรเป็นที่สังเขปนะครับ ก็เป็นที่รู้กันอยู่พวกเราที่ทำงาน
กันอยู่ ท่านมีข้อสังเกตก็บอกมา ถ้าจะอภิปรายย้อนหลังไปเรื่องงบประมาณอีก
ผมคิดว่ากฎหมายอีกหลายฉบับที่คอยอยู่ อบจ. ก็คอยอยู่ ก็คงจะไม่ได้มีการ
พิจารณากัน

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิชญ์โลก) : ผมมีข้อสังเกตครับ ผมไม่ได้
อภิปรายว่าตามรายงานที่สภาเสนอมา ของผมสั้นกระชับและเข้าเป้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอความกรุณาท่านด้วยนะครับ ขอขอบคุณท่านจตุศรีครับ
 นายจตุ ใกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ
 เรื่องข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๙ ซึ่งทางรัฐบาลได้ทำ
 หนังสือตอบสภามานั้น ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๓ - ๔ ประเด็นเท่านั้นครับ
 ประเด็นแรก ก็คือการชี้แจงเรื่องการใช้จ่ายแรงงานและการ
 คຸ້ມครองแรงงาน รัฐบาลนั้นได้แจ้งมาว่าได้ดำเนินการด้านความปลอดภัย
 สภาพแวดล้อมในการทำงานแล้ว ตรวจสอบความปลอดภัยแล้วแต่ที่ข้อเท็จจริง
 ในปัจจุบันนี้ยังมีไฟไหม้อาคารกลางใจเมืองฮึก โดยสาเหตุเกิดจากความเสียนเสื้อ
 เรื่องสารเคมี ซึ่งอยู่ในรายงานที่รัฐบาลทำส่งสภา ผมไม่ทราบว่ารายงานนี้
 ที่ทำมาส่งสภาแล้วนั้น ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้รับทราบในข้อปฏิบัติในข้อสังเกต
 ของกรรมการหรือไม่ และหน่วยงานนั้นได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดตามที่
 ได้ตกลงไว้ หรือแจ้งให้สภาทราบหรือเปล่า เพราะหลังจากที่ไฟไหม้อาคารนั้น
 ประมาณ ๒ วันเท่านั้นก็มีผู้เข้าไปตักแต่งดูความเสียหาย ปรากฏว่าตกลงมา
 จากตึกตายนี้อีกคนหนึ่ง การประมาทเสียนเสื้อเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้น นอกจากนั้น
 การซ่อมอาคารห้างสรรพสินค้ากลางใจเมืองที่มีไฟไหม้ก็ขาดมาตรการป้องกัน
 ความปลอดภัยในการคຸ້ມครองผู้ใช้แรงงานที่ดี ผมมีข้อสังเกตตรงนี้ว่า
 แรงงานต่างด้าวที่ได้อนุญาตตามชายแดนนั้นได้สร้างปัญหาโรคติดต่อให้กับคนไทย
 ที่อยู่ตามชายแดนอีกมาก เรื่องนี้กระทรวงแรงงานไม่ได้เคยเหลียวแลเอาใจใส่
 ประเด็นนี้เลย-----

ประเด็นสุดท้ายของกระทรวงแรงงานก็คือว่า เมืองไทยนั้นไม่ได้
ขาดแคลนแรงงานครับท่านประธาน สิ่งที่เราขาดแคลนนั้นคือขาดแคลน
แรงงานถูก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วสิ่งที่รัฐบาลทำคือเปิดโอกาสให้นายจ้างนั้น
เอาเปรียบลูกจ้างคือผู้ใช้แรงงานได้ ฉะนั้นนี่คือข้อสังเกตรองของแรงงาน
ส่วนประเด็นอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เรื่องการพัฒนาคมนาคมของ
ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรถไฟแห่งประเทศไทย ผลการดำเนินงาน
ตามข้อสังเกตรองของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ที่ได้แจ้งสภานั้น บอกว่า
พยายามดำเนินการแล้วอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงสวัสดิการและเพื่อเกิด
ความเป็นธรรมในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
ผมตั้งข้อสังเกตรองนี้ว่า ประเด็นของการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งทำเส้นทาง
เดินรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย กลับถูกยกเลิกไม่ได้ดำเนินการต่อไป
แต่กลับไปทำสายนครพนมแทน ซึ่งขอหมายเหตุตรงนี้ว่าจังหวัดนครพนม เป็น
จังหวัดที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เป็นผู้แทนราษฎรอยู่

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ไม่ให้เสียเวลามาก คือการ
ช่วยเหลือด้านสินเชื่อให้แก่เกษตรกร โครงการสินเชื่อให้แก่เกษตรกรนั้น
กราบเรียนตรง ๆ ว่าได้กระทำตรงกันข้ามกับที่ได้แจ้งสภาไว้อย่างสิ้นเชิง
การช่วยเหลือให้สินเชื่อแก่เกษตรกรนั้น สิ่งที่จะทำได้ดีที่สุดในขณะนี้คือการ
การเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารนี้ตามแผนงานเดิมจะต้องได้รับเงินช่วยเหลือ
จากรัฐบาลอุดหนุนเพิ่มทุนให้กับธนาคารเป็นจำนวนเงินงบประมาณปีละ
๒,๐๐๐ ล้านบาท เริ่มต้นตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ เกษตรกรทั่วประเทศนั้นจะ
สามารถเข้าถึงการใช้สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำได้เพื่อลดต้นทุนให้กับ
เกษตรกร แต่ปรากฏว่าผลการปฏิบัติงานของรัฐบาลในการเสนอร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณฯ มาในปีปฏิบัติตรงกันข้ามกับข้อสังเกตรองของกรรมาธิการ
คือ แทนที่จะเพิ่มทุน ธ.ก.ส. เป็นปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาทตามแผนงานที่วางไว้
กลับเพิ่มทุนให้เพียงแค่ ๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ฉะนั้นผมขอตำหนิมาตรงนี้ว่า
สิ่งที่ได้แจ้งมากับสภานั้นผมคิดว่าเอกสารที่เสนอมาสภานั้นครั้งหนึ่งเป็นตัวอักษร
ตามข้อเท็จจริง แต่ในทางปฏิบัตินั้นตรงกันข้ามกับข้อเท็จจริงอย่างสิ้นเชิง
ผมจึงฝากท่านประธานไว้ว่า นี่ละครับคือตัวอย่างอย่างยิ่งว่า ปากหวานกันเปรี้ยว
ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอเป็นอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพ ผมขออนุญาตขอภัยสักนิดหนึ่งครับ ขณะนี้

ปรากฏว่าทางสภาผู้แทนราษฎรเราได้รับเกียรติจาก นางโมริยาม่า ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านให้เกียรติเข้ามาชมการประชุมของเราซึ่งท่านอยู่ข้างบน กรรมาปรบมือต้อนรับหน่อยครับ

(ที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านนิพิฐ เชิญครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานถึงข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๙ ที่คณะรัฐมนตรีได้รับทราบและนำมาเสนอต่อสภาในวันนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงแล้วการตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นค่อนข้างจะเป็นเรื่องใหญ่ เนื่องจากก่อนที่จะตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้น ทุกปีงบประมาณคณะกรรมการจะใช้เวลาค่อนข้างมากเพื่อมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในแต่ละปี ซึ่งถ้ารัฐบาลนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริงแล้วจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำงบประมาณในปีถัดไป และเป็นประโยชน์ในการใช้งบประมาณ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คงจะเป็นประเพณีปกติของคณะกรรมการ เนื่องจากทุกปีคณะกรรมการจะมีข้อสังเกต ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในระยะหลังรัฐบาลมิได้ใส่ใจในข้อสังเกตของคณะกรรมการ คณะกรรมการเมื่อมีข้อสังเกตแล้วนะครับ ก็ไม่ได้มีการติดตามว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตหรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นเหตุผลในคำอภิปรายว่า รัฐบาลโดยสำนักงบประมาณได้แจ้งว่า ส่วนราชการทั้งหลายได้แจ้งมายังรัฐบาลว่าได้ถือปฏิบัติตามข้อสังเกตอยู่แล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้นผมเรียนว่าในปีนี้ คณะกรรมการคงไม่ต้องมีข้อสังเกตหรอกครับ เพราะว่าส่วนราชการทั้งหลายส่วนมากจะแจ้งว่าได้ปฏิบัติอยู่แล้ว ผมเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วส่วนราชการทั้งหลายมิได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตของคณะกรรมการในหลายประเด็นด้วยกันนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะเรียนท่านประธานในข้อที่ ๓ ของข้อสังเกตว่า การจัดสรรงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตไปยังรัฐบาลว่า ในการจัดสรรงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้น รัฐบาลควรกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางและแผนการจัดสรรงบประมาณให้กระจาย

ไปยังภูมิภาคต่าง ๆ อย่างมีระบบและเป็นธรรมอย่างทั่วถึง เมื่อคณะกรรมการ
ได้มีข้อสั่งเกิดอย่างนี้แล้วนะครับ สำนักงานประมาณได้เชิญหน่วยราชการทั้งหลาย
มารับทราบข้อสั่งเกิด และกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณ ผมอยากจะ
เรียนท่านประธานใน ๒ ประเด็นด้วยกันคือ

ในข้อ ๓.๑.๑ หลักเกณฑ์ในการกระจายงบประมาณด้านการก่อสร้าง
ถนนและสะพาน อันนี้เป็นข้อนำสั่งเกิดที่แปลกประหลาดมาก ท่านประธานครับ
สำนักงานประมาณร่วมกับส่วนราชการได้มีหลักเกณฑ์ ๕ ประการด้วยกัน ในการ
กระจายงบประมาณการก่อสร้างถนนและสะพาน-----

ข้อสังเกตประการแรกในการจัดสรร ก็คือมีตัวแปรหลัก ๔ ตัวด้วยกัน
ตัวแปรตัวที่ ๑ ก็คือถือจำนวนประชากร คิดเป็นสัดส่วน ๘๐ เปอร์เซ็นต์
ของงบประมาณ ในตัวแปรตัวที่ ๒ ถือความขาดแคลน ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ถือพื้นที่ ๕ เปอร์เซ็นต์ และถือรายได้ประชากร ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง
ผมเรียนท่านประธาน ถ้าเป็นอย่างนี้จะเกิดความไม่เป็นธรรม
ในการจัดสรรงบประมาณ ความจริงแล้วสำนักงานงบประมาณโดยส่วนราชการ
ทั้งหลายจะถือความขาดแคลนของพื้นที่มากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ไม่ใช่ถือจำนวนประชากร ถ้าถือตามจำนวนประชากรนั้น ผมเรียน
ท่านประธานว่า จังหวัดไหนมีประชากรมากก็ได้ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์
ของงบประมาณทั้งหลาย ตัวนี้จะลดลง และน่าจะเพิ่มความขาดแคลน
ในส่วนของสะพานและถนนให้มากขึ้นจาก ๑๐ เปอร์เซ็นต์น่าจะเป็น
๕๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเรียนท่านประธานในการจัดสรรงบประมาณนั้น
ควรคำนึงถึงความขาดแคลนเป็นเบื้องต้น ไม่ใช่คำนวณถึงจำนวนประชากร
สมมติว่าในจังหวัดไหนที่มีประชากรมากและไม่มี ความขาดแคลน หรือว่า
ความขาดแคลนน้อย แต่เขาก็ได้รับงบประมาณไปมาก อย่างนี้ถือว่า
ไม่มีความเป็นธรรม ผมเรียนท่านประธานว่า น่าจะมีการเปลี่ยนแปลง
หลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณ

ในประเด็นต่อไป ก็คือในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

ในเรื่องของถนนและสะพานนั้นมีตัวแปร ๔ ประการ แต่ในเรื่องของ
แหล่งน้ำนั้นมีตัวแปร ๓ ประการด้วยกันเท่านั้นเอง คือจำนวนประชากร
คิดเป็น ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ ความขาดแคลน ๓๐ เปอร์เซ็นต์
ซึ่งก็ถือว่าเพิ่มมากขึ้น แล้วรายได้ประชากร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ทราบว่า
ทำไมไม่มีเกณฑ์ของพื้นที่ในการจัดสรรงบประมาณด้วย โดยข้อสรุปแล้ว
ในข้อ ๓ ก็คือการจัดงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผมอยากให้
รัฐบาลได้ทบทวนเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณ อย่างคำนึงถึงจำนวน
ประชากรถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จะไม่มีความเป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผมอยากเรียนท่านประธานว่า น่าจะเพิ่มเกณฑ์ในการเสียภาษีอากร
ของประชาชนไปด้วย โดยเฉพาะในภาคใต้ท่านประธานจะเห็นว่า
มีจำนวนประชากรน้อยมาก น้อยกว่าจำนวน ๕ ภาคทั้งหมด แล้วพื้นที่ก็น้อย
แต่ถ้าเราดูโครงสร้างในการเสียภาษีของคนภาคใต้แล้ว เราเสียภาษี

เป็นอันดับ ๓ แต่ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุด ผมอยากทราบเรียน
ท่านประธานว่า น่าจะมีเกณฑ์ในการเสียภาษีอากรเข้าไปด้วยในการ
จัดสรรงบประมาณ

อีกประเด็นเดียวที่ท่านประธานครับ ผมไม่ใช้เวลามากนะครับ
ประเด็นค่าใช้จ่ายฟื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณประโยชน์ อันเนื่องจากอุทกภัย
ผมเรียนท่านประธานทุกปีเมื่อมีภัยดินนี้เข้ามาว่า ปกติภาคใต้ที่อุทกภัย
จะเกิดขึ้นหลังจากภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ได้เกิดอุทกภัยแล้ว
สิ่งที่เกิดเป็นปัญหาซ้ำซากของพื้นที่ภาคใต้ก็คือ เมื่อมีอุทกภัยเกิดขึ้น
ในภาคใต้สิ่งสาธารณูปโภคทั้งหลายที่จะนำไปช่วยเหลือนั้นหมดไปแล้ว
หมดไปในการช่วยเหลือภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน นี่เป็นประเพณี
และเป็นความลำบากของพี่น้องประชาชนในภาคใต้ทุกปีมา ไม่ว่าจะเป็น
วัสดุเสื้อผ้า หน้าสำหรับสัตว์เลี้ยงทั้งหลายจะหมดไป เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะให้รัฐบาลได้พิจารณาค่านี้ว่าควรจัดสรรไว้ให้พื้นที่
ที่น่าจะประสบอุทกภัยในภายหลังด้วย

นอกจากนี้อีกประเด็นเดียวครับท่านประธาน ในเรื่องของการ
การคุ้มครองผู้บริโภค รัฐบาลโดยส่วนราชการทั้งหลายได้แจ้งว่า
ได้ถือปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ว่าในความเป็นจริงผมอยากเรียนท่านประธานว่า
ในพื้นที่ชนบทประชาชนส่วนมากจะดื่มน้ำหรือว่าเหล่าชาวนี้นั้นปกติ
ผมเชื่อว่าเป็นพื้นที่ท่านประธานก็คงเหมือนในพื้นที่ภาคใต้ของผมนี่ละครับ
แต่ว่าในขณะที่ท่านประธานครับ มีสุราหรือว่ามีเหล้า หรือเบียร์บางชนิด
ที่ขายไม่ได้จะมีการบังคับซื้อหรือว่าบังคับขาย ผมว่าสำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคน่าจะไปดูนะครับ โดยเฉพาะในพื้นที่
ภาคใต้เวลาหมู่บ้านร้านค้าเอกชนทั้งหลาย ชื่อเหล้าขาวหรือว่าเหล้าโรง
ต้องซื้อเบียร์ช้างหรือเบียร์คาลส์เบอร์กเข้าไปด้วย ผมถือว่าอย่างนี้
คือการเอาเปรียบผู้บริโภค เพราะว่าทำให้ผู้บริโภคนั้นต้องจ่าย
ในจำนวนที่สูงขึ้น แล้วสุราหรือว่าเบียร์ทั้งหลายที่ขายไม่ออกจะเป็น
ภาระของผู้บริโภค เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่า ถึงแม้ว่า
เราจะมีระบบการค้าแบบเสรี แต่ว่ามันเสรีไม่จริง ทำไมเขา
จะซื้อเหล้าขาว จะซื้อเบียร์ ชื่ออะไร ทำไมเขาต้องซื้ออย่างอื่น
เข้าไปด้วย อันนี้ผมอยากให้รัฐบาลนำไปถือปฏิบัติตามข้อสังเกตว่า

๑๕

สผ ๓/๒๕๔๐ (ส. ๒)

นภา ๖/๓

อย่าไปบังคับซื้อกับประชาชนเลยครับ มันจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับ
ประชาชน ผมมีข้อสังเกตเพียง ๓ - ๔ ประเด็น ขอกราบเรียน
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชานี ครับ

นายชำนี คักติเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ชำนี คักติเศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช คงไม่มีความจำเป็น
 ใด ๆ เลยที่ผมต้องลุกขึ้นมาในช่วงเวลานี้ครับท่านประธาน ถ้าหากว่าทางรัฐบาล
 ได้บอกไว้ในเอกสารนี้เสียให้ชัดเจนตั้งแต่ต้นว่า นอกจากที่ท่านได้รับทราบแล้ว
 แล้วก็ส่งไปให้ส่วนราชการเขาดูสิว่า ทำอะไรได้บ้าง ถ้าทำได้ก็ทำเลย ถ้าทำไม่ได้
 ก็ไม่เป็นไร เพราะว่าคำที่รัฐบาลชี้แจงมาเพียงเท่านี้สภานี้ไม่อาจจะทราบได้ว่า
 ทำที่ของรัฐบาลต่อข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณรายจ่าย
 ประจำปีเป็นอย่างไร ถ้าท่านประธานจะได้กรุณาให้ท่านตัวแทนรัฐบาล ท่านรัฐมนตรี
 ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีอะไรก็ได้ช่วยบอกกับสภาหน่อยได้ไหมครับว่า
 ทั้ง ๑๒ ข้อที่ทางคณะกรรมการเขาเสนอมา รัฐบาลคิดอย่างไร รัฐบาลตอบ
 สภาได้เลยครับ ตอบว่าไม่เห็นด้วย สภานี้ก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าเราเอา
 เพียงแต่ว่ารับทราบ สภาจะได้รับทราบว่ารัฐบาลไม่เห็นด้วย หรือรัฐบาลบอก
 เห็นด้วยได้ครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งไม่เห็นด้วย ก็บอกกับสภาสิครับว่า เห็นด้วย
 ครึ่งหนึ่ง ไม่เห็นด้วยอีกครึ่งหนึ่ง เราจะได้กำหนดทำที่ของเราต่อการศึกษา
 เรื่องนี้ได้ ผมก็เห็นใจท่านประธานครับ ท่านประธานอยากให้จบไว ๆ ผมก็อยาก
 ให้จบไว ๆ จริง ๆ แต่ว่าผมดู ๔ - ๕ คนเขาพูดแล้ว ไม่มีใครอยู่จะบอกกับผม
 ลักคนหนึ่ง อย่างนี้ผมว่าสภาเราก็ลำบาก ท่านลองกรุณาช่วยให้ทางรัฐมนตรี
 ได้บอกกับพวกเราสักนิดเถอะครับว่า เห็นอย่างไร และตั้งใจจะทำเรื่องนี้อย่างไร
 เพราะว่าข้อสังเกตใหม่กำลังจะออกมาอีก ข้อสังเกตครั้งที่แล้ว
 ที่เห็นชัด ๆ ว่ารัฐบาลจงใจจะไม่ทำก็คือข้อ ๑๑ ครับ ท่านประธานครับ การโอน
 เปลี่ยนแปลงงบประมาณ พูดทุกปี บอกไว้ชัดเจนครับว่า รัฐบาลควรกำชับให้
 มีการโอน เปลี่ยนแปลงงบประมาณได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น
 เร่งด่วนอย่างแท้จริง สภานี้เคยอภิปรายกันไปหลายรอบแล้ว รัฐมนตรีเปลี่ยน
 บ่อยด้วย เวลานี้ในเรื่องเกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานที่สมาชิกเข่าบ่นกัน
 ไม่ต้องไปพูดเรื่องเปอร์เซ็นต์ว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ เดียวนี้ลงไปแล้ว
 ตามเปอร์เซ็นต์ โอนกลับหมด โอนกลับมาไว้ที่ รพช. นี้หมดแล้ว เตรียมทำใหม่
 กระจายใหม่ นี่ผมตั้งใจว่าทักทายเรื่องนี้ไว้ก่อนนิดหน่อย ไว้ถึงเวลาที่เหมาะสม
 ผมก็จะอภิปรายเรื่องนี้ให้ท่านประธานได้ชัดเจน นี่ตัวอย่างที่เห็นชัด
 ท่านประธานครับ เรื่องตรวจเงินแผ่นดินเหมือนกัน ตรวจสอบบัญชีของสำนักงาน
 ตรวจเงินแผ่นดิน แน่ใจนะครับว่า รัฐบาลชุดนี้ได้สั่งกำชับให้สำนักงานตรวจเงิน

แผ่นดินได้ตรวจกับทุกราชการ ตรวจในมาตรฐานเดียวกัน ไม่ว่าทหาร ไม่ว่า พลเรือน ไม่ว่ารัฐวิสาหกิจได้ทำอย่างนี้ไหม บอกกับสภาอย่างนี้สิครับ แล้วเรื่อง จะไปได้ไว ผมขอทราบเหตุผลจากรัฐบาล ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรชก่อนครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอขอบคุณ ท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมลุกขึ้นมาแสดงเหตุผลต่อข้อสังเกตของคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณางบประมาณที่อยู่ในมือของท่านสมาชิกในขณะนี้ ก็เช่นเดียวกันสืบเนื่อง จากที่ท่านอดีตรัฐมนตรีชำนาญได้้นำเรียนต่อท่านประธาน ผมเองมีข้อที่จะซักถามผ่าน ท่านประธานไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับงบประมาณในการใช้จ่าย พื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณะอันเนื่องมาจากอุทกภัย ซึ่งตรงนี้เมื่อสักครู่ที่ท่านนิพิฏฐ์ก็ได้ นำเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว แต่ผมมีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากที่ท่านนิพิฏฐ์ ขออนุญาต ที่เอ่ยนามท่าน เพราะอย่างน้อยก็จะเป็นข้อสังเกตที่ฝากไปยังรัฐบาล เพราะ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงกันบ่อย เพราะฉะนั้นความต่อเนื่องของรัฐบาล ผมอยาก จะเห็นรัฐบาลได้นำข้อสังเกตไปมอบหมายให้กับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้มีการ ติดตามให้เป็นมรรคเป็นผล เพราะผลประโยชน์ทั้งหมดจะตกกับพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ทราบไหมครับ พายุต่าง ๆ อุทกภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น พายุเกย์ที่เกิดขึ้นในครั้งกระนั้น ผมคิดว่าท่านประธานเอง ก็คงจะยังจำได้อยู่ ในการเกิดพายุในครั้งนั้น อุทกภัยในครั้งนั้น ท่านประธานครับ ยังความเสียหาย สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพานชำรุดเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถนนและสะพานที่อยู่ในเขตชุมชนที่อยู่ห่างไกลต่อชุมชนเมือง ท่านประธานครับ หายไปในชั่วพริบตาเดียว แล้วก็หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้ ดำเนินการตามรายละเอียดที่ปรากฏในข้อสังเกตนี้ะครับขึ้นมา แต่จนบัดนี้ครับ ท่านประธาน เงินยังไม่ไปถึงเลย เสียตายครับ เมื่อสักครู่นี้ผมกำลังติดต่อไปที่ จังหวัดชุมพรของผม รายละเอียดยังไม่ได้มา อีกสักครู่หนึ่งผมจะมอบให้กับทาง รัฐมนตรี รัฐบาลเอาไปดำเนินการด้วย ผมมีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนผ่าน ท่านประธานไป นั่นก็คือสาเหตุของเรื่องนี้ผมมองว่าเนื่องจากอำนาจทั้งหมด ยังกระจุกอยู่ที่ในตัวราชการส่วนภูมิภาค กรม กระทรวงต่าง ๆ ซึ่งจะเป็น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เงินที่ออกไปสู่ท้องถิ่นไปถึงได้ช้า เพราะฉะนั้นเมื่อเงินไปถึงช้า

การแก้ไขปัญหของส่วนภูมิภาคหรือท้องถิ่นก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหให้กับ
พี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขตชุมชน ในเขตชนบทได้ทันทั่วถึง นี่คืสาเหตุประการที่ ๑
ในประการที่ ๒ เมื่อเงินไปถึงแล้วปัญหาก็เกิดครึบ ท่านประธาน
เพราะเมื่อเงินไปถึงตอนนั้น พี่น้องประชาชนที่อยู่ในชนบทนั้นก็ประสบความ
ทุกข์ยากมานานพอสมควรแล้วนับตั้งแต่เกิดอุทกภัย แต่ปรากฏว่าวันดีคืนดีเขาก็
บอกว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขาบอกว่า ขอเป็นลูกรังขึ้นมา ก็ไม่ทราบประมูลกัน
อย่างไร วันรุ่งขึ้นก็ไปดำเนินการแล้ว แทนที่จะได้ลูกรังกลับได้เป็นดินเหนียว
แต่เวลาไปเบิกเงินงบประมาณกลับไปเบิกเงินงบประมาณของลูกรัง แต่เวลา
ลงไปจริง ๆ ในท้องที่ ในถนนที่ชำรุดที่เสียหายกลับเป็นดินเหนียว แทนที่จะไป
แก้ไขปัญหให้กับพี่น้องประชาชนที่ประสบปัญหาดังกล่าว กลับเป็นการไปสร้างภาระ
ให้กับคนที่อยู่ในชนบทซ้ำเติมลงไปอีก -----

สิ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลครับว่า ท่านได้ติดตามในการใช้เม็ดเงินงบประมาณในการฟื้นฟู ในการแก้ไขปัญหาพี่น้องที่ประสบอุทกภัย วาตภัยเหล่านี้บ้างหรือไม่ แค่นั้น เพียงไร ผมอยากจะได้เห็นการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ให้ติดตามในข้อสังเกตในการประชุม ในการตั้งข้อสังเกตของงบประมาณรายจ่ายในปีต่อไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอากม เอ่งฉ้วน ครับ

นายอากม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อากม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญผลในทางปฏิบัติ เพราะผมถือว่าความเห็นหรือข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นเปรียบเสมือนความเห็นของสภา เพราะว่าคณะกรรมการเป็นตัวแทนของสภา และรายงานฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกต ในประเด็นที่ ๖ ท่านประธานครับ คณะกรรมการในวิุพุทธศักราช ๒๕๓๙ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้สั้น ๆ ว่าโครงการให้สินเชื่อเกษตรกรที่ผ่านมาไม่สามารถช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างจริงจัง เนื่องจากการเสนอขอสินเชื่อมีหลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติมากเกินไป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะพิจารณาทบทวนผ่อนปรนหลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดมาตรฐานอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาชำระหนี้ เพื่อให้เกษตรกรสามารถกู้ยืมในการประกอบอาชีพได้สะดวกและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ จากอันนี้ ข้อสังเกตดังกล่าวเมื่อผ่านมติคณะรัฐมนตรีไปแล้วก็ปรากฏว่ากลับมาเป็นรายงานให้พวกเราได้พิจารณาในวันนี้ ผมดูจากรายงานฉบับนี้แล้ว พูดถึงเฉพาะหนี้สินในกรมส่งเสริมสหกรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นเกษตรกรชั้นดีที่เข้าสู่ระบบ ได้รับการจัดสรร ได้รับการดูแลจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ค่อนข้างดี พูดถึงหนี้สินที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจะให้กู้ได้สำหรับสมาชิกที่อยู่ในโครงการปฏิรูปที่ดิน พูดถึงหนี้สินที่อยู่ในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอันนี้จะถือว่าเป็นเกษตรกรทั่ว ๆ ไป ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลไม่ได้พูดถึงหนี้สินอีกประเภทหนึ่ง และไม่ได้มีมาตรการโครงการที่จะช่วยเหลือเขาเหล่านั้นเลย คือหนี้สินที่เกิดจากนอกระบบ ท่านประธานต้องยอมรับความจริงนะครับว่าท่านประธานเองก็เป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากต่างจังหวัดเหมือนผมคงจะรู้ว่าเกษตรกรส่วนหนึ่งในประเทศในขณะนี้ไม่มีหนี้สินนอกระบบ ซึ่งจะทำให้เขา

มีโอกาสที่จะ เป็นเกษตรกรที่ไม่มีหนี้สินในอนาคตค่อนข้างยาก เพราะว่าหนี้สิน
นอกระบบเหล่านั้นจะเป็นหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยแพง ผมจำได้ครับท่านประธาน
ในรัฐบาลในอดีตเคยมีโครงการช่วยเหลือหนี้สินนอกระบบในลักษณะ เช่นนี้
ในขณะนั้นได้มีโครงการช่วยเหลือเกษตรกรปลดเปลื้องหนี้สิน รัฐบาลของ
พญา ชวน หลีกภัย ได้ให้ความสำคัญกับโครงการนี้ ท่านประธานต้องยอมรับว่า
คนเราที่เป็นเกษตรกรนี้จะหมดภาระหนี้สินได้ หรือจะเป็นเกษตรกรที่สามารถดำรง
ชีวิตอยู่ได้ภายใต้สถานการณ์อย่างนี้จะต้องมีหนี้ ประการแรกจะต้องมีที่ดินก่อน
เพราะว่าที่ดินเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยการผลิต เพราะฉะนั้นสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
จึงได้ให้ความสำคัญกับรัฐบาลในอดีตในการที่จะจัดสรรที่ดินให้กับประชาชนหรือ
เกษตรกรในการทำกิน -----

แต่ว่าส่วนหนึ่งที่ เขาทำกินแล้วไม่พอกินนั้นมาจากหนี้สิน หนี้สินตัวหนึ่งที่พบความจริงก็คือว่า เป็นหนี้สินนอกระบบ ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยสูง เพราะฉะนั้นรัฐบาลในอดีตจึงเข้าไปช่วยเหลือ โดยตั้งเงินกองทุน เพิ่มเงินกองทุน แก้ไขเงื่อนไขให้มีการกู้หนี้ได้ในระยะยาวคนละไม่เกิน ๕ แสนบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๘ ต่อปี ถ้าผมจำไม่ผิด ไม่ผิดนะครับ แล้วก็กระจายอำนาจไปให้อำเภอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เกษตรกรรายหนึ่งซึ่งมีหนี้สินในลักษณะเช่นนี้ กู้ได้ไม่เกิน ๕ แสนบาท ถ้าไม่เกิน ๓ แสนบาท ให้อนุมัติโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้ามากกว่านั้นก็ส่งมาที่สำนักนายกรัฐมนตรี ก็เป็นภาระหน้าที่ของรัฐมนตรี ที่ดูแลกำกับเป็นคนอนุมัติ แต่ว่าจากรายงานฉบับนี้ ท่านประธานครับ ไม่ได้พูดถึงโครงการลักษณะเช่นนี้เลย ผมจึงอยากจะตั้งข้อสังเกตให้ท่านประธานได้พิจารณา

มีอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นประเด็นสุดท้าย ท่านประธานครับ ในขณะนั้นเกษตรกรในภูมิภาค ผมเข้าใจว่าในภาคอีสาน ภาคเหนือก็ไม่ต่างอะไรจากภาคใต้ คือไปจดทะเบียนขายฝาก ผมจำได้ว่าท่านประธานเองเคยพูดในสภานี้ ในเวลาที่ท่านประธานอยู่ข้างล่าง มีการนำที่ดินไปขายฝากจดทะเบียนเมื่อพบสัญญาขายฝากก็จะตกเป็นของนายทุน ตกเป็นของคนที่เราไปจดทะเบียนขายฝาก ปัจจุบันนี้มีมากเหลือเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งมีเกษตรกรตัวหนึ่งซึ่งเป็นเกษตรกรที่ให้ความหวังกับเกษตรกรคือการทำนาถุ้ง หรือการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เพราะฉะนั้นจะนำที่ดิน บ้าน สวน ไร่ นาไปจดทะเบียนขายฝาก และในที่สุดก็เกิดภาวะวิกฤตราคาไม่ดีการเลี้ยงกุ้งขาดทุน ที่ดินเหล่านั้นก็จะตกสูญสิ้นไปเลย รัฐบาลไม่ได้พูดถึงวิธีการแก้ปัญหาช่วยเหลือเกษตรกรอย่างนี้เลย ผมเห็นแต่รัฐบาลถ่วงอยู่อย่างเดียวก็นึกได้ว่า ถึงเวลาที่จะอยู่ดีกินดี ผมไม่ทราบว่าใครอยู่ดีกินดี ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะให้พูดเฉย ๆ ผมอยากให้รัฐบาลทำด้วย เพราะว่าอย่างน้อย ๆ เกษตรกรถือว่าเป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ ผมไม่อยากจะให้รัฐบาลทำเป็นตัวอย่าง และเป็นตัวอย่างที่ผิด หรือว่าหัวหน้ารัฐบาลอาจจะคิดก็ได้ว่า เกษตรกรยากจนไม่เป็นไรหรอก เพราะขณะนี้หัวหน้ารัฐบาลก็ทำเป็นตัวอย่างแล้ว คือออกจากบ้านตัวเองไปอยู่บ้านเช่า ไม่ใช่ใช้อย่างนั้นนะครับ ท่านประธาน เพราะบ้านเช่าของนายภ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เอาเป็นข้อสังเกต

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระบี่) : นี่แหละครับ ผมกำลังจะเปรียบเทียบรัฐบาลให้เห็นว่า รัฐบาลอย่างพูดอย่างเดียว คำขวัญสวย ๆ ถึงเวลาที่จะอยู่ดีกินดี ผมก็อยากให้เป็นเช่นนั้นครับ แต่รัฐบาลแล้วต้องพูดแล้วต้องทำด้วย อย่างน้อย ๆ รายงานนี้จะต้องมีสิ่งที่ผมพูดเพิ่มเติมเข้ามา หรือจะแก้ไขในการที่จะพิจารณางบประมาณแผ่นดิน นั้นสุดแล้วแต่รัฐบาลจะนำไป ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายมนตรี ด้านไพบูลย์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม มন্ত্রীด้านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยและขอเรียนในฐานะส่วนหนึ่งของรัฐบาลที่อยากจะกราบเรียนต่อทางสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพว่า ตามที่สมาชิกได้ให้ข้อสังเกตและให้ข้อคิดเห็นมานั้น ก็เป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งและคิดว่าในส่วนของรัฐบาลเองนั้นมีความต่อเนื่องกันหลายรัฐบาลที่จะต้องรับผิดชอบต่อข้อสังเกตของทางสภา ข้อสังเกตจากทางกรรมาธิการวิสามัญงบประมาณนั้น ก็จะเป็นข้อสังเกตที่ผ่านการกลั่นกรองและการยอมรับของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว และข้อสังเกตนี้หลายประเด็นได้นำไปสู่การแก้ปัญหาในส่วนของรัฐบาลท่านที่เคารพครับ ในส่วนที่ได้แก้ปัญหาไปหลายประการนั้น หลายท่านก็ได้นำเสนออย่างกรณีที่เราคิดว่าในสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันนั้น เราตระหนักถึงเรื่องของการใช้จ่ายงบประมาณที่จะต้องดูแลให้เป็นประโยชน์สูงสุด กรณีของการเดินทางไปต่างประเทศ รัฐบาลเองก็ได้ออกมาตราการล่าสุดออกมาที่จะพยายามขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการที่จะประหยัดงบประมาณ เราตระหนักถึงปัญหาของการชะลอตัวของเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เราได้มีมาตรการหนึ่งออกไปแล้ว ในส่วนของการแก้ปัญหาในเรื่องของเกษตรกรก็เป็นความร่วมมือต่อเนื่องของหลายรัฐบาลที่เราได้ทำมา ในรัฐบาลชุดนี้เราก็ได้ทำในช่วงประมาณสัก ๗ เดือนกว่า ๆ ก็ได้เป็นความต่อเนื่องของเพื่อนสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเรา ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาหลายท่านก็ได้มาอยู่ข้างบนในการบริหารและก็ได้ทำต่อเนื่องกันมา และเราก็คงจะรับข้อสังเกตที่ทุกท่านได้ให้มานำไปสู่กระบวนการในการที่จะให้ทุกหน่วยงานที่

๒๓

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

จินตนา ๙/๓

เกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง ทบวง กรมที่จะแก้ปัญหาในแต่ละส่วนงาน ก็ถือว่า
ข้อสั่งเกตที่ทำได้ให้มานั้น รัฐบาลพร้อมที่จะรับเอาไปและกระจายไปสู่การ
แก้ปัญหาในส่วนของกระทรวง ทบวง กรมและมอบภาระให้หน่วยงานราชการ
ไปดำเนินการปฏิบัติและจะมาหาทางแก้ไขและพัฒนาตอบสนองต่อแนวทางของ
ทางสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่ารัฐบาลต้องตอบสนองต่อประชาชน โดยผ่าน
กระบวนการของทางสภาผู้แทนราษฎร ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านนั้น
เป็นข้อเสนอที่มีเหตุผลผลก็จะได้รับการนำไปสู่การปฏิบัติทันที ข้อเสนอแนะใด
ที่ยังยากต่อทางปฏิบัติก็จะนำไปสู่กระบวนการในการขัดเกลาและพัฒนาให้มี
ความคล่องตัวในการปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น เพราะทุกท่านก็คงจะได้รับทราบ
ในส่วนของการราชการนั้นมีปัญหาในเรื่องของระบบ ระเบียบของการจัดการ
ของราชการ การปฏิรูปในระบบราชการก็กำลังดำเนินการอยู่ เพราะฉะนั้น
ในทุกขั้นตอนก็จะให้เกิดความคล่องตัวนั้น ก็จะพยายามตอบสนองในทิศทางที่
เป็นประโยชน์ต่อทางสภา ในนามของรัฐบาลก็จะรับเรื่องไปสู่การดำเนินการ
ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตนำเรื่องที่รับทราบ เรื่องต่อไป เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมให้ทราบก็คือ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนด ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมีมติแล้วจำนวน ๕ ฉบับคือ

๑. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๓. พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๔. พระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

จึงขอเรียนต่อที่ประชุมเพื่อทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๔ เรื่องที่แจ้งให้ทราบก็คือ

ด้วยในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๕ วัน คือร่างพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญ และรายละเอียดที่ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงขอเรียนต่อที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑

ัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) จำนวน ๖ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

ฤหัสถ์ที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
 วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
 วันพุธที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
 วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
 วันพุธที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจสอบดูแล้วก่อนที่จะ
 เสนอต่อสภารับรอง

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุกกาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๒๖

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

อัมพา ๑๐/๓

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตทราบเรียนต่อที่ประชุมว่า การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง ค่าปรารภ และเรียงตามลำดับมาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่นนะครับ เมื่อพร้อมแล้วผมขอเรียนเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ เรียนเชิญครับ

นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมบัติ ศรีสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ใคร่ขอเรียนว่า
 ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 สุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และ
 ร่างพระราชบัญญัติสุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
 กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณานั้น บัดนี้
 กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบแล้ว จึงได้นำเสนอเพื่อให้
 ท่านสมาชิกได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ต่อไป โดยที่การพิจารณา
 ของกรรมาธิการวิสามัญนั้นไม่ได้มีข้อแก้ไขในหลักการเนื้อหาแต่อย่างใด
 ขอคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ครับ ต่อไปขอเรียนเชิญ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการ
 ต่อไปครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร
 ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติสุลกากร
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียร คันจ่อง ครับ

นายวิเชียร คันจ่อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิเชียร คันจ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ในมาตรา ๓ นี้
 ความเดิมเขียนเอาไว้ว่า มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
 เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จับผู้ต้องหาหรือยึดเรือ
 หรือสิ่งของ นั่นคือข้อความเดิม แต่ปรากฏว่าในมาตรานี้ ทางฝ่ายกรรมาธิการ
 ได้ตัดคำว่า หรือยึดเรือหรือสิ่งของ ออกหมดครับ ผมมีข้อสงสัยคือกรณีที่ว่า
 อย่างนี้ ถ้าสมมุติว่ามีการลักลอบนำสินค้าหรือว่าของที่ผิดกฎหมายมาจาก
 ต่างประเทศบังเอิญมาพบเจ้าหน้าที่ที่กำลังตรวจอยู่ในน่านน้ำ แล้วเกิดทิ้งของ
 ลงในที่นั้น ในขณะที่ตัวกันตัวเองก็พาเรือหลบหนีออกไป ถ้าเป็นในลักษณะที่ว่าเป็น
 ของกลางที่เขาทิ้งลงทะเล แล้วเกิดพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาได้ นี่จะนำไป

สิ่งที่ไหนถือว่าต้องถินตรงนั้นเป็นอาณาเขตหน้าน้ำของใคร นั่นคือสิ่งที่ผมเป็นห่วง เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการตัดข้อความนี้ออกไปนี้ ผมคิดว่าจะทำให้ มาตรา ๓ ไม่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ผมจึงขอเรียนถามคณะกรรมการนะครับว่า ที่ ตัดข้อความว่า หรือยึดเรือหรือสิ่งของ และข้อความว่า หรือเรือหรือสิ่งของที่ยึดไว้ ออกไปหมดทั้ง ๒ ตอนนั้น ท่านมีเหตุผลอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการครับ

นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและปราบปราม กรมศุลกากร ในฐานะกรรมการวิสามัญ แก้ไขร่างพระราชบัญญัติศุลกากร ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ กระผมขออนุญาตเรียนว่า สำหรับเรือหรือสิ่งของนั้น ตามพระราชบัญญัติศุลกากรได้มีบัญญัติไว้แล้ว ในมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติ ศุลกากร ซึ่งได้บัญญัติว่าบรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ ต้องส่งมอบให้อยู่ในความรักษา ของพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้ตัดข้อความ หรือยึดเรือหรือสิ่งของ และข้อความว่า หรือเรือหรือสิ่งของที่ยึดไว้ นั้น ก็ด้วยเหตุว่า ในมาตรา ๒๐ ทวิ ซึ่งแก้ไขใหม่ตามมาตรา ๓ นี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ ผู้ต้องหาโดยเฉพาะ เนื่องจากมีปัญหาว่าในกรณีที่จับกุมในทะเลอาณาเขตนั้น อำนาจของพนักงานสอบสวนพร้อมที่ใด ที่จะมีอำนาจกันแน่ เพราะฉะนั้นในแง่ของ เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๐ ทวิ ที่ได้แก้ไขนี้เป็นเรื่องของผู้ต้องหาโดยเฉพาะ สำหรับสิ่งของนั้นได้มีบัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๒๕ จึงไม่จำเป็นต้องจะมีไว้ ณ ที่นี้ อีกต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เมื่อไม่มีท่านใดติดใจก็ มาตรา ๕ ต่อไปครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่ติดใจก็ ท่านเลขาธิการเชิญต่อครับหมดแล้วใช้ใหม่ครับ เป็นอันพิจารณาจบวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระต่อไป ขอเรียนถามท่านสมาชิกจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมไม่มีการแก้ไขถ้อยคำใด ๆ นะครับ เป็นการจบวาระที่ ๒ ต่อไปผมขออนุญาตไปที่ประชุมนะครับว่า จะขอมติว่าที่ประชุมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใดที่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งกรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โปรดยกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใดท่านไม่เห็นชอบ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เห็นด้วยกันนะครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ คณะกรรมการชุดเดิม
ใช้ใหม่ครับ ขอเรียนเชิญท่านประธานแถลงครับ

นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมบัติ ศรีสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
สุรินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นางอัญชลี วานิช เทพบุตร กับคณะเป็นผู้เสนอ) และได้ตั้งกรรมการวิสามัญ
ชั้นพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นที่
เรียบร้อยแล้วจึงนำเสนอต่อสภาฯ เพื่อให้พิจารณาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ต่อไป
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันนารุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผม
ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมการ ถ้าเราดูเหตุผล
นะครับ เหตุผลของการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผล เนื่องจากได้มีการ
การประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย
นั่นคือเหตุผลในการขอแก้กฎหมายฉบับนี้ะครับ แต่ในมาตรา ๓ คณะกรรมการ
ได้ตัดข้อความที่ปรากฏคือ ข้อความที่ว่า ที่อยู่ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย
ออก ได้มีการเพิ่มข้อความเข้าไปอีกนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ยังกรรมการนะครับว่า เหตุผลในการที่ท่านตัดข้อความนะครับคือ เขตต่อเนื่อง

ออกน่ะครับ ความจริงแล้วเหตุผลของกฎหมายก็คือ ต้องการที่จะระบุว่
น่านน้ำไทย หมายถึง เขตต่อเนื่อง ด้วยเท่านั้นเอง แต่ท่านได้ตัดข้อความ
ที่เป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งของกฎหมายน่ะครับคือ คำว่า เขตต่อเนื่อง ออกไป
ท่านต้องอธิบายเหตุผลน่ะครับว่า ทำไมท่านได้ตัดสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของ
กฎหมายออกไป นั้นประเด็นที่ ๑ น่ะครับ

ประเด็นที่ ๒ ซึ่งผมถือว่าเป็นประเด็นที่ค่อนข้างจะสำคัญน่ะครับ
นอกจากท่านได้ตัดข้อความสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมายแล้วน่ะครับ ท่านได้
เพิ่มข้อความขึ้นมาใหม่ ผมขออนุญาตอ่านน่ะครับ น่านน้ำไทย หมายความว่า
บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของราชอาณาจักรไทย กรณีตาม
มาตรา ๑๗ ผมตั้งใจตรง กรณีตามมาตรา ๑๗ ครับท่านประธานครับ และ
ท่านประธานดูต่อไปน่ะครับ ท่านประธานจะเห็นว่า มาตรา ๑๗ มีการแก้ด้วย
พร้อมกันกับฉบับนี้-----

ถ้าท่านแก้แบบนี้ ถ้าท่านเขียนอย่างนี้จะกลายเป็นว่า กรณีตามมาตรา ๑๗ เดิม ไม่ใช่มาตรา ๑๗ ที่แก้ไขใหม่ ถ้าเป็นกรณีตามมาตรา ๑๗ ที่แก้ไขใหม่ นะครับ กฎหมายก็จะมีวงเล็บไว้ต่อท้าย ถ้าท่านประธานดูกฎหมายที่เราพิจารณาผ่านไป ร่างพระราชบัญญัติศาลปกครองเขาจะมีคำว่า (ฉบับที่...) ไว้ด้วย เช่น แก้ไข (ฉบับที่ ๙) (ฉบับที่ ๑๒) ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มข้อความ กรณีตามมาตรา ๑๗ ถ้าเราดูตามถ้อยคำที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาหมายถึง มาตรา ๑๗ เดิม ไม่ใช่มาตรา ๑๗ ใหม่ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่า บางครั้งในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการกฎหมายสมบูรณ์อยู่แล้วไม่จำเป็นต้องแก้ไขเลย ไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมอะไรขึ้นมาเลย แต่ว่าถ้าไม่มีการแก้ไขบ้าง ไม่มีการเพิ่มเติมบ้าง คณะกรรมาธิการอาจจะคิดว่าสภาอาจจะตำหนิว่าท่านทั้งหลายว่าไม่ได้ทำงาน แต่ว่าการที่ท่านตัดข้อความเดิมหรือเพิ่มข้อความใหม่ เข้าไป ทำให้สาระสำคัญของกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ผมถาม ๒ คำถามด้วยกัน คือเหตุผลในการตัดคำว่า เขตต่อเนื่อง ออก และในการเพิ่ม กรณีตามมาตรา ๑๗ หมายถึงมาตรา ๑๗ ไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ เชิญคุณสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมอยากจะกราบเรียนท่าน สมาชิกที่ได้สอบถามสักครู่นี้ครับ สำหรับในประเด็นแรกที่กรรมาธิการได้มีการปรับถ้อยคำที่ใช้คำว่า ที่อยู่ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย ในคำนิยาม มาตรา ๓ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมระบุในเลขมาตราไว้อยู่หลายมาตรา

ในประการแรกผมอยากกราบเรียนว่าจากคำนิยามเดิมที่ระบุไว้ใน มาตรา ๓ มีการพูดกันในคณะกรรมาธิการอย่างกว้างขวางว่าถ้ายังคงถ้อยคำที่ว่า ที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง มันจะมีปัญหามาก เพราะว่าถ้อยคำนี้จะมีความหมายกว้างขวาง จะมีความหมายครอบคลุมไปยังกฎหมายหลายฉบับด้วยกัน แล้วก็จะมีปัญหาในเรื่องของการตีความโดยเฉพาะกฎหมายอื่น อย่างเช่น พระราชบัญญัติเรือโดนกัน นอกจากนี้ถ้าหากว่าระบุคำว่า เขตต่อเนื่อง ไว้ จะครอบคลุมพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทยหลายมาตราทีเดียว ซึ่งในบางมาตรานั้นเป็นอำนาจหน้าที่ที่นอกเหนือจากประกาศพระบรมราชโองการที่กำหนดให้การดำเนินการ หรือความมุ่งหมายในการที่จะดำเนินการในเขตต่อเนื่องนั้นมีอยู่ ๔ ประการด้วยกัน

๓๓

สพ ๓/๒๕๔๐ (ส. ๒)

จรรยา ๑๓/๒

นั่นก็คือ เพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับด้านศุลกากร ด้านการคลัง ด้านการเข้าเมือง หรือด้านสาธารณสุข มี ๔ ด้านด้วยกัน ซึ่งในประกาศพระบรมราชโองการนี้จะสอดคล้องกันกับอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายทะเล ปี ค.ศ. ๑๙๘๒ ฉะนั้นในอำนาจตรงนี้ก็ถ้าหากว่าเราไม่จำกัด เอาไว้อาจจะไปกระทบกับกฎหมายอื่น แล้วก็กระทบอำนาจหน้าที่ ซึ่งอาจจะเกินอำนาจหน้าที่ของกรมเจ้าท่า แล้วก็ไปกระทบกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

ในประการที่ ๒ นั้น ผมอยากจะเรียนว่าในกรณีที่มีการระบุใน มาตราต่าง ๆ ไว้ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมอยากจะเรียนว่านอกจาก ๘ มาตรา ที่ระบุไว้เพิ่มเติมแล้ว ยังมีอีกหลายมาตราถ้าหากว่าเราใช้ถ้อยคำเดิม คำว่า เขตต่อเนื่อง จะไปกระทบกับอีกหลายมาตรา แต่ที่เราระบุมาตราตรงนี้ เพราะว่า เป็นมาตราที่มีความเกี่ยวข้องแล้วก็สอดคล้องกับ ๔ ประการในอำนาจหน้าที่ ที่ผมได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการที่จะทำให้การตีความไม่ขัดต่อกฎหมาย แล้วก็ เป็นการทำให้บทบัญญัติตรงนี้มีความกระชับมากขึ้น สามารถบังคับได้ด้วย สำหรับ มาตรา ๑๗ นั้น ผมอยากจะเรียนว่ามาตรานี้ไม่ได้มีการแก้ไข เพียงแต่ว่า การระบุไว้ในมาตรา ๑๗ เอาไว้ในมาตรา ๓ ในคำนิยาม -----

ผมอยากจะเรียนว่า เพื่อให้การสอดคล้องกันที่จะทำให้กรมเจ้าท่านั้นสามารถที่
ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ ก็คือ การปฏิบัติต่อเรือที่เข้ามาสู่น่านน้ำได้ในกรณีที่มีการชักธง
กิติ หรือว่ามีการเปิดใช้โดมไฟก็ติดตั้งแต่ช่วงเวลาของพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น
กรณีมาตรา ๑๗ นี้จะไปโยงกันกับมาตรา ๓ จะทำให้การตีความไม่ลွ่งเลย

ไปยังกฎหมายอื่น ๆ กับกฎหมายระหว่างประเทศ ผมขอกราบเรียนเบื้องต้นแต่เนิ่นก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน
ในประเด็นที่ ๒ ผมยังติดใจอยู่ที่ท่านได้เพิ่มข้อความ กรณีตามมาตรา ๑๗ ท่านต้อง
อ่านพร้อมกันในมาตรา ๓ กับมาตรา ๕ ที่ท่านกรรมาธิการบอกว่าไม่ได้มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง มาตรา ๑๗ นั้นยกเลิกเลยนะครับ มาตรา ๑๗ ถูกยกเลิก
โดยมาตรา ๕ ฉบับนี้ มาตรา ๑๗ ที่ถูกยกเลิกนั้นเป็นมาตรา ๑๗ ฉบับแก้ไข (ฉบับที่ ๑๓)
พุทธศักราช ๒๕๒๕ ที่ผมกราบเรียนถาม เพราะว่าผมกลัวว่าในกรณีที่ท่านเขียนไว้
อย่างนี้หมายถึงมาตรา ๑๗ เดิม ไม่ใช่มาตรา ๑๗ ที่ท่านแก้ไขใหม่ อันนี้ท่านจะ
ตีความอย่างไร เพราะมาตรา ๑๗ ท่านแก้ไขใหม่เป็น มาตรา ๑๗ ใหม่เลยนะครับ
แก้ไขโดยมาตรา ๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมบัติ ศรีสุรินทร์ ก็ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมสักนิดหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
ในกรณีตามมาตรา ๑๗ อันนี้ไม่ได้มีการแก้ไข แต่ที่ระบุเอาไว้ในมาตรา ๓ หมายถึง
มาตรา ๑๗ ที่กำลังใช้บังคับอยู่ มาตรา ๑๗ ที่เป็นปัจจุบัน ที่เป็นปัจจุบันของกฎหมาย
เดินเรือในน่านน้ำไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดเดียว
ท่านประธาน ถ้าเป็นมาตรา ๑๗ ฉบับที่แก้ไขใหม่ท่านต้องมีวงเล็บต่อท้ายนะครับ
เพราะมิฉะนั้นจะกลายเป็นมาตรา ๑๗ เดิมนะครับ ท่านยกเลิกมาตรา ๑๗ เดิม
เลยนะครับ กรณีตามมาตรา ๑๗ เดิมเลย ไม่ใช่มาตรา ๑๗ ที่แก้ไขใหม่ นะครับ
ท่านประธานดูนะครับผมอยากให้ท่านกรรมาธิการดูมาตรา ๑๗ เดิมคือ มาตรา ๑๗
แก้ไข (ฉบับที่ ๑๓) พุทธศักราช ๒๕๒๕ แต่ถ้าท่านคงไว้อย่างนี้หมายถึงมาตรา ๑๗

๓๕

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สภากรรม ๑๕/๒

ในขณะที่เราเริ่มกฎหมายฉบับแรกเลยฉบับนี้เลยนะครับ ท่านแก้พร้อมกันทั้งสองมาตราครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวิเชียร ต้นถ้อง ครับ

นายวิเชียร ต้นถ้อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่ากฎหมายนี้
ก่อนที่จะผ่านสภานี้ควรที่คณะกรรมการน่าจะนำไปพิจารณาด้วยข้อสังเกตของ
ท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์ จากจังหวัดพัทลุง เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเวลาออกกฎหมายไป
ไม่มีผลที่จะใช้บังคับได้ ขอขอบคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านนิพิฏฐ์ครับขอประทานโทษเพื่อความกระจ่างท่านกรุณาอ่านมาตรา ๑๗ ที่ท่านว่า
สักนิดหนึ่งที่จะให้เพิ่มเติมอย่างไรครับ เพื่อความเข้าใจกัน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานผมไม่มีข้อความเดิม
ของมาตรา ๑๗ แต่มีข้อความใหม่ของมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ เรื่อกำป็นตามประเภท
ที่เจ้าทำประกาศกำหนดค่าใด เมื่อเข้ามาในน่านน้ำไทย นายเรือต้องปฏิบัติดังนี้
แล้วก็มี (๑) (๒) (๓) นี้เป็นมาตรา ๑๗ ที่ท่านแก้ใหม่หมดเลยนะครับ ที่นี้ถ้าท่านเขียน
เฉพาะมาตรา ๑๗ หมายถึงมาตรา ๑๗ เดิม ไม่ได้หมายถึงมาตรา ๑๗ ที่ท่านแก้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานก็คง
จะต้องเอาไว้ตามเดิม เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังอยู่ในระหว่างการแก้ไข
ซึ่งยังไม่สามารถจะระบุปี พ.ศ. ได้ นะครับ ฉะนั้นในมาตรา ๓ กรณีตามมาตรา ๑๗
ก็คงจะหมายถึงมาตรา ๑๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในกฎหมายการเดินเรือในน่านน้ำไทยฉบับที่
กำลังใช้อยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขออนุญาตอีกครั้งหนึ่ง
ท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นท่านต้อง (ฉบับที่ ..) ไว้ มิฉะนั้นแล้วท่านจะไปยกเลิก
กฎหมายที่เขาถูกยกเลิกแล้ว เราเคยอภิปรายกันหลายครั้งแล้ว มาตรา ๑๗ เดิม
ถูกยกเลิกแล้ว เพราะฉะนั้นกรณีตามมาตรา ๑๗ ท่านต้องระบุว่ากรณีตาม
มาตรา ๑๗ และ (ฉบับที่ ..) ไว้ จะได้เข้าใจว่าเป็นมาตรา ๑๗ ใหม่ ที่ท่าน
แก้ในครั้งนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยอมตามที่ท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์ เสนอใหม่

นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ ก็คงต้องขอยืนยันตามเดิม เพราะว่าในการเขียนกฎหมาย
ก็เป็นวิธีการของสำนักงานกฤษฎีกาที่จะเขียนกฎหมาย เรื่องนี้กรรมาธิการได้
พิจารณากันดีแล้ว ก็คงจะต้องขอยืนยันตามนี้ เพราะไม่สามารถจะไประบุที่แก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพิฏฐ์ ว่าอย่างไร ยืนยันตามกรรมาธิการหรือเปล่า

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมไม่คิดใจถ้าท่านยืนยัน
อย่างนั้น แต่ผมเข้าใจว่าท่านตีความผิดแน่ ท่านดูหัวข้อเลย ร่างพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) ก็ต้องมี (ฉบับที่ ..) ผมเข้าใจว่า
ต้องมี (ฉบับที่ ..) ไว้ จะลงไม่ได้ จะลงฉบับที่ไม่ได้ พ.ศ. ยังลงไม่ได้
ความเข้าใจตรงกันหมด เลยต้องเขียนไว้ แต่ถ้าท่านเขียนเพิ่มเติมว่า กรณีตาม
มาตรา ๑๗ ถ้าท่านไม่แก้ในภายหลัง มาตรา ๑๗ ของท่าน คือมาตรา ๑๗ เดิม
ไม่ใช่มาตรา ๑๗ นี้ และจะผิดความหมายไปเลย ผมติงไว้เท่านั้น ผมไม่คิดใจ
ถ้าท่านไม่แก้ แต่ว่าวุฒิสภาต้องแก้ไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณที่ท่านนิพิฏฐ์ไม่คิดใจ ถ้าไม่มีท่านใดคิดใจ ขออนุญาตดำเนินการ
ต่อไปเป็นการแก้ไขถ้อยคำ ท่านสมาชิกท่านใดจะพิจารณาแก้ไขถ้อยคำหรือไม่
ขอโทษครับ มาตรา ๔ เชิญครับ มาตรา ๔ ก่อน ขอภัยครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปขอเรียนถาม
ที่ประชุมจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านใดแก้ไขถ้อยคำก็ถือว่า เป็นการพิจารณาจบวาระที่ ๒
ผมขออนุญาตเรียนถามที่ประชุมว่าจะเห็นชอบหรือไม่กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามว่าท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว ท่านใดเห็นชอบ กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดไม่เห็นชอบ กรุณายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ขอขอบคุณครับ มีข้อสังเกต เชิญครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว
พิจารณาเห็นว่า ควรจะได้มีการแก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเกิดความสมบูรณ์และครอบคลุมเจตนารมณ์ในการ
ตราพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการเห็นสมควรแก้ไขเป็นดังนี้

เหตุผล เนื่องจากได้มีการประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขต
ต่อเนืองของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อขยายอำนาจบังคับการตามกฎหมาย
ดังกล่าวบางประการไปใช้ในบริเวณน่านน้ำดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามท่านสมาชิกว่า เห็นชอบกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการวิสามัญหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ ขอขอบคุณครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เมื่อคณะกรรมการพร้อมแล้ว ขอเชิญประธานแถลง

นายโกคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกคิน พลกุล ในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. รวม ๕ ฉบับ ได้แก่ร่างพระราชบัญญัติ
ของคณะรัฐมนตรี และร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมอยู่ ๔ ฉบับ
และได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการ
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงนำเสนอมาเพื่อให้ทางท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรได้กรุณาพิจารณา ก่อนอื่นผมขออนุญาตแก้คำผิดในเอกสารที่นำ
เสนอด้วยกัน ๔ จุด ในหน้า ๑๖ มาตรา ๔๔ (ณ) แก้จากคำว่า ฅาปนสถาน
เป็น ฅาปนสถาน แก้จาก ณ เป็น ณ ในมาตราเดียวกันมาตรา ๔๔ (ด) แก้จาก
การพานิชย์ ซึ่งเป็น น แก้เป็น ณ คำว่า นิชย์ จาก น เป็น ณ ในหน้า ๒๐
มาตรา ๕๕ บรรทัดสอง บรรทัดที่ ๔ แก้จาก เป็นต้นกไป เป็นว่า เป็นต้นกไป ตกคำว่า
อัน จาก เป็นต้นกไป มาเป็น เป็นต้นกไป และจุดสุดท้ายในหน้า ๒๒ มาตรา ๖๐ ตรี
แก้จากตามหลักเกณฑ์ ซึ่งคำว่า เกณฑ์ เขียน ก้ แก้เป็น ท์ แทน ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

เชิญคุณสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุ่มพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชুমพร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๗ นั้นทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วไม่ได้
มีการแก้ไข ซึ่งมีถ้อยคำดังต่อไปนี้

ในจังหวัดหนึ่งให้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและมีอำนาจ
หน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

ซึ่งตัวกระผมเองได้ขอแปรญัตติเปลี่ยนถ้อยคำเพียงเล็กน้อยครับ
ท่านประธาน โดยขอตัดข้อความที่ว่า นายก ออก และเติมคำว่า
คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด เข้าไปแทน นั่นก็หมายความว่า ผม
ขอตัดคำว่า นายก ออก แล้วขอแปรญัตติ เปลี่ยนไปเป็น คณะผู้บริหาร แทน ผมมี
เหตุผลที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้
ก็เป็นราชการส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครอง รูปแบบใหม่
ซึ่งผมเข้าใจว่าคงจะลือ หรือเลียน หรือให้เป็นไปตามคล้ายคลึงกับร่างพระราชบัญญัติ
ส่วนท้องถิ่นอื่น ผมมีร่างพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๕๖ -----

ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีผลบังคับมาถึงปัจจุบันนี้ ใน
 มาตรา ๑๕ ซึ่งเป็นเรื่องขององค์กรของเทศบาล ซึ่งได้มีการบัญญัติไว้ว่า
 องค์กรเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี ท่านประธานครับ
 เห็นไหมครับ ใช้คำว่า และคณะเทศมนตรี ถ้าหากร่าง พ.ร.บ. องค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดใช้คำว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นฝ่าย
 ท้องถิ่น ในร่าง พ.ร.บ. เทศบาลก็น่าจะใช้คำว่า และนายกเทศมนตรี
 แต่ในขณะนี้ร่าง พ.ร.บ. ของเทศบาลนั้นต้องการให้เห็นถึงกลุ่ม คณะบุคคล
 ซึ่งเรียกว่า คณะเทศมนตรี อันจะประกอบด้วยนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี
 อีก ๒ ท่าน หรือ ๓ ท่าน หรือ ๕ ท่านก็สุดแล้วแต่ แต่เป็นคณะที่เรียกว่า
 คณะเทศมนตรี เพราะฉะนั้นผมเองคิดว่าเพื่อที่จะให้ร่าง พ.ร.บ. องค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดนั้นได้มีผลครอบคลุม มีความชัดเจน ให้เห็นว่าเป็นไปตาม
 ร่าง พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ผมเลยขอแปรญัตติเป็นว่า
 ตัดคำว่า นายก ออก ซึ่งเป็นเรื่องของตัวบุคคล และเติมคำว่า คณะผู้บริหาร
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งอาจจะประกอบด้วยนายกองค์การ และรองนายก
 องค์การอีกก็ท่านก็สุดแล้วแต่ ซึ่งจะมีการบัญญัติไว้ในมาตราต่อ ๆ ไป เพราะฉะนั้น
 ผมเลยมีเหตุผลที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ
 ครับว่า หลักการ เหตุผลที่ผมได้นำเสนอตรงนี้ ผมคิดว่าทางคณะกรรมการ
 นำที่จะรับไว้พิจารณาและก็ปรับปรุงให้มีผลครอบคลุมชัดเจนเหมือนกับร่าง พ.ร.บ.
 เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่มีผลบังคับอยู่ครับ ขอลามเหตุผลถึงการไม่เปลี่ยนแปลง
 ตรงนี้หน่อยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อข้อเสนอของท่านสมาชิกนั้นนะครับ คือเราคง
 เปรียบเทียบได้ใน ๒ ลักษณะ ลักษณะแรก คือถ้าเราเปรียบเทียบกับกฎหมาย
 เทศบาลที่เป็นอยู่ขณะนี้ เราจะพบว่าคนที่จะมาเป็นนายกเทศมนตรี หรือ
 เทศมนตรีนั้น ก็จะมาจากการเลือกของสมาชิกสภาเทศบาล หมายความว่า
 ทั้งคณะ แต่กรณีร่างพระราชบัญญัติที่เราได้ทำกันมานั้นนะครับ เป็นเรื่องกรณีที่ว่า
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 จากนั้นนายกฯ จึงไปแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป ตาม
 มาตรา ๓๕ วรรคสี่ ดังนั้นอาจจะต่างจากระบบเทศบาลตรงจุดนี้ ด้วยเหตุนี้เอง

ในการเขียนมาตรา ๗ จึงเขียนให้สัมพันธ์กับหมวด ๓ เรื่องนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าสภา อบจ. นั้นตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากนั้นก็เป็นสิทธิของนายกฯ ที่จะไปตั้งรองนายกฯ มาเป็นทีมในคณะผู้บริหาร ซึ่งต่างจากกฎหมายเทศบาลครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมเข้าใจว่า ผมเข้าใจน่าจะถูกต้องครับ เพราะว่าผมเองก็เคยเป็นสมาชิกสภาเทศบาลมา เป็นประธานสภาเทศบาล เป็นเทศมนตรี และก็เคยเป็นนายกเทศมนตรีมาด้วย และก็เมื่อสักครู่นี้ก่อนที่จะขึ้นมาผมก็ได้ไปเปิดดูร่าง พ.ร.บ. เทศบาล ๒๕๕๖ เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการครับว่า ผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้นำเรียนตรงนี้ก็ไม่ได้มีที่รู้อะไรเลย เพียงแต่อยากจะให้ผลของกฎหมายมีผลครอบคลุม มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น มากกว่าที่ปรากฏอยู่ในร่างที่ท่านเอง ซึ่งของเทศบาลก็เช่นเดียวกันครับ สมาชิกสภาเทศบาลก็ผ่านมาจากการเลือกตั้ง ไม่ได้เป็นคณะหรือกรครับ จะสมัครอิสระก็ได้ แล้วก็มารวมกันตั้งเป็นกลุ่มขึ้นมาให้มีเสียงข้างมาก แล้วก็ฟอร์มเป็นนายกฯ เป็นคณะเทศมนตรีขึ้นมา ซึ่งก็เป็นรูปแบบเหมือนกันกับร่าง พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการครับว่า ผมอยากจะให้กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้มีผลความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเท่านั้นเอง ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่นแต่ประการใด ก็อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า จะลองทบทวนดูดีอีกสักครั้งไหม ซึ่งสุดแล้วแต่ท่านจะพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมธิการ ประเด็นระหว่างคณะเทศมนตรีกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นแตกต่างกันนิดเดียวก็คือว่า ในกรณีของเทศบาลนั้นการแต่งตั้งผู้บริหารจะต้องให้สภาเทศบาล เพราะฉะนั้นจะต้องผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง แล้วก็จบตรงนั้นเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุวโรชติดใจไหมครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานแล้วที่ผมต้องการให้มีผลชัดเจนเท่านั้นเอง ก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า ถ้าหากดูด้วยความชัดเจนแล้ว ท่านประธานจะเห็นได้ว่าในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะประกอบด้วย ๒ รูปแบบ ก็คือสภาและตัวคณะผู้บริหาร ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับกฎหมายรัฐธรรมนูญก็เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าหมวดคณะรัฐมนตรีทำไม่สภาผู้แทนราษฎรถึงไม่บอกว่าจะประกอบด้วยทางฝ่ายนิติบัญญัติ และนายกรัฐมนตรีละครับ ทำไมใช้คำว่า คณะรัฐมนตรี ซึ่งตรงนี้ก็เห็นเหตุผลที่ผมตั้งข้อสังเกตฝากท่านประธานไปเท่านั้นเอง ส่วนถามผมว่าผมยังยืนยันไหม ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานยืนยัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือท่านสุวโรชหมายความว่า ตั้งข้อสังเกตใช้ไหมครับ ไม่ได้ติดใจ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คือผมขอแปรญัตติไว้เพื่อที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นอาจจะกราบเรียนเป็น ๒ แ่ง ๒ มุม ในการใช้ถ้อยคำคือข้อสังเกต ผมขอแก้ตรงนั้น แล้วผมยังยืนยันตามคำแปรญัตติของผมเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : หมายความว่า ท่านยืนยันตามที่ท่านแปรญัตติ ส่วนคณะกรรมการไม่เห็นด้วยก็ฝากเป็นข้อสังเกตใช้ไหมครับ จะได้ไม่ต้องขอมติ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอเรียนถาม ขอมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอเรียนถามว่าท่านใดที่เห็นด้วยกับที่ท่านสุวโรช พะลัง
ได้แปรญัตติแก้ไข กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดที่เห็นด้วยกับคณะกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิม
กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผลปรากฏอย่างนี้ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๐๗ ท่าน
เห็นด้วยกับท่านสุวโรช พะลัง ๕๖ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วย
กับคณะกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านใดตั้งใจจะครีบก์ เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านใดตั้งใจจะครีบก์ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฐ์ครับ มาตรา ๑๓ นะครับ เชิญครับ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง กระผมขออนุญาตถาม
คณะกรรมการก่อนนะครับ ท่านได้แก้ถ้อยคำในมาตรา ๑๓ ผมขออนุญาตอ่าน
มาตรา ๑๓ เดิม ตามร่างเดิม สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมเป็น
ผู้แทนของปวงชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และต้องปฏิบัติหน้าที่ตาม
ความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ
คณะกรรมการได้แก้คำว่า ปวงชน เป็น ประชาชน ผมถามก่อนนะครับ ก่อนที่
ผมจะอภิปรายซักถามในโอกาสต่อไป ผมถามกรรมการว่า คำว่า ประชาชน
กับ ปวงชน มีความแตกต่างกันอย่างไรก่อน ผมถามก่อนเดี๋ยวผมอภิปรายต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ เจตนาที่แก้จาก ปวงชน เป็น ประชาชน หมายถึงว่า
ตามรัฐธรรมนูญนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย หมายถึง
เป็นผู้แทนของคนทั้งประเทศ แต่อันนี้เป็นเฉพาะในเขตจังหวัดเท่านั้นเอง

ส.จ. เป็นตัวแทนของเฉพาะในจังหวัด มีผู้เสนอมาอย่างนั้นครับ ซึ่งที่ประชุม
กรรมมาธิการก็เห็นด้วยตามข้อเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธาน ความจริงแล้ว
ท่านกรรมมาธิการท่านตอบไม่ค่อยตรงคำถามผมเท่าไรนะครับ ที่ผมถามเพื่อผม
จะตรวจสอบว่าก่อนที่จะถามจะแก้ถ้อยคำท่านได้ทราบความหมายหรือเปล่า
แสดงว่ากรรมมาธิการท่านไม่ทราบความหมายนะครับ ผมดูพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๒๕ คำว่า ปวงชน หมายความว่า ทั้งหมด
ทั้งสิ้น หมายถึง ประชาชนทั้งหมด ทั้งสิ้น นั่นคือคำว่า ปวงชน แต่คำว่า
ประชาชน หมายความว่า พลเมืองสามัญชนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่ข้าราชการ พ่อค้า
หรือนักบวช ไม่เหมือนกันนะครับ ประชาชน ผมเน้นอีกทีหนึ่งนะครับ เพราะว่า
ประชาชน หมายถึง สามัญชนทั่วไปที่ไม่ใช่ข้าราชการ พ่อค้า แต่คำว่า ปวงชน
ท่านประธานครับ มันคลุมหมด ไม่ว่าจะเป็นพ่อค้า ประชาชน หรือนักบวชหรือไม่
อยู่ในคำจำกัดความ คำว่า ปวงชน ทั้งสิ้น ในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๒๓
ก็บัญญัติคำว่า ปวงชน ไว้ ผมอยากให้สมาชิกสภาจังหวัดมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี
เหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือเป็นผู้แทนของปวงชนในจังหวัดนั้น ๆ
ไม่ใช่เป็นตัวแทนของประชาชน เพราะประชาชนนั้นไม่ได้หมายถึงปวงชน
ในจังหวัด ผมขอความกรุณานะครับ คงไว้ตามร่างเดิมเถาะครับ มันจะมีเกียรติ
มีศักดิ์ศรีมากกว่า และคลุมถึงประชาชนทุกกลุ่มอาชีพด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมมาธิการครับ เชิญท่านศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ความจริงแล้ว
ผมไม่อยากจะคิดว่ากรรมมาธิการซึ่งมีความตั้งใจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด จะมีความคิดแบบชนิดที่จะทำให้เกิดความแตกต่างกัน
ในเรื่องของถ้อยคำ แล้วท่านก็พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าระบบกระบวนการ
ที่เป็นขึ้นเป็นตอนเหมือนกับคล้ายที่ผมจะดูเหมือนกับเป็นศัคนา ผมไม่อยากจะ
มองอย่างนั้น ผมอยากจะให้ได้เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานของตัวแทน
ประชาชนเช่นเดียวกัน ก็ต้องยอมรับว่าสมาชิกสภาจังหวัดก็มาจากการเลือกตั้ง
โดยประชาชนเช่นเดียวกัน ขอร้องเถาะครับ ผมว่ายื่นไว้ตามถ้อยคำเดิม

จะเกิดผลมากกว่า ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเชิญครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ร่างรัฐบาลเดิมก็
ปวงชนนะครับ แล้วปรึกษาก่อนกรรมาธิการดูแล้วก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร เผอิญมีสมาชิก
ท่านหนึ่งซึ่งท่านไม่ได้มาวันนี้ท่านเสนอเป็น ประชาชน ก็ขอไปตามร่างเดิมครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่ากรรมาธิการเห็นด้วย เป็นไปตามร่างเดิมนะครับ
เชิญต่อครับ ท่านเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีมีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านครับ ขออนุญาตถามนิดหนึ่ง
ผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเอกภาพ ขอประทานโทษ ถามมาตราไหนครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : มาตราที่ผมยกมือไว้แล้วครับ
คือมาตรา ๑๕ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม
ขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการในการที่ท่านไปแก้มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๔
ผมเห็นด้วยกรณีที่ว่าระของ ส.จ. หรือสมาชิกสภาจังหวัดได้หมดวาระลงตาม
อายุของสภา ให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายใน ๔๕ วัน ไม่ขัดข้อง มาตรา ๑๔
แต่มาตรา ๑๕ กรณีที่ไม่ใช่เป็นการครบอายุของสภา อาจจะเป็นกรณีที่สมาชิก
ลาออกหรือมีมติขยับออก หรือว่าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประมุขรับเหมาตาม
ที่ข้อกำหนดห้ามไว้ เป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่ง ท่านมาให้ระยะเวลาในการ
เลือกตั้งใหม่ภายใน ๔๕ วันเท่ากับอายุของสภาเมื่อหมดวาระ ผมเห็นว่าน่าจะ
กระชั้นชิดมากเกินไป ๖๐ วันน่าจะเหมาะสมแล้ว ในกรณีที่มีการลาออกไม่ได้
เตรียมตัว ถ้ากรณีที่ครบวาระนั้นทุกคนก็รู้ว่าวันนี้จะหมดวาระของสมาชิกสภาจังหวัด
แล้วก็มีการเตรียมตัวหาเสียงได้ แต่กรณีที่ แอคซิเดนท (Accident) ขึ้นมา
อาจจะมีการตายขึ้นมา หรือลาออก หรือมีเหตุต่าง ๆ ให้ออก โดยที่ไม่ใช่
ออกตามปกติ กรณีอย่างนี้ทำให้คนที่จะมาเป็นตัวแทนประชาชนนั้นไม่มีเวลา
หาเสียงเลย ผมเป็น ส.จ. ๓ สมัย การหาเสียงคนใหม่ต้องเตรียมตัว
ไหนจะเมื่อตายนะครับ ต้องประกาศรับสมัคร ไม่ใช่ว่าจะประกาศรับสมัครวันนี้
พรุ่งนี้เลย ต้องรออีก ๒ อาทิตย์ ๓ อาทิตย์ จริง ๆ แล้วเหลือเวลาอีกไม่ถึง
๒๐ วันหรือ ๑๕ วัน ทำให้คนที่อยากจะมาเป็นตัวแทนประชาชนนั้นหาเสียงไม่ทัน
ผมว่าร่างเดิมน่าจะเหมาะสม อันนี้ขอฝากคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ เท่านั้นคือ ที่มีการเสนอแก้ไขจาก ๖๐ วันเป็น ๔๕ วันในมาตรา ๑๕ นี้ ก็เพราะว่ามีท่านกรรมการได้หยิบ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ มาเปรียบเทียบ นั่นก็คือ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงเพราะเหตุอื่นใด นอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาผู้แทนราษฎร หรือเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ๒ กรณีรวมกันก็ให้มีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นภายในกำหนด ๔๕ วัน ทางกรรมการเสียงส่วนใหญ่เมื่อได้เห็นว่ ขนาดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถ้าเพื่อว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามอายุหรือเพราะยุบสภาที่ใช้ ๔๕ วัน ก็เลยมาปรับตรงนี้ ๖๐ วันเป็น ๔๕ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกภาพครับ .

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเอกภาพ พลซื่อ จากร้อยเอ็ด กรณีของผู้แทนราษฎรที่จะมาเทียบกับ ส.จ. นั้น คงไม่ได้นะครับ เพราะการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นการโฆษณาทั้งประเทศ และเป็นการดำเนินการของพรรคการเมือง ถ้าเกิดมีตำแหน่งว่างลงก่อนยุบสภา เป็นการดำเนินการของพรรคการเมืองที่มีการโฆษณากันทั้งประเทศอยู่แล้ว แต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนั้น เป็นการเลือกตั้งเฉพาะเขตอำเภอเท่านั้น ผมว่าน่าที่จะมาใช้ผูกพันนี้ไม่ได้ และก็ทุนในการหาเสียงนั้นก็ออกเองทุกอย่าง คนใหม่ ๆ ที่อยากเป็น ส.จ. คงลำบากก็ฝากคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเอกภาพฝากไว้ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ฝากไว้ครับ ถ้าเอาด้วยก็ดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่เอาด้วย ก็ถือว่าไม่เห็นด้วยกับท่านเอกภาพครับ ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีผู้ขอสงวนนะครับ เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง กระผมได้สงวนความเห็นไว้
ในมาตรา ๑๘ กระผมได้ขออนุญาตแปรญัตติไว้ แต่คณะกรรมการไม่เห็นด้วย
ผมได้แปรญัตติ ขออนุญาตอ่านนะครับ มาตรา ๑๘ เดิม ประธานสภาองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำรง
ตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด นั่นคือข้อความเดิม กระผมได้ขออนุญาตแปรญัตติว่า ประธาน
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ดำรงตำแหน่งคราวละหนึ่งปีหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขออนุญาต
กราบเรียนเหตุผลต่อท่านประธานว่า ถ้าเราดูพระราชบัญญัติเทศบาล ประธาน
สภาเทศบาลก็ดี รองประธานสภาเทศบาลก็ดี มีการดำรงตำแหน่งเพียงคราวละ
๑ ปีเท่านั้นเอง ไม่ได้มีกำหนดวาระ ๕ ปีหรือจะมีการยุบสภา ซึ่งตามร่างเดิม
ตามกฎหมายเดิม พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒๕๔๘ ประธาน
สภาจังหวัด หรือรองประธานสภาจังหวัด ก็สามารถดำรงตำแหน่งเพียงคราวละ
๑ ปีเท่านั้นเอง -----

ผมเรียนท่านประธานว่า ทำไมผมถึงได้ขอแปรญัตติขอให้คงไว้คราวละ ๑ ปี เพราะว่าเป็นทางบริหารจริง ๆ แล้ว บางครั้งวาระของประธานสภาจังหวัด หรือว่ารองประธานสภาจังหวัดเป็นกลไกสำคัญสำหรับนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในการบริหาร ถ้าเรากำหนดไว้เคร่งครัดโดยกฎหมายตายตัวว่า อยู่คราวละ ๕ ปี หรือจนครบหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมเข้าใจว่ามันเป็นกฎหมายที่แข็งเกินไป บางครั้งตัวนายกองค์การฯ เอง ต้องการที่จะปรับเปลี่ยน มีการประนีประนอมกันในหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้ การบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินไปได้ อาจจะมีการเปลี่ยน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรืออาจจะมีการเปลี่ยนตัว ประธานสภาฯ เพื่อให้มีความคล่องตัว และถ้าเรากำหนดไว้ตายตัวว่า ตัวประธานสภาฯ หรือรองประธานสภาฯ อยู่ครบอายุของสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ผมเข้าใจว่าจะ เป็นกฎหมายที่แข็งเกินไปเอื้อต่อการบริหารงาน ของสภาท้องถิ่น ท่านประธานครับ สมมติว่าเราเขียนไว้ว่า คราวละ ๑ ปี ถ้าสมมติว่าประธานสภาฯ หรือรองประธานสภาฯ มีความสามารถ มีเสียงส่วนใหญ่ในสภาสันนิษฐาน เขาก็สามารถอยู่จนครบอายุของสภาได้ เพื่อให้การบริหารของสภาท้องถิ่นมีความคล่องตัว ผมเลยขอแปรญัตติว่า ประธานสภาฯ และรองประธานสภาฯ ขอให้มีการดำรงตำแหน่งคราวละ ๑ ปี เท่านั้นเอง ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กรรมาธิการ สำหรับตามที่ท่านนิพนธ์และคณะได้ แปรญัตติตั้งที่ท่านได้แถลงต่อที่ประชุมแล้ว ทางคณะกรรมาธิการได้ขอเรียนให้ ท่านได้ทราบในที่ประชุมของคณะกรรมาธิการครั้งหนึ่ง กระผมขอนำเรียนที่ประชุม อีกครั้งหนึ่งว่า ทางคณะกรรมาธิการได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วน เรามองถึงความสัมพันธ์ ระหว่างการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ให้ความต่อเนื่องกัน ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วขณะนี้ไม่ใช่ฝ่ายบริหาร แต่เราอยากจะทำให้มีการทำงานต่อเนื่อง ถ้าหากคราวละ ๑ ปี ก็จะทำให้เกิดความวุ่นวายตามมา ดังที่ปรากฏการณ์เกิดขึ้น ในข้อเท็จจริงหลายจังหวัด ซึ่งถ้าหากมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งดังที่ท่าน กรรมาธิการได้แปรญัตติชี้แจงไว้แล้วนั้น ก็จะเกิดความไม่ต่อเนื่องและเกิด ความวุ่นวาย จึงมีความเห็นยืนตามร่างที่คณะกรรมาธิการได้สรุปครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : จากประสบการณ์ ผมก็เคย เป็นสมาชิกสภาจังหวัด ถ้าเรายืดหยุ่นไว้ ผมเข้าใจว่ามันจะมีประโยชน์ มากกว่าในทางปฏิบัติ ผมยืนยันตามคำขอแปรญัตติไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมต้องขออนุญาตถามมติดครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนถามว่า ท่านใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านนิพนธ์ อินทรสมบัติ กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการ กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตว่าเป็นเสียงข้างมากนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เชิญต่อไปท่านเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญผู้สงวน ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

๕๓

สพ ต/๒๕๔๐ (ส. ๒)

รพีพร ๒๒/๑

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้สงวน แต่ว่ามีใจที่แก้ไข ผมขออนุญาตที่จะอภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานถึงท่านประธานกรรมการ ในมาตรา ๒๒ ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายเกี่ยวพันมาถึงมาตรา ๒๓ ใน มาตรา ๒๒ กำหนดให้ ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัย คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความในวรรคสี่วรรคห้า ของมาตรา ๒๒ ในวรรคสี่ กรรมการได้เพิ่มว่า สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสี่สิบห้าวัน แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งขยายสมัยประชุมสามัญออกไปได้อีกตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ในวรรคต่อไป การปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันจะกระทำได้แต่โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กระผมต้องขออนุญาตเรียนท่านประธาน มาตรา ๒๒ ผ่านไปถึงมาตรา ๒๓ ซึ่งมีความเกี่ยวพันกัน ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า คณะกรรมการไม่ได้ใช้ความพินิจพิจารณาในการเพิ่มถ้อยคำ ท่านประธานจะเห็นว่าในมาตรา ๒๓ ซึ่งจำเป็นต้องอภิปรายควบคู่กันไปก็คือ ในวรรคสี่ ก็คือข้อความในมาตรา ๒๓ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้ว ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ท่านกรรมการท่านคงไว้มาตรา ๒๒ เหมือนเดิม แล้วข้อความที่ท่านเพิ่มขึ้น ท่านเอาไปใส่ในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๓ ที่ท่านเพิ่มขึ้น นี้แหละครับเป็นข้อความของมาตรา ๒๒ ควรจะอยู่ในมาตรา ๒๒ เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ถ้าได้อย่างนี้นั้นจะได้ใจความ เพียงแต่ผมอยากจะตั้งว่าท่านเขียนกฎหมายผิดมาตราเท่านั้นเอง ไม่มีกฎหมายไหนหรอกครับ ผมขออนุญาตอภิปรายถึงมาตรา ๒๓ ซึ่งเกี่ยวพันในมาตรา ๒๒ ขึ้นต้นท่านก็บอกว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ไม่มีกฎหมายไหนเขาเขียนอย่างนั้นหรอกครับ เพราะในมาตรา ๒๒ วรรคสอง ท่านไว้ในมาตรา ๒๒ เลย ท่านไม่ต้องเขียนในมาตรา ๒๓ แต่ถ้าท่านใช้ข้อความอย่างที่ผมกราบเรียน คือใช้ข้อความในมาตรา ๒๓ ไปไว้ในมาตรา ๒๒ จะได้ใจความที่สมบูรณ์กว่า และท่านเอาข้อความที่ท่านเพิ่มขึ้นเป็นข้อความในมาตรา ๒๓ มันจะสอดคล้องสมบูรณ์กัน ผมเรียนท่านประธาน

ขออนุญาตที่จะ เปลี่ยนให้ท่านกรรมาธิการเปลี่ยนอย่างที่ผมว่านี่นะครับ มันจะ
ง่ายต่อการเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติท่านอื่นอภิปรายไหมครับ เชิญท่านอลงกรณ์
นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้สงวน
ความเห็นในมาตรา ๒๒ ความจริงทั้งวรรคสี่และวรรคห้า เข้าใจว่าเจ้าหน้าที่
อาจจะพิมพ์ตกไป ในมาตรา ๒๒ นั้นเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของ
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเรื่องการกำหนดสมัยประชุม ซึ่ง
คณะกรรมาธิการได้มีการปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่วรรคหนึ่ง เป็นต้นไป และมีการ
เพิ่มในวรรคสี่และวรรคห้า ซึ่งส่วนใหญ่กระผมเห็นด้วย จะมีข้อแตกต่างก็คือ
ในวรรคสี่และวรรคห้า นั่นก็คือการที่กำหนดในเรื่องของระยะเวลาของ
สมัยประชุมสามัญ ซึ่งในร่างที่คณะกรรมาธิการได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
ในวันนี้ ได้กำหนดให้ปีหนึ่งมี ๒ สมัยประชุม เรียกว่า สมัยประชุมสามัญ และ
นอกจากนี้แล้วกำหนดให้สมัยประชุมสามัญนั้นมีกำหนด ๔๕ วัน ในกรณีดังกล่าวนั้น
กระผมใคร่ขอเรียนท่านประธานผ่านไปถึงคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากและ
ขอการสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เนื่องจากว่าองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนั้น เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ไม่ได้มีการพัฒนาหรือเอาใจใส่
มาเป็นเวลา ๔๒ ปี ตั้งแต่เป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ๒๔๙๘ เป็นต้นมา แต่ว่า
ถูกต้องเอาไว้ ถูกกำกับควบคุมโดยราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง
มาโดยตลอด เพราะฉะนั้นคำว่า สวมหมวก ๒ ใบ ในลักษณะของนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดไปนั่งดำรงตำแหน่ง เป็นนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดอีกตำแหน่งหนึ่ง หรือว่าปลัดจังหวัดไปดำรงตำแหน่ง เป็น
ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกตำแหน่งหนึ่งนั้น จึงเกิดขึ้นมาเป็นเวลายาวนาน
สภาผู้แทนราษฎรจะได้ตัดสินใจถึงอนาคตที่สำคัญของการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น
โดยการสนับสนุนร่าง อบจ. ฉบับนี้ และกรรมาธิการได้มีการพิจารณาซึ่งกระผม
เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการปรับปรุงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น เป็น
หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เป็นตัวแทนของประชาชนรับผิดชอบในการพัฒนาและ
การบริหารในเขตจังหวัดอย่างแท้จริง ----- - ๒๓/๑

และได้มีการเพิ่มจากร่างเดิมของรัฐบาลเสนอมาจากสมัยประชุมเดียว เป็นสองสมัยประชุม และขยายระยะเวลาออกไปในการทำงาน สิ่งที่กระผม ใคร่ขอเรียนต่อท่านประธานถึงคณะกรรมการธิการและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ก็คือว่า เมื่อเป็นอย่างนี้หมายความว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อรองรับ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นทำหน้าที่เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่แท้จริง และการปฏิบัติหน้าที่จะเป็นการยืนยันว่า ได้ให้ความสำคัญต่อองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดก็คือว่า ในมาตราอื่นแม้แต่เรื่องค่าตอบแทนนั้นก็ได้มีการปรับปรุง ให้สอดคล้องแจก เช่นกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะไม่เรียกว่าเงินป่วยการ หรือเงินอะไรก็แล้วแต่เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท แต่ว่าจะเป็นค่าตอบแทนใน ลักษณะเช่นเดียวกับ ส.ส. ซึ่งเป็นตัวแทนในระดับชาติ ตัวแทนระดับจังหวัดเอง ก็จะต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนักการเมืองอาชีพเป็นตัวแทนของประชาชนอย่าง ที่ควรจะเป็น เพราะฉะนั้นสมัยประชุมหนึ่งก็ควรที่จะให้ระยะเวลานั้นเหมาะสม นั้นก็คือ ๖๐ วัน ซึ่งกระผมได้ขอสงวนความเห็นเพื่อที่จะให้ อบจ. นั้นได้ ปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะสภา อบจ. ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนปวงชนใน จังหวัดนั้นได้มีเวลาปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการพัฒนาดูแลความเดือดร้อน ต่าง ๆ ของประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น จึงได้สงวนความเห็น มาเสนอต่อที่ประชุมนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ความจริงแล้วความคิดเห็น ของผมก็จะคล้ายกับของท่านสมาชิก ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านนิพนธ์ อินทรสมบัติ แต่ผมอยากจะให้กรรมการเขาชี้แจงหลังจากที่ท่านนิพนธ์ได้ อภิปรายจบไปแล้ว ก็อยากจะฟังว่าเหตุผลของกรรมาธิการนั้นเป็นอย่างไร ท่านกรรมาธิการก็ลุกขึ้นมาชี้แจง ครั้งแรกก็บอกว่าเห็นด้วย เพราะว่าเป็น กรรมาธิการเสียงข้างน้อย แต่ว่าพอฟังเนื้อหาแล้วมันเป็นคนละเรื่องกัน จริง ๆ แล้วที่เราตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ในมาตรา ๒๒ ที่ท่านก็ลำดับถ้อยคำและ เนื้อหาที่ค่อนข้างที่จะได้ประโยชน์กับสมาชิกสภาจังหวัดมาก แต่ว่าถ้อยคำที่ ท่านได้เขียนไว้ในมาตรา ๒๓ มันน่าที่จะไปต่อในวรรคสาม ของมาตรา ๒๒ ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ อยากจะอ่านให้ที่ประชุมได้รับทราบ นิดหนึ่งว่า ในมาตรา ๒๒ บอกว่า ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัย เห็นด้วยครับ

อันนี้เกิดประโยชน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาประชุมเป็นการประชุมครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็บอกว่าพรรคแรกเราก็เห็นด้วย พรรคสองวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด เราก็เห็นด้วย แต่ว่าพอมาวรรคสาม สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสี่สิบห้าวัน แต่ถ้ามีการพิจารณาเป็นให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีกได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ตรงนี้แหละครับที่เราไม่เห็นด้วยถามว่าไม่เห็นด้วยในถ้อยคำหรือเนื้อหา ไม่ใช่ ในถ้อยคำและเนื้อหาต่าง ๆ เราเห็นด้วย แต่เราอยากจะทำให้ถ้อยคำนี้ซึ่งเขียนไว้ในมาตรา ๒๓ เนื้อหาที่มีความสำคัญตรงนี้อยู่ในวรรคสาม เพราะว่าในวรรคสาม ท่านเขียนไว้ว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ พรรคสอง ให้ที่ประชุมมีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นไหมครับ ถ้าเราใส่เข้าไปในวรรคสามมันจะต่อเนื่องกับวรรคสองครับท่านประธาน แล้วมันก็จะดูเหมือนว่าการเขียนครั้งนี้มันจะสอดคล้อง อ่านแล้วก็เข้าใจง่ายครับ ท่านกรรมาธิการ แต่ว่าที่ท่านชี้แจงสักครู่นี้ ผมพยายามฟัง มันไม่เข้าใจเลย และด้วยเหตุผลท่านกรรมาธิการลองฟังดูสิครับว่า มันน่าที่จะนำถ้อยคำสาระสำคัญในมาตรา ๒๓ ที่ท่านได้เขียนไว้ไปใส่ไว้ในมาตรา ๒๒ พรรคสามได้หรือไม่ แล้วก็นำข้อความเดิมในมาตรา ๒๒ มาต่อในมาตรา ๒๓ ใช้ในมาตรา ๒๓ เพื่อให้มันยึดโยงและต่อเนื่องกัน ถ้าอย่างนั้นะครับความสละสลวยในข้อกฎหมายมันก็จะดีขึ้นกว่าเดิมเยอะทีเดียว ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ กรรมาธิการ ตามที่มีท่านสมาชิกผู้แปรญัตติและผู้
ใช้สิทธิในการแก้ไข ได้เสนอความเห็น กระผมในฐานะกรรมาธิการขอเรียนให้
ท่านทราบว่า มาตรา ๒๒ นั้นเป็นเรื่องของการกำหนดสมัยประชุมและการประชุม
ครั้งแรก ในเรื่องสมัยประชุมนั้น ตามร่างเดิมก็คงจะมีเรื่องของการประชุม
เพียงสมัยเดียวเท่านั้น เราก็เห็นความจำเป็นว่า ท่านสมาชิกสภาจังหวัดสามารถ
เอื้ออำนวยในการที่จะบริหาร สามารถที่จะดูแลได้ เราอยากจะทำให้มีการประชุมมาก
เราก็ให้มีการประชุม ๒ สมัย ซึ่งทางคณะกรรมาธิการเราก็ได้พูดจากัน แล้วตกลงกัน
ก็เพิ่มเป็น ๒ สมัย นั้นในส่วนของมาตรา ๒๒ สำหรับมาตรา ๒๓ เป็นเรื่องของ
การเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มันเป็นคนละเรื่องกันกับการ
กำหนดสมัยประชุม เราก็ได้มีการพิจารณากันมาก แล้วการยึดโยง สมมุติว่าในกรณี
มาตรา ๒๓ จะไปอยู่ในมาตรา ๒๒ นั้น ก็คงจะทำให้ยาก มันก็จะเกิดการบัญญัติศัพท์
ได้ซ้ำซ้อนกันขึ้นมาอีก เราก็อ้างว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ให้
กระทำในครั้งแรกที่มีการประชุม เราเจตนาว่า ถ้าหากมีการประชุมภายใน ๑๕ วัน
เราเกรงว่าทางจังหวัด ทางการประชุมของจังหวัดจะไม่เลือกประธาน รองประธาน
และนายก เราอยากจะทำอะไรในการประชุมครั้งแรกภายใน ๑๕ วันหลังจากการ
เลือกตั้งนั้นให้มีการเลือกคนเหล่านี้เข้ามา ในมาตรา ๒๓ จึงขอกราบเรียนชี้แจงว่า
จำเป็นจะต้องยืนยันไว้ในส่วนนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ในชื่อ
ของรัฐบาล นั่งฟังอยู่ คือพวกเราในส่วนรัฐบาลก็นั่งฟังกันทุกมาตรานะครับ และก็
พยายามอยากจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปด้วยความกลมกลืน แล้วก็เรียบร้อย
ที่สุด โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย บางครั้งผมว่าท่านสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรที่ท่านได้อภิปรายก็มีเหตุผลมากพอสมควร ในส่วนพรรคชาติพัฒนาเองนั้น
ก็สนับสนุนในเรื่องนี้อยู่แล้ว โดยเฉพาะมาตราที่ผมเองไม่ได้เป็นกรรมาธิการ ก็ได้

ฝากผ่านไปในเรื่องที่จะให้ผู้ว่า มาปลด ส.จ. นั้นไม่ได้ ก็ได้รับทราบว่าได้เปลี่ยนแปลงแล้วก็ยินดีด้วย แต่ในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ในฐานะที่ผมเองเป็นนักกฎหมาย เมื่อก็ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการ ยิ่งอยากจะฟังความเห็นของกรรมาธิการท่านอื่นอีกนะครับ ถ้าดีก็เห็นว่าน่าจะยกมือไปตามที่ท่านกรรมาธิการร่างมา บังเอิญขออนุญาตท่านประยุทธ์ได้ขึ้นมากล่าวนั้นก็ก็มีเหตุผล แต่ในฐานะที่เราได้อ่านกฎหมายกันเรื่อย ๆ นี่นะครับ ถ้าว่าจริง ๆ แล้วมาตรา ๒๒ เกี่ยวโยงกับมาตรา ๒๓ ตามที่ท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์และท่าน ส.ส. ศิริศักดิ์ พุดมานั้น ขอประทานโทษเอ๋ยนามท่าน มันมีเหตุผลพอสมควรนะครับท่านประธาน เพราะอะไรครับ เพราะว่าเดิมนั้นทั้งมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มันอยู่อย่างนี้ครับได้ แต่บังเอิญท่านไปตัดข้อความ มาตรา ๒๓ ไปตั้ง ๒ - ๓ บรรทัด แล้วเอา ๒ - ๓ บรรทัดนั้นไปใส่ไว้ในมาตรา ๒๒ เสียแล้ว มาตรา ๒๓ นี้เหมือนคนนะครับ ถูกตัดไปครึ่งตัวแล้วเลยเหลือแต่ขา มาตรา ๒๓ เลยเหลือขาไว้ดู กลายเป็นว่าพอเริ่มต้นมาตรา ๒๓ ก็บอกรวมการประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ให้ที่ประชุมมีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มันเหลือตั้งอยู่หน่อยเดียวนะครับ ในทางเทคนิคในทางกฎหมาย จับตรงนี้ไปรวมกับมาตรา ๒๒ เสีย จะใส่วรรคสามก็ได้ ตรงไหนก็ได้นี้ก็ทำให้กฎหมายฉบับนี้สั้นลงอีกมาตราหนึ่ง รัฐธรรมนูญเขาร่างเสียยาวเลย คนตำหนิติเตียนว่ามาก ๆ เขายังต้องตัด ๆ ให้สั้นลง ผมก็มาคิดว่าพอมาลึกถึงสุดท้ายมีกี่มาตรา มี ๘๒ มาตรา ตัดไปเสียมาตราหนึ่ง เหลือ ๘๑ กะทัดรัดขึ้นแล้วนะครับเตี๋ยพิจารณาไปที่ละมาตรา ๆ ที่นี้ตัดเสียอีกมาตราหนึ่ง เหลือ ๘๐ มาตรา พอดี ๆ เลขกลม ๆ มันสวย ที่พูดอย่างนี้ไม่ใช่ว่าชอบเลขสวยเลขกลมไม่ใช่ครับ แต่ว่าโดยเหตุผลมาตรา ๒๓ ถูกตัดไปก่อนมาตราแล้ว เหลืออยู่ไม่กี่ตัว เหลืออยู่ ๒ บรรทัดถามว่าถ้าเปรียบเป็นร่างกายนี้มาตรา ๒๓ เหมือนตัวคน ถูกตัดไปครึ่งตัวแล้ว ขาไปฝากไว้มาตรา ๒๒ ไม่ดีหรือครับ อันนี้เป็นความคิดเห็นท่านกรรมาธิการ ซึ่งก็คงจะได้ถกเถียงกัน โดยเฉพาะท่านอาจารย์โภคินของผมคงจะมีเหตุผลที่ดี ในฐานะท่านเป็นนักกฎหมาย ผมก็นักกฎหมายเหมือนกัน แต่ว่าเรียน ๆ อยู่แถวนี้ มีเหตุผลดีมากกว่านั้นไหมครับ อันนี้เรียนถาม ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอมวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จากอุดรธานี
ต้องเรียนว่า จากมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ที่มีความเกี่ยวข้องกันนั้น ก็นับเป็น
ครั้งแรกจากการอภิปราย ผมเห็นด้วยกับท่านสูนัย ธรรมดาแล้วเวลาอภิปราย
ผมไม่ค่อยเห็นด้วย แต่วันนี้ผมเห็นด้วยเป็นอย่างมาก ต้องเรียนด้วยว่า สิ่ง
ที่กรรมาธิการได้แก้ไขนั้น ไม่ว่าจะมีการประชุม ๒ สมัย เพิ่มระยะเวลาเป็น
๕๕ วัน เห็นด้วยครับ แต่ขอฝากถามประเด็นหนึ่ง ทำไมไม่เป็น ๖๐ วันเสียเลย
ปัญหาที่น้องประชาชนนับวันจะมากยิ่งขึ้น นอกจากมากยิ่งขึ้นแล้ว ผมว่าการแก้ไข
ที่ทันทั่วทั้งนั้นคือการเปิดสภาครับ ถ้าเป็นไปได้ตั้ง ๖๐ วันเหมือนท่านกรรมาธิการ
เสียข้างน้อยได้แก้ไขไว้ ผมว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ดี แต่สิ่งหนึ่งครับท่านประธาน
ผมอยากให้ตัดมาตรา ๒๓ ออก แล้วเอาถ้อยคำในมาตรา ๒๓ ไปไว้เป็นวรรคสี่
ก่อนจะเริ่มวรรคสี่ วรรคห้า ของมาตรา ๒๒ ที่มีการแก้ไข ถ้าอย่างนั้นแล้วกฎหมาย
ฉบับนี้ ต้องเรียนก่อนนะครับ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ผมเป็นแพทย์ แต่ได้อ่านเมื่อ
วันจันทร์ที่ผ่านมาแล้วก็ทะเลาะ ๑ ชอบกลัวว่า บทบัญญัตินี้คือ ๒ มาตรา น่าจะ
เกี่ยวข้องเป็นเรื่องเดียวกันได้ ถ้าอย่างนั้นแล้วท่านเอาเรื่องขึ้นต้นมาไว้ตรงกลาง
มันไม่ต่อเนื่อง ผมเห็นด้วยที่จะขอให้มีการตัดมาตรา ๒๓ ออก เฉพาะเลขมาตรา
แล้วเอาถ้อยคำในมาตรา ๒๓ ไปไว้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๒๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านเอกภาพ ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม
ท่านประธาน เราทุกฝ่ายทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลนั้น เราก็อยากจะให้กฎหมาย
นี้ออกมา เพราะทุกคนมีความปรารถนาอยากจะให้ทางสมาชิกสภาจังหวัดนั้น เป็น
ตัวแทนพี่น้องประชาชนจริง ๆ เมื่อมาซ้ำซ้อนกับ อบต. เขาได้แก้กฎหมายขึ้นมา
ผมเชื่อว่าทุกคนมีเจตนาดี แล้วทุกฝ่ายที่อภิปราย ที่ชี้แจงเมื่อวันนี้ ทั้งฝ่ายท่านขอ
อภิปรายทางคุณนิพิฏฐ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม และท่านกรรมาธิการ ท่านประยุทธ์
ที่พูดเมื่อก็เจตนาเดียวกัน เนื้อความเดียวกัน เพียงแต่อาจจะผิดที่ไป ผมขออนุญาต
อภิปรายควบทั้งมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ เมื่อมาดูมาตรา ๒๓ แล้ว อยากจะเรียน

ถามข้อสงสัยขึ้นมาครับว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ใ้ที่ประชุม มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมกราบเรียนว่า ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ วรรคห้า ใ้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่มาตรา ๒๓ ของท่านกลับใ้ทางสภา เขาเลือก และตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง บอกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดต้อง กำหนดใ้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใ้มาประชุมเป็นการประชุม ครั้งแรกภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วมาขึ้นมาตรา ๒๓ บอกว่า ใ้มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมเรียนถาม คณะกรรมาธิการครับว่า รองประธานสภา นั้นจะใ้สภาเลือก หรือจะใ้ ประธานสภา แต่งตั้ง ก็ฝากนะครับ

อันที่ ๒ เนื่องจากกฎหมายมาตรา ๒๒ วรรคสองนั้นมันมีความสัมพันธ์ กับมาตรา ๒๓ ที่ท่านคงใ้ คือมาตรา ๒๒ วรรคสองนั้น คือใ้มีการเรียกประชุม ภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เมื่อเลือกตั้งแล้ว ท่านประยุทธ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านกังวลว่า จังหวัดนั้นจะไม่กำหนด ใ้มีการเลือกตั้งประธาน รองประธาน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดใ้ ในมาตรา ๒๓ ขอย่างนี้ใ้ใหม่ ข้อความอันเดียวกัน มาตรา ๒๒ วรรคสองนั้น ใ้ให้นำมาตรา ๒๓ มาต่อท้ายจะได้ข้อความดังนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนด ใ้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใ้มาประชุมเป็นการประชุมครั้งแรก ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ ต่อท้ายเลย เพื่อเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธาน สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่อไปเลย เป็นเนื้อความเดียวกัน ขออนุญาตที่ผมอภิปรายเบื้องต้นเกี่ยวกับเลือกรองประธาน สภาฯ เข้าใจผิดเป็นการเลือก อันนั้นเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั้น เลือกอยู่แล้ว ขอยกมาตรานี้ขึ้นไปอยู่ในมาตรา ๒๒ ต่อท้ายวรรคสอง แล้วก็ตัด มาตรา ๒๓ ไป ข้อความจะเป็นเนื้อความเดียวกัน อย่าเอาไปทิ้งที่อื่น เราย่าง กฎหมายเพื่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศอยู่แล้ว ทั้งฝ่ายค้ำรัฐบาลนั้นก็ต้องการ ใ้กฎหมายนี้ผ่านอยู่แล้ว ผมว่ากรรมาธิการรับไปเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธาน ผมเองคงจะขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้แล้วกัน เพราะว่าที่
ท่านประยุทธ์ชี้แจงไปแล้ว เป็นเรื่องที่ทางกรรมาธิการซึ่งเสียงส่วนใหญ่ก็ใน
เวลานั้นไม่ได้ตั้งใจ ที่ไม่ได้ตั้งใจเพราะอย่างนี้ ในมาตรา ๒๒ เป็นการพูดใน
๕ เรื่องใหญ่ ๆ คือเรื่องสมัยประชุม การเรียกประชุม การเริ่มสมัยประชุม
การกำหนดเวลาในสมัยประชุม และการปิดสมัยประชุม เกี่ยวกับกระบวนการ
ตรงนี้ทั้งหมด ซึ่งถ้าเรามาดูในกฎหมาย กทม. มาตรา ๓๐ จะพูดท่านองนี้
แต่ในมาตรา ๒๓ คือความจริงแล้ว มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ถ้าไม่มีข้อความ
ใหม่เข้ามา เขียน ๒ มาตราก็ได้ตามกฎหมาย อบจ. ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน หรือไป
เขียนรวมเป็นมาตราเดียวตามกฎหมาย กทม. ก็ได้ บังเอิญมีความคิดกันขึ้น
มาว่า การที่เรียกประชุมกันครั้งแรกควรจะกำหนดให้ชัดเจนใช้ใหม่ ว่าควร
ทำอะไรในที่ประชุมก่อน นั่นคือควรที่จะมีการเลือกประธานและรองประธานก่อน
ด้วยเหตุนี้เองความเห็นในขณะนั้นจึงเห็นว่า กระบวนการสมัยประชุมนั้นปีหนึ่งมี
กี่สมัย ใครเป็นคนเรียกประชุม เริ่มสมัยประชุมเมื่อไรใครกำหนด และกำหนด
เวลาในสมัยประชุมจะเอากี่วัน ปิดสมัยประชุมเป็นอย่างไรเอาไว้มาตราหนึ่ง ส่วนจะ
ทำอะไรในที่ประชุมครั้งแรกควรมาเขียนอีกมาตราหนึ่ง จึงเป็นที่มาที่เขียนแยก
เป็น ๒ มาตราอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม ศิริศักดิ์
อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ผมเข้าใจในเจตนาของกรรมาธิการ
ผมเข้าใจที่ท่านชี้แจง และเข้าใจถึงความรู้สึกที่ท่านต้องการที่จะร่างกฎหมายฉบับนี้
ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แต่ว่าขอให้กรรมาธิการที่คิดถึงความรู้สึกของเรา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสภา เพราะเราที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับท่านว่า
ท่านมีความตั้งใจในการที่จะร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้อำนาจหน้าที่หรือการทำ
ประโยชน์ของสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งมาจากพี่น้องประชาชน ได้มีกระบวนการ
การดำเนินการที่สอดคล้องกัน แต่เราก็ขอแต่เพียงว่าให้ท่านลองพิจารณาให้ลึกซึ้ง
แม้กระทั่งในส่วนของเนื้อหาสาระสำคัญที่จะต่อเนือง และเพิ่มความสละสลวย

เพราะว่าเราไม่ได้กำหนดให้ท่านตัดถ้อยคำ หรือเพิ่มเติมแต่ประการใด
เราเพียงแต่ขอต่อรองว่าเป็นไปได้หรือไม่ ที่ท่านจะได้เขียนไว้ในมาตรา ๒๓
ท่านไปต่อในวรรคสามของมาตรา ๒๒ แค่นั้น ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย
จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ
โดยหลักเลยกฎหมายไม่ใช่คัมภีร์ทางศาสนา การแก้ไขกฎหมายนั้นทำได้เรื่อย ๆ
ใครยึดกฎหมายเป็นคัมภีร์ศาสนาและยุ่งเลย เหมือนอย่างเรื่องกำลังร่างรัฐธรรมนูญ
ถ้าใครอภิปรายว่าไม่เห็นด้วยเขาเอาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เอาเฉพาะในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ผมเลยคิดว่าการเสนอความคิด
ความเห็น ในทางแก้ไขกฎหมายให้มันสะดวกข้อความดี เป็นเรื่องที่ควรกระทำได้
เปรียบเทียบระยะเดียวกันเมื่อกฎหมายไม่ใช่ศาสนา ท่านกรรมาธิการก็ไม่ใช่ศาสนา
เช่นเดียวกัน ที่กราบเรียนเช่นนี้ไม่ใช่ว่าไม่เคารพ ด้วยความเคารพ ท่านประธานครับ
ผมเสนอว่ามาตรา ๒๓ นี้ ผมต้องเสนอด้วยความมั่นใจ เพราะท่าน ส.ส. วิชัย
ได้สนับสนุนผม นาน ๆ จะได้สนับสนุนสักทีหนึ่งจะต้องยืนหยัด ถ้าให้สะดวกไปอีกตัด
คำว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ออก ท่านกรรมาธิการ คำว่า การประชุม
ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ตัดทิ้ง ให้เหลือแต่ข้อความว่า ให้ที่ประชุมมีการเลือก
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไปอยู่ในวรรคสามของมาตรา ๒๒ -----

กรณีเช่นนี้เป็นเรื่องที่เป็นเหตุเป็นผล นาน ๆ ฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลจะเห็น
ร่วมกัน นี่แสดงว่าถูกต้องแน่นอนแล้ว ต้องถูกต้องแน่นอนอย่างนั้นมันไม่หมุนกัน
ขนาดนี้ล่ะครับ ดังนั้นผมเห็นว่า เราน่าจะได้ดำเนินการตรงนี้ให้กฎหมายมี
ความสละสลวยไปพร้อมกัน ไม่ใช่เอาแต่มีประโยชน์อย่างเดียว แต่เทอะทะ
เหมือนผลิตภัณฑ์ ทนเหลือเกินแต่ไม่สวยเลย ไม่ได้ ต้องทั้งทนใช้ดีและสวยด้วย
ผมว่าตรงนี้จึงเสนอว่า ที่ผมพยายามฟังท่านกรรมาธิการว่ามาเรื่อย ๆ นะครับ
พยายามจะเห็นด้วยตามท่าน แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นนี้ พรรคชาติพัฒนาเน้นทั้ง
คุณประโยชน์ เน้นทั้งรูปแบบที่สวยงาม ตรงนี้จึงเสนอว่า ขอให้เอามาตรา ๒๓
ด้วยข้อความที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ให้ที่ประชุมมีการเลือกตั้งนั้นไปอยู่ใน
วรรคสาม ยืนยันเช่นนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กรรมาธิการ ผมคงจะไม่มาเล่นส่วนวนในเรื่องของ
ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล หรือว่าใครเห็นดีเห็นงามในการที่จะแต่งตั้ง แต่เพียงจะ
เรียนให้ท่านได้ทราบว่า เราก็ได้มีความพยายาม เราอยากจะทำตามใจท่านสมาชิก
ผู้ปฏิบัติถือว่าท่านก็มีเจตนาที่ดี แต่เรายืนยันเจตนาเสียตั้งตรงนี้เลยครับว่า
อย่างเช่น ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติว่า ท่านเป็นนักกฎหมายท่านอยากจะให้ตัด
ข้อความว่า การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง นั้นออกเสีย ท่านคงลืมนึกถึงข้อเท็จจริงว่า การประชุมครั้งนั้นประชุมเมื่อใด มันมีเหตุเข้าแล้ว
เข้าแล้วอยู่หลายจังหวัด ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเองก็เป็น
สมาชิกสภาจังหวัดมาก่อนผมรู้ผมเห็น และเห็นเหตุการณ์ข้อเท็จจริงหลาย
จังหวัดว่า บางครั้งมีการเรียกประชุมครั้งแรกเสียก็จบกันไปเลย ในการ
เลือกประธาน หรือไม่เลือกประธานอะไรต่าง ๆ ก็จะไม่เล่นเกมส์กันอีกใน
หลาย ๆ จังหวัด ปัญหาเกิดขึ้น แม้แต่การประชุมปกติ ผมเรียนไม่อายนะครับ
เพราะว่าท่านสมาชิกสภาจังหวัดมาทั่วประเทศหลายจังหวัด บางจังหวัดมีปัญหา
ไม่สามารถจะเรียกประชุมกันได้ เราก็ลือก ๆ กันไว้ เพื่อประโยชน์ของบ้าน
ของเมือง ถ้าหากท่านสภานิติบัญญัติจะตัดตรงนั้นเสีย คือน้ำหนักมันจะอยู่ตรงนั้นครับ
ท่านประธานครับ มาตรา ๒๒ วรรคสอง คือการประชุมครั้งแรกเราอยากจะ
ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สถานนั้นเขาเลือกประธาน รองประธาน และ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เราจึงได้บัญญัติอย่างนี้ไว้ จึงกราบเรียน

ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เราก็พยายามทำให้ดีที่สุดนะครับ
ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมานะครับ

นายมานะ คุสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม มานะ คุสกุล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม ผมเห็นด้วยกับที่
กรรมาธิการได้แก้ไขนะครับ ด้วยเหตุผลที่ว่า ในการที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
ได้เรียกประชุมในครั้งแรกนั้น ทางสภาจังหวัดอาจจะไม่ถือว่าเป็นการประชุม
สามัญก็ได้ ตามข้อบัญญัติของกฎหมาย มาตรา ๒๒ นี้ เห็นว่าแยกคำว่า วันเริ่ม
ประชุมสามัญสามัญให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้กำหนด อันนี้เป็นการ
ให้อำนาจตัวแทนจากประชาชนเป็นผู้กำหนดเองนะครับ แต่ผู้ว่าฯ ต้องทำหน้าที่
เรียกประชุม เพราะว่าไม่มีประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุม เพราะฉะนั้น
ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องดำเนินการเรียกประชุม หลังจากมีการเลือกตั้ง
พอประชุมแล้วก็อยู่ที่สภาว่า จะกำหนดวันไหนเป็นวันประชุมสามัญวิสามัญประจำปี
ทั้งสองสมัย ถึงจะมากำหนดการเลือก เพราะโดยกฎหมายเดิมขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเอง ก็ในสมัยประชุมสามัญประจำปีแต่ละครั้งนั้น ก็ให้มีการ
เลือกประธานสภาจังหวัด ผมเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดมาก่อน และเคยเป็น
ประธานสภาจังหวัดมา ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีการตีความกันวุ่นวายไปหมด
หลายจังหวัดที่ทางกระทรวงมหาดไทยเอง ได้รับหนังสือร้องเรียนจากสมาชิก
สภาจังหวัด เพราะการวุ่นวายในสภานั้น ก็เกี่ยวกับการเลือกประธานสภาจังหวัด
ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในบางจังหวัดนั้นมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน
จนประธานสภาหนีการประชุม เพราะอะไรครับ เพราะตัวเองจะไม่ได้เป็น
ประธานต่อ นี่คือการแย่งชิงอำนาจกัน-----

เพราะฉะนั้นกฎหมายที่เขียนไว้ในมาตรา ๒๒ นี้ จะแสดงถึงการกำหนดวัน เวลา จำนวนเวลา แต่ในมาตรา ๒๓ จะเป็นการแยกว่าการกำหนดวันนั้น เพื่อทำอะไร ถ้าไม่เขียนรวมกันแล้วผมว่าน่าจะเป็นการเกิดความสับสน การเขียนกฎหมายเราพูดกันเสมอในสภานี้ว่า การเขียนกฎหมายนั้นต้องให้ประชาชน ซึ่งไม่มีความรู้ในข้อกฎหมายนั้น ไม่เคยเรียนกฎหมายมานั้นได้อ่าน ได้เข้าใจ ไม่ใช่อ่านเสร็จแล้วต้องมาแปล แปลไทยเป็นไทยอีก เพราะความไม่เข้าใจ ในข้อกฎหมาย จะเห็นว่าสังคมของเราปัจจุบันนี้ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็น ผู้ด้อยโอกาสเสียเปรียบในเชิงกฎหมายมาเป็นประจำ เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายใด ที่เขียนไว้ให้แยกแยะให้ชัดเจน กฎหมายนั้นถือว่าเป็นกฎหมายที่ดี เพราะฉะนั้น ผมขอสนับสนุนทางกรรมาธิการที่ได้แก้ไขคำเนนมาดังนี้ เห็นด้วยที่ท่านแยก ออกมาให้ชัดเจนว่า ในมาตรา ๒๓ นั้นท่านจะต้องทำอะไร ผมขอกราบเรียนว่า ในการอภิปรายของผมครั้งนี้ ผมถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกนั้นไม่ใช่สมัย ประชุมสามัญ เพื่อจะให้สภานี้ได้บันทึกไว้ในการปฏิบัติ เพราะในอดีตนี้เคย ทะเลาะกันมาก่อน ผมขอกราบเรียนท่านประธานยกตัวอย่าง แต่ผมจะไม่เอ่ยชื่อ จังหวัด พอได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด เข้าไปแล้วก็มีการเรียกประชุมกัน พอเรียกประชุมกันเสร็จเลือกประธานสภาเสร็จ ผลปรากฏพอกำหนดสมัยประชุม สามัญประจำปี ได้มีการกำหนดหลังจากวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุมแล้ว ๗ วัน ในเดือนนั้น พ.ศ. นั้น ท่านประธานทราบอะไรเกิดขึ้น ก็มีการมาถกกัน ในข้อกฎหมายระเบียบว่า จะต้องเลือกประธานสภาใหม่หรือไม่ เพราะในการ ประชุมครั้งแรกนั้นผู้ว่าฯ เป็นคนเรียก แล้วก็มีการเลือกประธาน ครั้งแรกก็เลือก ประธานอาวุโสขึ้นมาทำหน้าที่ดำเนินการเพื่อเลือกประธานสภา แต่พอสภากำหนด ด้วยความไม่ทันเกมของประธานคนปัจจุบันหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ก็มีการกำหนด ห่างกันตั้ง ๗ วัน ผลปรากฏต้องมีการเลือกประธานสภาใหม่ นี่คือการเดินปัญหา ที่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทยเรามาในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าที่กรรมาธิการได้เขียนตามมาตรา ๒๒ แยกวัน เวลา กำหนดวัน เวลา เป็นมาตราหนึ่งแล้วในมาตรา ๒๓ มากำหนดเรื่องตัวบุคคลในมาตราหนึ่ง เห็นว่า สมควร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านยงยุทธครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ยงยุทธ ดิยะไพรัช ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่
ผมมาพิจารณาในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และก็รับฟังจากเพื่อนสมาชิกก็เห็น
เจตนารมณ์ในส่วนของความต้องการที่จะให้กฎหมายนี้เกิดความกระชับและ
เข้าใจง่ายในส่วนของท่านกรรมการที่ได้ชี้แจงกันไปหลายท่านนั้น ส่วนใหญ่
จะได้แจ้งที่มาและที่ไป ผมไม่ได้รับฟังว่ามันทำให้ข้อดีข้อเสียในแง่ของการยุบ
เอามาตรา ๒๓ ไปรวมเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๒ จะก่อให้เกิดความเสียหาย
ในแง่ของเจตนารมณ์และสาระของกฎหมายอย่างไรบ้าง อยากจะให้กรรมการ
ได้ปรึกษาหารือกันนอกรอบสัก ๑ นาที หรือ ๒ นาที เสร็จเรียบร้อยแล้วเรา
ไม่ต้องไปลงมติและก็เสียเวลาอภิปรายกัน ผมเชื่อว่ามาตราอื่น ๆ ที่ยังคงค้าง
อยู่อีกยังมีสาระและมีความสำคัญมากกว่านี้ ผมไม่อยากจะสภาต้องเสียหาย
เสียเวลาไป ทุกท่านก็รอคอยกันอยู่ว่าเมื่อไรจะคลอเคลียที่ ผมอยากกราบเรียน
ที่ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านกรรมการถวิล

นายถวิล ไพรสมภ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมภ์ ผมมีประเด็นชี้แจงสั้น ๆ แต่เพียงว่า ถ้าท่านดู
กฎหมายรัฐธรรมนูญให้เขียนประเด็นเหล่านี้แยกเป็นมาตรา ๆ มาตรา ๑๒๕
ได้กำหนดที่มาของประธานสภา มาตรา ๑๓๔ ได้กำหนดในเรื่องของสมัยประชุม
เอาไว้ เพราะฉะนั้นเขาแยกกันแล้วในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราเอาตัวอย่าง
กฎหมายนั้นมาใช้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิทยา แก้วภราดัย

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ มาถึงตรงจุดนี้คงเป็นที่ชัดเจนนะครับว่า
สมาชิกทั้งสภาเราไม่ตั้งใจในสาระสำคัญ เพียงแต่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขถ้อยคำ
ทั้งหมด แต่สมาชิกข้างล่างนี้กำลังตั้งใจวิธีการของคณะกรรมการมาธิการนะครับ ซึ่ง
ท่านพยายามที่จะเปลี่ยนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ โดยขยับมาตรา ๒๓ บางส่วน
ไปบรรจุไว้ในมาตรา ๒๒ แล้วเลื่อนมาตรา ๒๒ บางส่วนมากำหนดไว้ใน
มาตรา ๒๓ สุดท้าย ก็คือสมาชิกข้างล่าง ว่าถ้าท่านขยับกันอย่างนี้ทั้ง ๒ อย่าง
รวมในมาตราอันเดียวกันจบ จะได้ประหยัดมาตราไปอย่างเพื่อนสมาชิกจาก
จังหวัดนครสวรรค์ว่า แต่จริง ๆ ท่านประธานครับ ถ้าดูตามรูปร่างเดิม ซึ่ง
เป็นร่างเดิมของที่เสนอมานี้ ผมคิดว่าถ้าไม่มีการขยับ แต่กำหนดให้ชัดด้วยว่า
ในมาตรา ๒๒ ว่า ภารกิจในการเปิดสมัยประชุมนัดแรก เปิดสมัยประชุมอย่างไร
ใครเป็นคนเรียกเปิดสมัยประชุม เปิดสมัยประชุมเสร็จ ภารกิจมีทำอะไรบ้าง
๑. ต้องเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒. เลือกนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด จบ หลังจากนั้นขึ้นมาตรา ๒๓ ก็กำหนดบอกว่า สภานี้จะมี
กี่สมัยอย่างไร ๆ ว่าไปตามร่างเดิม ผมก็คิดว่าจะเป็นถ้อยคำที่ชัดเจน แต่ถ้า
ท่านกระโดดอยู่อย่างนี้นะครับ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ นี้กำหนดไปเกือบหมดแล้ว
มาห้อยติ่งมาตรา ๒๓ ไว้ ซึ่งภารกิจมาตรา ๒๓ ก็แค่นี้ ไปเพิ่มเป็นวรรคหกของ
มาตรา ๒๒ ทุกอย่างก็จบ มาตรา ก็จะลดไปมาตราหนึ่ง จริง ๆ ผมคิดว่า
กรรมการลองทบทวนดู เพื่อนสมาชิกข้างล่างที่อภิปรายกันมาทั้งหมดไม่ได้
ตั้งใจในข้อสาระแล้ว เพียงแต่ตั้งใจการโยงกฎหมายมาตรานี้ให้เป็นภารกิจที่
ชัดเจนในแต่ละมาตราครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณที่ท่านสมาชิกที่เคารพครับ มีการอภิปรายกันมาก
นะครับ เมื่อกรรมาธิการยังยืนยันตามเดิมนี่ ผมขออนุญาตต้องขอมติของที่ประชุม
คือผมจะเรียนถามท่านสมาชิกว่า จะแก้ไขตามที่คณะกรรมการแก้ไขหรือจะ
แก้ไขตามที่ผู้ส่งวนคำแปรญัตติแก้ไขก่อนนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตอภิปรายต่อที่ประชุมขอใช้เสียงนี้ นะครับ เชิญท่านสมาชิกที่ทำภารกิจอยู่ข้างนอกในห้องกรรมาธิการทั้งหลายกรุณาเข้ามาในห้องประชุม นะครับ จะมีการลงมติครับ

ผมขอเรียนถามที่ประชุมดังนี้ นะครับ แยกเป็น ๒ คำถาม คือ คำถามแรกจะเรียนถามว่า ที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขตามที่คณะกรรมการแก้ไข นี้ คำถามหนึ่ง นะครับ

คำถามที่ ๒ จะถามว่า เห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติแก้ไข ซึ่งมีท่านอลงกรณ์ ท่านนิพิฐ์ อีกหลายท่าน ถ้าผู้สงวนคำแปรญัตติชงก็จะได้ว่าถามว่า จะเอาของใครอย่างไร เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเรียนถามต่อที่ประชุม ท่านนิพิฐ์ มีอะไรครับ เชิญ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ผมไม่ได้แปรญัตติไว้ นะครับ เพียงแต่ผมกำลังจะต่อรองกับกรรมาธิการว่า ขอไว้ตามร่างเดิมก่อนมีการแก้ไขได้หรือเปล่า เท่านั้นเองครับ ผมไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติไว้ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ คือท่านอลงกรณ์กับท่านสมาชิกหลายท่านที่นั่น นะครับ เพราะฉะนั้นเอา ๒ ประเด็นนี้ ขอบคุณท่านนิพิฐ์ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ที่ผมอภิปรายมานั้น ผมไม่ได้ขัดข้องในเนื้อหาสาระของกรรมาธิการ นะครับ เห็นชอบทุกอย่าง นะครับ การที่จะให้มีการเลือกตั้งประธาน รองประธาน นายกรัฐมนตรีในครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน เห็นด้วย นะครับ เพียงแต่เราบอกว่า เพื่อความสละสลวยของกฎหมายเท่านั้นเอง เพราะทุกคนอภิปรายทั้งหมดไม่ได้คัดค้านครับ เห็นด้วยทุกคน นะครับ ในเนื้อหาสาระ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเข้าใจ นะครับ เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งที่อยากจะให้เอามาตรา ๒๓ มาใส่เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๒๒ ผมขออนุญาตเรียนถามว่า ท่านใดเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติขอแก้ไข กรุณายกมือครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ขออนุญาต
ท่านประธานครับ คงถามอย่างนั้นไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยามีอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : เพราะว่ามันมี
ส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นตามที่คณะกรรมการแก้ไข คงถามได้เพียงแค่ว่า ไม่เห็น
ตามที่คณะกรรมการแก้ไข ส่วนจะเห็นอย่างไรต้องว่าอีกทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านวิทยามผมเข้าใจ ชอบคุณมากที่ช่วยกรุณาทำ
ความเข้าใจ คือท่านอลงกรณ์ได้มีการสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ผมจึงถาม
ประเด็นนั้น แต่เมื่อที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยตามที่คณะกรรมการ
แก้ไขและคงเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ ขอขอบคุณ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : เมื่อกี้คำถามหลัง
ของท่านเขายังไม่ได้ยกมือกันเลยเพราะว่าสงสัยในคำถามว่าจะไม่ตรงตาม
เจตนารมณ์ของสมาชิกทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือเมื่อกี้ผมถามชัดเจน ขอขอบคุณครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ถามเรื่องของท่านอลงกรณ์ ไม่ได้ถามความเห็นของสภาว่าเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการแก้ไขหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมถามแล้วครั้งแรก ผมถามชัดเจนครับคุณวิทยา ขอภัย
ขอบคุณครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ผมไม่ได้แก้งจะโต้แย้งท่านประธานนะครับ ท่านประธานถามครั้งแรกว่า

เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไขหรือไม่ คำถามที่ ๒ ของท่านประธาน
ถามว่า เห็นด้วยกับคุณลงกรณ์แปรรูปหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ซึ่งคำถาม
มันต้องถามอย่างคำถามแรกว่าเห็นด้วย คำถามที่ ๒ ก็ไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณที่กรุณาให้ผมถามคำถามหลังนี้นะครับ ซึ่งเสียงส่วนใหญ่
เห็นด้วยที่คณะกรรมการแก้ไข ขอภัยนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านยังไม่ได้
ถามคำถามหลังเลยนะครับ คำถามของคุณลงกรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมถามแล้ว เอาอย่างนี้ได้ คำถามแรกผมถามแล้ว
ท่านผู้มีเกียรติได้ยกมือแล้ว เพื่อที่จะไม่ให้สับสนขออีกครั้งหนึ่ง ขอความกรุณา
ท่านช่วยยกมือให้อีกครั้งหนึ่ง ขอภัยด้วยนะครับ ท่านใดเห็นด้วยกับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ
ผม สุนัย จุลพงศธร ผมคิดว่าถ้ามีคนอื่นสงสัยอีกก็ค่อยถามก็แล้วกันครับ
มันชัดไปแล้ว ขอพระคุณครับท่านประธาน ผมคิดว่าเพื่อให้คำสั่งท่านประธาน
ศักดิ์สิทธิ์นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับท่านสุนัย ผมกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า
ผมเกรงกลัวสมาชิกมากที่สุด เพราะฉะนั้นผมกลัวท่านตำหนิผมก็ถามให้มัน
ชัดเจนเลยนะครับ ขออนุญาตเรียนถามว่า ท่านใดเห็นด้วยตามที่
คณะกรรมการแก้ไข กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดเห็นด้วยกับที่ท่านลงกรณ์สงวนคำแปรญัตติ หรือผู้ที่
สงวนคำแปรญัตติแก้ไข หลาย ๆ ท่านที่อภิปรายมากรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เสียข้างน้อยนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติตามที่

คณะกรรมการแก้ไข ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผม
นิพนธ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ เหตุผลที่ผมได้ขอสงวน
คำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๕ เนื่องจากกระผมเป็นกรรมาธิการการปกครอง
ของสภาผู้แทนราษฎร ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านในมาตรา ๒๕ นะครับ
ในมาตรา ๒๕ ในวรรคสาม ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำคำร้องขอให้เปิดการประชุม
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญ ให้ประธานสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญภายใน
สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง นั้นเป็นข้อความที่กรรมาธิการได้ผ่านมาแล้ว
ผมได้ขอแปรญัตติไว้ในวรรคนี้ ผมได้แปรญัตติว่า ในกรณีที่นายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำคำร้อง
ขอให้เปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญ ให้ประธาน
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สมัยวิสามัญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการยื่นคำร้อง-----

สาระสำคัญที่กระผมได้ขอแปรคือต้องเปิดประชุมภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้มีการยื่นคำร้องของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ใช่ ๑๕ วัน นับแต่รับคำร้อง ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ เพราะว่าในขณะที่ผมเป็นกรรมาธิการการปกครองอยู่ ได้มีสมาชิกสภาจังหวัดจังหวัดหนึ่ง ผมจำไม่ได้ว่าในจังหวัดไหนแถวภาคอีสาน ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการปกครอง บอกว่า สมาชิกสภาจังหวัดเกินกึ่งหนึ่งได้ทำคำร้องต่อประธานสภาจังหวัด เพื่อให้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ขอเปิดสมัยวิสามัญ ปรากฏว่าประธานสภาจังหวัดไม่ยอมรับหนังสือของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาจังหวัด กึ่งหนึ่งนำไปยื่นที่สภาจังหวัด ท่านก็อ้างว่าไม่ใช่ที่ทำการของประธานสภาจังหวัด ไม่ยอมรับ ไปยื่นหนังสือต่อประธานสภาจังหวัดที่บ้านของประธานสภาจังหวัดเอง ท่านก็ไม่ยอมรับ ทั้งได้สั่งกำชับคนที่อยู่ในบ้านว่า ในกรณีที่มีการนำหนังสือของเพื่อนสมาชิกมายื่น อย่าให้รับไว้ ตกลงเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ ตกลงสมัยวิสามัญของสภาจังหวัดนั้นเปิดไม่ได้ เปิดไม่ได้ เนื่องจากประธานสภาจังหวัดไม่ได้รับหนังสือของเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดเกินกึ่งหนึ่งที่นำมายื่น เพราะฉะนั้นการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาจังหวัดก็เกิดปัญหา ผมเรียนท่านประธานว่า ในอนาคตถ้าจะมีการเล่นแ่งกันในทางกฎหมาย มันก็อาจจะเกิดข้อเท็จจริงอย่างนี้ขึ้นได้อีก ประธานสภาจังหวัดไม่ยอมรับ ผมเลยมีการแก้เพื่อให้มีการคล่องตัวมากขึ้น ผมได้แก้เป็นว่า ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรียกประชุมสมัยวิสามัญนับแต่วันที่ได้มีการยื่น หมายความว่า เมื่อสมาชิกนำหนังสือที่มีลายเซ็นของเพื่อนสมาชิกเกินกึ่งหนึ่ง ไปยื่นที่สภาจังหวัดหรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนับแต่วันยื่น บังคับประธานเลยครับว่า นับแต่วันยื่น ๑๕ วัน ท่านต้องเปิดสมัยประชุมวิสามัญ เท่ากับว่าท่านทราบแล้วนับแต่วันยื่น ถ้าเป็นตามที่ร่างเดิม ผมเกรงว่าจะมีการชิงเหลี่ยมในทางการเมือง คือไม่ยอมรับ ปัญหาของประชาชน ท่านประธาน ในบางเรื่องนั้นต้องมีการแก้ไขโดยรีบด่วน ภายใน ๑๕ วัน ต้องเปิดประชุม เพราะปัญหาของจังหวัดมีความเร่งด่วนที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเราไม่เขียนไว้ชัดเจนว่า นับแต่มีการยื่นแล้วต้องเปิด ผมเกรงว่าปัญหาของประชาชนจะเนิ่นช้าออกไป แล้วไม่ได้รับการแก้ไข ผมเลยสงวนคำแปรญัติที่ว่า ให้ประธานสภาองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญภายใน ๑๕ วัน นับแต่มีการยื่นคำร้องครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เชิญท่านประยุทธ์ ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กรรมาธิการ ตามที่ท่านนิพิฏฐ์ได้กรุณาแปรญัตติ ก็ต้องขอประทานโทษ ตอนที่เชิญมาแถลงประกอบคำแปรญัตตินั้น ท่านไม่มา ท่านก็สงวนไว้ เราเห็นด้วยในการที่ท่านตัดบรรทัดที่ ๒ คำว่า เปิดการประชุม เป็น เปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เราเห็นด้วย ไม่ขัดข้อง ในการที่จะตัดคำว่า การ ออกจากประชุม ส่วนในเรื่องของนับแต่วันที่ได้ยื่นคำร้อง เนื่องจากมีการประชุมปรึกษาหารือในคณะกรรมการว่า คำว่ายื่นคำร้อง ยื่นที่ใดจะเกิดปัญหา ถ้าสมมุติว่าบังเอิญสมาชิกสภาจังหวัดได้ยื่นต่ออำเภอที่ตัวเองเป็นสมาชิกสภาจังหวัดจะเกิดปัญหา ก็เกิดกฎหมายในการนับเวลาเข้ามา จะเกิดความสับสน เพราะฉะนั้นการที่ได้รับคำร้องนี้คือองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้อง จึงขอกราบเรียนว่า ไม่ขัดข้องในการที่จะตัดคำว่า การ ออก แต่คำว่า ได้ยื่นคำร้อง ขอความกรุณาว่า เพื่อป้องกันการสับสน ก็อยากจะขอยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) :: ท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ ผมเข้าใจว่าคงไม่มีสมาชิกสภาจังหวัดท่านใดนำคำยื่นไปร้องต่อนายอำเภอ ผมมั่นใจอย่างนั้นจริง ๆ เพราะว่าคำยื่นขอเปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องยื่นที่กรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ เมื่อมีการผ่านวุฒิสภาแล้วประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ต้องมีการแบ่งส่วนราชการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแน่นอน ส่วนหนึ่งต้องมีการแบ่งคือที่ทำการของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมี

แล้วก็ต้องมีส่วนราชการที่ทำการของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมี
เจ้าหน้าที่ มีรองประธาน สำหรับรับหนังสือ เพราะต้องมีการแยกกัน กฎหมาย
ฉบับนี้แยกฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติออกไป เพราะฉะนั้นต่อไปทั้ง ๒ ฝ่าย
ต้องมีที่ทำการของตัวเอง เพราะฉะนั้นเมื่อมีการยื่นไปยังที่ทำการของประธาน
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว นับแต่วันยื่นก็ถือว่าตัวประธานทราบแล้ว
และต้องรีบเปิดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายโกคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ผมเข้าใจว่า น่าจะเขียนไปตามกฎหมายของกรุงเทพมหานคร มาตรา ๓๑
บอกว่า อาจทำคำร้องยื่นต่อประธานสภากรุงเทพมหานครขอให้เรียกประชุม
อะไรก็ว่าไปในะครับ โดยกำหนดวันประชุมภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับคำร้อง
ประเด็นอยู่ตรงนั้นทีเดียว นับวันยื่นวันได้รับคำร้องในกฎหมายที่เป็นอ้างอิงก็คือ
ใช้นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านนิพิฐ ได้ นะครับ อย่างนี้ พอได้ นะครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กรรมการยังไม่ได้เปลี่ยน
ใช้ใหม่ครับ ไม่เปลี่ยนครับ ผมยืนยันตามที่ผมสงวนไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
ฟังข้อเสนอของคุณนิพิฐแล้ว ก็มีเหตุผล ที่จริงแล้วหน้าที่กระทรวงมหาดไทย
ควรจะไปใส่ไว้ในระเบียบว่าด้วยการประชุมสภาจังหวัด ซึ่งมีกระทรวงมหาดไทย
ออกเหมือนกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของพวกเรา ซึ่งวันที่ วันเวลา
ต่าง ๆ นั้น เขาจะกำหนดไว้ในข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : อย่างนี้ได้ไหมครับ ผ่านเลยนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน
มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย กระผมเป็น
กรรมการที่ได้เสนอให้ตัดมาตรา ๒๙ ทั้งมาตรา ท่านประธานคงจะสงสัยว่า
ทำไมต้องตัดทั้งมาตรา เพราะเหตุว่าในบทบัญญัติมาตรา ๒๙ นั้น ได้กำหนด
ข้อความดังนี้ครับ การปรึกษาหารือในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็น

กิจการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นโดยเฉพาะ ห้าม
 ปรีกษาหารือในเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ความจริงมาตรฐานนั้นไม่ควรที่จะ
 นำเสนอมาตั้งแต่ตอนเสนอสภาในวาระที่ ๑ ด้วยซ้ำไป เพราะว่าเป็นการกำหนด
 ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องต่อแนวทางการกระจายอำนาจ ไม่สอดคล้องต่อ
 รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๖ ถึงมาตรา ๑๙๙ ในเรื่องหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น
 เปรียบเสมือนการตีกรอบล้อมคอก และไม่ให้เกิดมิติต่อวิถีภาวะของตัวแทน
 ประชาชนที่มาจาก การเลือกตั้งในระดับจังหวัด เพราะการกำหนดในลักษณะ
 ดังกล่าวนั้นเป็นการตีกรอบห้ามไว้เลยว่า จะปรีกษาหารือได้เฉพาะในเรื่อง
 ที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานครับ ถ้าหากว่า
 ได้พิจารณา กระผมขออนุญาตท่านประธานข้ามไปที่มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ นั้น
 จะขัดกับมาตรา ๓๒ เพราะเหตุว่าในมาตรา ๓๒ นั้น ได้กำหนดให้สมาชิก
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น สามารถเสนอข้อสอบถามต่อประธานสภา
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ
 อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค และให้หัวหน้าหน่วยงาน
 ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่
 ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่นี้ได้ ทั้งนี้ให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือ
 ต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเวลาอันสมควร นี้คือ
 วรรคแรกของมาตรา ๓๒ ท่านประธานจะเห็นว่า ในมาตรา ๓๒ นั้น ได้
 ขยายบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สามารถ
 ก้าวล่วงเข้าไปดูแลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของราชการ
 บริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนกลางตามระเบียบบริหารราชการ
 แผ่นดิน แต่พอมาถึงมาตรา ๓๔ นั้น กลับตีกรอบแต่เพียงว่าให้ปรีกษาหารือได้
 เฉพาะในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ความจริงแล้วถึงตัด
 ไปทั้งมาตราก็ไม่ได้มีผลอะไรครับ แต่อย่างน้อยสะท้อนให้เห็นว่า ร่างกฎหมาย
 ฉบับนี้นั้นเป็นร่างกฎหมายเพื่อการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นเพื่อกระจาย
 อำนาจอย่างแท้จริง จึงเรียนท่านประธานผ่านไปถึงคณะกรรมการธิการเสียง
 ข้างมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธาน ก็คงอยากจะขออนุญาตเรียนว่า ที่ไปเขียนไว้เนี่ยครับ เพราะว่า
เขียนตามกฎหมายที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมาตรา ๒๓ อย่างไรก็ตามถ้าว่าไปแล้ว
มาตรา ๒๘ กับมาตรา ๓๒ นั้นคงไม่ได้ขัดกัน มาตรา ๓๒ นั้นกำหนดเฉพาะไป
แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้งหมด ได้ปรึกษาท่านกรรมการแล้วก็ไม่น่าจะขัดข้อง
ตามท่านกรรมการลงกรณ์ เพราะว่าตัดไปก็ไม่ได้มีผลเปลี่ยนแปลงในทาง
ปฏิบัติแต่อย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านมานะ

นายมานะ กุสกุล (นครพนม) : ตกลงท่านประธานฯ เห็นด้วย
กับคุณลงกรณ์ใช่ไหมครับ ผมขอตกลงท่านประธานคณะกรรมการนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ใจครับ
เห็นด้วยกับการให้ตัดไปครับ

นายมานะ กุสกุล (นครพนม) : กระผมไม่เห็นด้วยนะครับ
ถ้าไม่เขียนบังคับข้อนี้ไว้ ท่านประธานฯ ลองตอบสิว่า ถ้าในกรณี
สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณากฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งอยู่ แล้วองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดบางจังหวัดหยิบยกกฎหมายฉบับนั้นไปพิจารณาในสภาองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ถือว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าท่านว่าถูกต้อง ผมก็จะเห็นด้วย
ในการที่จะตัดออก แต่ถ้าท่านว่าไม่ถูกต้อง ผมก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้ตัดออก
ขอให้ท่านทบทวนใหม่ด้วยครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานฯ โภคิน

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตครับ
คือในมาตราปัจจุบันในกฎหมายองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๒๓
บอกไว้อย่างนี้ครับ การปรึกษาหารือในสภาจังหวัดต้องเป็นกิจการเกี่ยวกับ
อำนาจหน้าที่ของสภานั้นโดยเฉพาะ ห้ามปรึกษาหารือในเรื่องนอกอำนาจหน้าที่

หรือเรื่องที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เราลองดูนะครับว่า เขาตัดเฉพาะฝ่ายฝืนกฎหมาย ออกไป แต่ที่เขียนคงไว้ตามนี้ เราต้องคิดว่าโครงสร้างมันต่างกันไป โครงสร้างที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นฝ่ายบริหาร เขาจึงค่อนข้างจะล็อก สภาว่าเอาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภา แต่ในโครงสร้างใหม่ฝ่ายบริหารนั้น มาจากสภาจังหวัดเอง ดังนั้นถ้าหากจะปรึกษาหารือได้เฉพาะเรื่องของสภา เท่านั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาเท่านั้น มันก็อาจจะไม่สามารถก้าวล่วงไปถึง ปรึกษาหารือในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานหรือการบริหารของฝ่ายบริหารของ อบจ. ได้ ส่วนที่ว่าสภาผู้แทนฯ จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอยู่แล้วทาง สภาจังหวัดเขาจะยกปัญหาขึ้นหารือว่ากฎหมายนี้ดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ อะไรนี่ ผมก็ว่าเป็นสิทธิของเขาที่เขาจะสนทนาธรรม จะถามเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ขึ้นมา แต่การปรึกษาหารือมันไม่ได้ก่อให้เกิดผลทางกฎหมายของเขาขึ้นมา ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร และถ้าเขาจะทำอะไรนั้นเขาก็ทำได้ ก็คือจะต้องไปออกข้อบัญญัติ ข้อบัญญัติจะออกได้ก็ต้องตามกฎหมายฉบับนี้ หรือกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจ ผมจึงคิดว่าโดยโครงสร้างมันเปลี่ยนไป จึงไม่ได้ ขัดแย้งที่ท่านกรรมาธิการลงกรรมเสนอ แล้วก็ได้ปรึกษาหารือกรรมาธิการ ที่นั่งอยู่บนนี้ หลายท่านก็บอกว่าไม่น่าจะมีข้อขัดข้องอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมานะ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ความหวังใหม่ จากนครพนม เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานฯ แล้วก็ยิ่งงงเข้าไปใหญ่ ในกรณีที่ท่านจะตัดออกทั้งมาตรา ผมว่าท่านน่าจะทบทวนใหม่ ในบางประเด็น เพราะถ้าเอาออกไปทุกมาตราแล้ว ในเมื่อสมาชิกสภาจังหวัด ต้องการที่จะปรึกษาหารือในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง แน่อนครั้นต้องมีคนมาให้คน มาชี้แจงประเด็นที่ปรึกษาหารือ นั้น อย่างในกรณีที่กระทรวงสาธารณสุขต้องการ ที่จะสร้างโรงพยาบาลสักโรงหนึ่งอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งก็แล้วแต่ แล้วสมาชิกสภาจังหวัด หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาปรึกษาหารือกัน แล้วเชิญสาธารณสุขจังหวัดได้มาชี้แจง

ด้วยเหตุด้วยผลของสมาชิกสภาจังหวัด ทำให้ทางกระทรวงสาธารณสุขต้องย้าย
ที่ทำการไป ซึ่งผิดกับ พ.ร.บ. งบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้ถามว่า
ท่านประธาน จะแก้อย่างไร นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ ในประเด็นที่ ๒ ผมเชื่อมั่นว่า
ในการทำงานที่ท่านประธาน ชี้แจงว่า มีการออกข้อบัญญัติงบประมาณ ข้อบัญญัติ
จังหวัด ในการที่จะปรึกษารื้อกันแล้วก็ออกข้อบัญญัติจังหวัดนั้น -----

ผมขอกราบเรียนว่าในการตั้งกระทู้ข้อสอบถาม ท่านประธานลงไปดูในมาตรานั้น ผมจำได้ว่ามีการทำเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องถามนายกองค์การ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นทำเป็นข้อสอบถามจะมาชี้แจงก็ได้ หรือชี้แจงเป็นเอกสารก็ได้ แต่ถ้าแบบนี้ถ้าสภาจังหวัดมีมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จะต้องนำหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามาชี้แจงในสภา โดยบังคับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ดำเนินการตามนั้น ถ้ามว่าตรงนี้ทำได้ไหม ถ้าทำได้ท่านจะตัดออกหมดทั้งมาตราผมก็ไม่ได้ว่า แต่ถ้าทำไม่ได้ท่านก็น่าจะทบทวนใหม่ ท่านประธานน่าจะปรึกษากฎหมายการขอแก้ไขมาตรา ๒๙ ให้คงไว้ ซึ่งจุดที่พอดีระหว่างการใช้อำนาจของสมาชิกสภาจังหวัดกับการใช้อำนาจของราชการส่วนภูมิภาค ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านธวัชครับ

นายธวัช วิชัยดิษฐ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธวัช วิชัยดิษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กรรมาธิการ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ว่าข้อโต้แย้งของเพื่อนสมาชิกที่ว่าด้วยบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กับงานที่ท่านออกเหนือหน้าที่เป็นเรื่องจำเป็น และไม่มีอะไรที่จะโต้แย้งในประเด็นนั้น แต่ผมเข้าใจว่าแนวความคิดในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้ที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นกฎหมายใหม่ แต่เป็นกฎหมายใหม่ที่มีลักษณะประหลาดอีกประการหนึ่งครับ อิงอยู่กับแนวกฎหมายเก่าที่เคยมีมาแล้ว กฎหมายฉบับเดิมนั้นปี ๒๕๔๘ หลายปีเดิมนั้นแล้วครับ แล้วก็ยังมีเงื่อนไขหลายเงื่อนไขในนี้ด้วยกันที่บอกไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อถึงเวลาปฏิบัติแล้วจะมีปัญหาและมีอุปสรรค จึงได้มีการแก้ไขแล้วก็ยกออกไปเสียประเด็นสำคัญในมาตรา ๒๙ กระผมเข้าใจว่าเป็นไปตามข้อพิจารณาที่ท่านกรรมาธิการลงกรณได้กรุณาชี้แจงให้ทราบ ว่าสิ่งสำคัญที่สุดนั้นอยู่ที่การกำหนดกรอบของวุฒิภาวะของสภาจังหวัดในขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วเรื่องนี้กระผมเข้าใจว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งในเรื่องของการพัฒนาการเมืองของท้องถิ่นในประเทศไทย กระผมทราบดีครับท่านประธานครับ ว่าข้อพิจารณาของเพื่อนสมาชิกทุกข้อเป็นข้อพิจารณาด้วยความหวังดีและปรารถนาที่จะเห็นกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกไปคล้องจองอย่างชัดเจนกับขั้นตอนและเงื่อนไขของความปรารถนาของทุกฝ่ายที่อยากจะเห็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการนำมาตรา ๒๙ ออกไป

ทั้งมาตราตามข้อเสนอนั้น กระผมเองก็ได้พิจารณาเห็นร่วมกับท่านกรรมาธิการหลาย ๆ ท่านว่าคงไม่ได้ทำให้การเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้น ถ้าเราตั้งสมมติฐานจากความไว้วางใจของเราที่เราเรียกกันโดยทั่วไปว่าการให้ความเคารพกับตัวตนของประชาชน การให้ความเคารพกับตัวตนของประชาชนในระดับที่ใกล้เคียงกับประชาชนมากที่สุดก็คือในระดับขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะไม่มีรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นใดในวงที่กว้างขนาดนี้อยู่ใกล้ชิดประชาชนได้เท่ากับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเราลองถอดความรู้สึกสักประการหนึ่งได้ไหมครับว่าเป็นความรู้สึกของการให้ความเคารพกับตัวตนของประชาชนอย่างแท้จริง และผมเชื่อว่าถ้าหากจะเกิดเหตุการณ์ปัญหาขึ้นมาในรูปแบบเหล่านี้หรือมีข้อพิจารณาประการอื่นใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกเหนือจากขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเขานั้น หากวิจรรย์ณานั้นเกิดขึ้นจากการเคารพตัวตนของประชาชนจริง ๆ เขาก็คงจะไม่ทำกัน ผมทราบดีครับท่านประธาน และทราบอย่างชัดเจนว่าการเขียนกฎหมายเพื่อให้คนปฏิบัตินั้นไม่ได้หมายความว่า จะนำไปสู่ผลปฏิบัติที่แท้จริง ถึงแม้ไม่มีข้อกฎหมายอยู่แต่หากเกิดการปฏิบัติที่ถูกต้องและชัดเจนน่าจะควบคู่การกับระบบการปกครองอย่างแท้จริงได้มากขึ้น ผมอยากเห็นความกล้าหาญอีกประการหนึ่งครับท่านประธาน กล้าหาญที่จะถอนมาตรา ๒๙ ออกไป แล้วไม่ก่อให้เกิดผลเสียและผลกระทบอย่างอื่นใดเลยทั้งสิ้น กราบเรียนด้วยความเคารพว่า มาตรานี้อาจจะทำให้เราเห็นถึงวุฒิภาวะที่จะเกิดขึ้นได้ต่อไปของสภาจังหวัดและขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในอนาคต กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณโชคสมานครับ ท่านมานะสักครู่

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โชคสมาน สีลาวงษ์ อุดรธานี พรรคกิจสังคม ถ้าหากท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญได้ให้คำตอบอย่างชัดเจน ผมก็จะเห็นคล้อยตามท่านนะครับ แต่มาตรา ๒๙ นั้นผมดูเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ นอกจากทำตามหน้าที่ของตัวเองแล้ว เขากลับว่าสภาจังหวัดนั้นท่านต้องอย่าลืมว่าการปกครองท้องถิ่น ๕ - ๖ รูปแบบนั้นเป็นการปกครองท้องถิ่นที่มีศักยภาพ ที่มีศักดิ์และศรีเท่ากันนั้นก็แปลว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็น ๑ ใน ๕ หรือ ๑ ใน ๖ ของการปกครองท้องถิ่น -----

ทีนี้ถ้าหากเราตัดมาตรา ๒๙ ออกไปทั้งหมดนั้นก็แปลว่าสภาจังหวัดจะต้องไป
 ก้าวทำงานในหน้าที่ของท้องถิ่นอีก ผมยกกรณีตัวอย่างให้ท่านประธานได้ฟัง
 อย่างนี้ว่า กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับเดิมได้มีสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งผมก็อยู่
 ในท้องถิ่นมานาน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับเดิมนั้นได้มีสมาชิกสภาจังหวัดได้ไปถาม
 ปัญหาในเทศบาล ฉะนั้นก็แปลว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะที่จะต้องไป
 ควบคุมเทศบาล มันไม่ใช่ มันขัดแย้งกันครับ มาตรา ๒๙ ให้ปรีชาหาหรือกัน
 เฉพาะในมาตรา ๔๕ ในร่าง พ.ร.บ. นี้ แต่ถ้าหากตัดออกไปก็แปลว่าต่อไป
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องไปสอบถามประเด็นปัญหาที่เทศบาล ฉะนั้น
 ก็แปลว่าข้อขัดแย้งจะเกิดขึ้นระหว่างเทศบาลกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะไปสอบถามประเด็นปัญหาที่เทศบาลก็จะเกิด
 ข้อขัดแย้งกัน องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะไปถามเมืองพุกยา ไปถาม กทม.
 ไปถามองค์การบริหารส่วนตำบล นั่นก็แปลว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นแม่
 ท้องถิ่นอื่นที่เหลือนั้นเป็นลูก ฉะนั้นตัดตรงนี้ไม่ได้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ส่วนในมาตรา ๓๒ นั้นเป็นประเด็นปัญหาที่จะให้คนในท้องถิ่นคือ ส.จ. ได้
 สอบถามส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ไม่ได้เกี่ยวกับท้องถิ่น มาตรา ๒๙ คงไว้
 เพื่อให้ท้องถิ่นเคารพต่อท้องถิ่น เพื่อไว้ให้ท้องถิ่นอย่าไปก้าวก่ายกับมาตรา ๒๙
 แต่ถ้าหากท่านตัดเมื่อไรนั้นก็แปลว่า อบจ. เป็นใหญ่กว่าท้องถิ่น จะเกิดปัญหา
 กับท้องถิ่นอย่างทันที แต่ถ้าหากท่านได้ให้ข้อชี้แนะที่น้ำหนักมันเป็นประโยชน์อย่างนั้น
 ได้ผมก็ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านมานะ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการ
 ยืนยันอยู่ว่าจะให้ตัดออก เวลาโหวตก็คงจะแพ้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่าให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุมสภา และบันทึกเป็นข้อสังเกต
 ของกฎหมายฉบับนี้ด้วยว่า ผม นายมานะ คูสกุล สมาชิกสภาผู้แทนฯ จากจังหวัด
 นครพนม พรรคความหวังใหม่ ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ แล้วขอให้กรรมาธิการ
 ท่านที่เห็นด้วยเวลายกมือขอให้มีการลงรายนามด้วยว่าท่านรับผิดชอบกฎหมาย
 ฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านโชคสมาน

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ จังหวัดอุดรธานี พรรคกิจสังคม นำเรียนท่านเป็นกรณี
 ตัวอย่างนิดหนึ่ง ผมก็อยู่ในกรมการวิสามัญ พ.ร.บ. อบจ. ฉบับนี้ครับ
 แต่ไม่ได้ขึ้นไปตรงนั้น ผมนำเรียนท่านนิดหนึ่งว่าผมมีกรณีตัวอย่าง เคยมี ผมพูด
 ฉบับเดิม พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วก็ลื้อมาจากตรงนั้นเกือบทั้งหมด แต่ว่าเปลี่ยนจาก
 ผู้ว่าฯ มาเป็นประชาชนธรรมดาเป็นนายกฯ เท่านั้นเอง ได้มีสมาชิกสภาจังหวัด
 ท่านหนึ่งได้ไปถามเกี่ยวกับการสร้างสะพานคอนกรีตคร่อมลำห้วยในเขตเทศบาล
 แล้วก็ไปทำข้อตรงนั้นไว้เป็นชื่อของคดีในจังหวัดนั้น เชิญนายกองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดซึ่งเขาก็เป็นท้องถิ่น ท่านประธานครับ เกิดข้อขัดแย้งภายในจังหวัด
 อย่างมากมายมหาศาล ไม่มาเลยครับ ไม่มาแล้ว ส.จ. ไม่มีอำนาจตามนั้น
 เพราะมาตรา ๒๙ เดิมลื้อมาจากที่เดิม เขาก็มาไม่ได้ครับ เพราะว่าท้องถิ่น
 เขาก็คือท้องถิ่น เขาก็มาจากการเลือกตั้งคนในท้องถิ่น จะเอาตรงนี้ถ้าตัด
 มาตรา ๒๙ ออกไป แปลว่าเขาถามได้ทั้งหมดในเรื่องของท้องถิ่น ท่านยอม
 อย่างนั้นหรือครับ ไม่ได้ครับ เขาไปทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายเลย
 จริง ๆ แล้วผมอยากให้มีความจริง แต่ว่าเห็นปัญหาในท้องถิ่นนั้นมันตัดไม่ได้เลยครับ
 ผมอยากจะให้คงไว้ตามร่างเดิมจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างมาก เขาจะได้
 ไม่ทะเลาะกัน ไม่ได้ทะเลาะกันครับ ถึงวันนี้ ส.จ. ไปเรียกประธาน
 คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลมาทำ มาสอบถามต่อที่ประชุมถามว่าจะประชุม
 ในฐานะอะไร เรียกคณะกรรมการสุขาภิบาลมาเรียกประชุมในขณะที่เขาจะ
 ถามคุณทำอะไร คุณทำอะไร ทำที่อธิบายน้ำต่าง ๆ คุณจะเชิญใครมาประชุม
 ประชุมในฐานะอะไร ถ้าไปเรียกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาประชุม
 ถ้าหากเขาปรึกษาเรื่องอื่น ประชุมในฐานะอะไร นี่คือนโยบายที่มันจะเกิดขึ้น

แต่มาตรา ๓๒ ต้องการโยงให้คนในท้องถิ่นได้รู้จักปัญหาที่ส่วนกลางเข้ามาซ้ำซ้อนกับโครงการของเขา แล้วก็สอบถามทำเป็นหนังสือ จริง ๆ แล้วตรงนั้นผมอยากให้สอบถาม สอบถามเดี๋ยวนั้นเลย ไม่ต้องทำเป็นหนังสือ แล้วจะเป็นประโยชน์มาก อย่าง รพช. กรมโยธาธิการ หรืออะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นต้องคงไว้ หรือว่าท่านมีประเด็นอย่างอื่นที่จะต้องกรุณาชี้หน้าที่ว่า มันจะไม่ขัดแย้งต่อท้องถิ่นผมก็ไม่ติดใจ แต่ถ้าหากตัดไปมีแน่ท่านประธานที่เคารพ มีปัญหาแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านกรรมการรองกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมการ คงไม่ใช่เสียงข้างน้อยแล้ว ต้องขอขอบคุณท่านประธานกรรมการ และกรรมการที่ได้เห็นด้วยต่อข้อสงวนความเห็นในการตัดมาตรา ๒๙ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไปวิตกในเรื่องเหล่านี้ ความจริงก็ต้องบันทึกไว้ เพราะเหตุว่าคำอภิปรายนั้นจะปรากฏไว้ในในการพิจารณากฎหมาย เพราะอันนี้เป็นในช่วงของวาระ ๒ และก็จะโหวตวาระ ๓ ต่อไป ก่อนเข้าสู่วุฒิสภา กระผมเข้าใจว่าประเด็นที่ท่านปรวิวิตกนั้นคงจะไม่เกี่ยวข้อง เพราะว่าโดยอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่ได้มีอำนาจเหนือต่อองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างที่มีคนพยายามที่จะสร้างกระแสดังกล่าว จนกระทั่งเกิดความสับสนในหน่วยการปกครองท้องถิ่นโดยทั่วประเทศ ผมเรียนว่าในเรื่องของอำนาจหน้าที่นั้น ถ้าท่านจะได้กรุณาไปดูในมาตรา ขอภัยที่ต้องล่วงเกินไปสู่มาตรา ๔๕ จะมีความชัดเจนเหลือเกินว่าอำนาจหน้าที่นั้นมีอะไรบ้าง บางครั้งการกำหนดในมาตรา ๓๒ ที่ไปเกี่ยวข้องกับราชการส่วนภูมิภาคนั้น ก็เรามองดูว่า อบจ. ในรูปแบบใหม่ ตัวแทนประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งในเขตท้องถิ่นที่กว้างที่สุด อย่างที่ท่านกรรมการดอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ ได้พูดนั้น เราไม่มีเลย เรามี อบต. ก็เขตตำบล เรามีสภาภิบาลก็เพียงตำบล ๒ ตำบล เรามีเทศบาลตำบล ๒ ตำบล ๓ ตำบล แต่ว่าในรูปแบบที่เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่น ตัวแทนของประชาชนที่มีเขตในระดับจังหวัดนั้นก็ มี อบจ. เท่านั้นเอง เมื่อมีตัวแทนในระดับ อบจ. แล้ว แน่นนอนที่สุดมาตรา ๓๒ ได้เปิดช่องไปสู่ความเกี่ยวพันสัมพันธ์กับในส่วนราชการภูมิภาค เพราะฉะนั้นจึงตั้งข้อซักถามเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชนและการพัฒนาเขตจังหวัดได้ แต่เมื่อดูในมาตรา ๔๕ ผมเข้าใจว่าในส่วนของพรรคการเมืองที่น่าเสนอร่างกฎหมาย

พรรคใหญ่ ๆ ทั้งนั้นเสนอมาทรงกันก็คือในเรื่องอำนาจหน้าที่ใน (๒) กรรมการ
ได้เพิ่มไป แต่ว่ายังกงเหมือนเดิม ก็คือประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด
ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ตรงนี้ผมเรียนว่าการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดนั้น
การประสานในเรื่องนี้มีหลักเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องประสาน แต่ประสานในแนวระนาบ
ไม่ใช่แนวตั้ง แนวตั้ง ที่จะไปมีอำนาจเหนือหน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าที่ผมได้ส่งความเห็นและขอให้ตัดทั้งมาตรานั้นมองในประเด็นเดียวว่า
การที่ตัวแทนประชาชนมาจากการเลือกตั้งแล้วจะต้องได้รับเกียรติ อย่าไป
ตีกรอบล้อมคอก เพราะว่าถ้าหากเราไม่เชื่อว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งจะเข้าใจ
ถึงอำนาจหน้าที่ของตน และจะไปกระทำการอะไรก็แล้วแต่ที่ขัดต่ออำนาจหน้าที่
หรือล้ำเขตของอำนาจหน้าที่ของตนนั้น ผมเชื่อว่าเราคงต้องให้ความไว้วางใจ
ต่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายใหม่ ไม่ใช่ภาพหลอน
ในส่วนของอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเป็นกฎหมายที่กล่าวได้ว่าไม่ใช่เป็นการปกครองท้องถิ่น
ที่แท้จริง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านผู้ว่าฯ กวี

นายกวี สุภธีระ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม กวี สุภธีระ ความหวังใหม่
จากจังหวัดขอนแก่น ในฐานะกรรมการ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ในตอนประชุม
กรรมการก็เสนอกัน ผมก็ไม่เห็นว่ามีใครจะสนับสนุน แต่พอมานี้ผมก็ประหลาดใจ
ผมเห็นด้วยถ้าจะให้มียุทธศาสตร์ ยุทธคดีในทางพัฒนาประชาธิปไตย ก็เอาได้เลย
ผมเสนอให้ยกเลิกมาตรา ๕๕ ด้วย เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สามารถออกข้อบัญญัติทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับตำรวจ เรื่องทหาร
เรื่องสรรพากร ในเขตจังหวัดทำได้ทุกเรื่อง จะได้เป็นประชาธิปไตยมาก ๆ
เราจะได้เพิ่มสถานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นเป็น ๗๖ จังหวัด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านมานะ

นายมานะ คุสกูล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม มานะ คุสกูล ความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม ผมได้ฟังคำชี้แจงเมื่อ
ผมว่าจะหยุดแล้วนะครับ ได้ฟังคำชี้แจงแล้วโยงไปถึงมาตรา ๕๕ ยังเป็นห่วง
ถ้าท่านประธานกรุณาเปิดไปที่มาตรา ๕๕ ใน (๖) แบ่งสรรเงินตามกฎหมาย
แล้วต้องแบ่งให้สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้
แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ตรงนี้ยังหนักเข้าไปอีกครับ ถ้าในกรณี
ที่ไม่จำกัด ในเมื่อกฎกระทรวงออกมาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับ
เงินอุดหนุนไปแล้ว ซึ่งจะมีในมาตราต่อ ๆ ไป ผมจะไม่ก้าวล่วงไปถึงตอนนั้น
ให้ถึงเวลานั้นถึงจะได้อภิปราย ถามว่าถ้าทางกฎหมายบังคับไว้แล้วว่าองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด สมมติได้เงินอุดหนุนไปร้อยเปอร์เซ็นต์ จะต้องให้เทศบาล
กี่เปอร์เซ็นต์ สหุขาภิบาลกี่เปอร์เซ็นต์ สภาตำบล ๆ ละกี่เปอร์เซ็นต์
ท่านประธานครับ ผมถามว่าตรงนี้องค์กรอิสระเหล่านี้สามารถที่จะไปกำหนด
บทบาทของตัวเองในการใช้งบประมาณได้หรือไม่ ถ้าได้ ถามว่าถ้าตัด
มาตรา ๒๙ ออกไปแล้วสภาจังหวัดสามารถที่จะหยิบยกข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ร่างเทศบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ได้หรือไม่
ถามว่า อบต. มาจากประชาชนใหม่ ถามว่าเทศบาลมาจากประชาชนใหม่
มาเหมือนกัน ท่านประธานครับ ผมถามตรงนี้ว่าถ้าตัดออกไปแล้ว ท่านประธาน
รับได้ไหมว่าจะไม่มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดใดก้าวล่วงไปถึงระดับนั้น
ไปวิพากษ์วิจารณ์การใช้งบประมาณ เพราะอะไรครับ เพราะประชาชนในพื้นที่
อบต. ก็มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พอคความเห็นของ อบต. แต่ละ อบต.
นั้นอาจจะไม่ตรงกับสมาชิกสภาจังหวัดที่มาจากเขตเลือกตั้งนั้น ๆ และสมาชิก
สภาจังหวัดอีกส่วนหนึ่งก็มาจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลและสหุขาภิบาล
ข้อขัดแย้งทางความคิดเกิดขึ้นได้ ท่านประธานครับ ถ้าเราไม่เขียนกฎหมายอะไร
ที่บังคับไว้ให้เป็นกลางที่สุด ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่างกฎหมายเพื่อ
บังคับใช้คนทั้งประเทศ ท่านจะให้หน่วยงานทั้ง ๓ หน่วยงานนี้ทะเลาะกันหรือครับ
หน่วยที่ ๕ ก็คือเมืองพิทขยา ผมถามท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการ
และท่านกรรมาธิการที่นั่งอยู่ข้างบน อยากถามว่าถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น
ใครรับผิดชอบ ท่านยืนยันได้ไหมว่า ๗๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะไม่มีการ
แบบนี้เกิดขึ้น ถ้าท่านตัดมาตรานี้ออกไป มาตรานี้ไม่ได้ว่าบังคับ ไม่ได้ว่าเป็น
ไดโนเสาร์เต่าล้านปี แต่เป็นการให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่าง
หน่วยงานที่เลือกมาจากประชาชนทั้งหมด ท่านประธานครับ ตอบผมเถอะครับ

ให้ท่านประธานกรรมการและท่านกรรมการที่เห็นด้วย ท่านตอบสัตรีรับว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นจะแก้ไขอย่างไร กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้กำกับดูแลพระราชบัญญัติฉบับนี้จะแก้ไขอย่างไร หากทางออกสัตรีรับ ลองตอบให้ผมด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณอนุรักษ์

นายอนุรักษ์ จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุรักษ์ จุริมาศ พรรคชาติไทย จากร้อยเอ็ด ในมาตรา ๒๔ ผมขอกราบเรียนว่าผมฟังไปฟังมาชักสับสนครับ มาตรา ๒๔ นี้เกี่ยวกับเรื่องในช่วงที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชุมกัน ถ้าท่านประธานจะดูในมาตรา ๒๖ ว่าข้อบังคับในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เรายังไม่ทราบเลยว่าระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะเป็นอย่างไร ส่วนมาตรา ๒๗ จะพูดถึงองค์ประชุม มาตรา ๒๘ เขียนบอกว่า การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา คำว่า ข้อปรึกษาหารือในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สมาชิกหรือ ส.จ. จะหยิบยกขึ้นมาในตอนประชุม ส.จ. ปกติการประชุมจะเป็นไปตามระเบียบวาระ ซึ่งจะเขียนไว้ในมาตรา ๓๐ ส่วนมาตรา ๓๑ เป็นเรื่องของกระทู้ มาตรา ๓๒ เป็นเรื่องของ ส.จ. ที่จะเสนอข้อสอบถามผ่านไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ประเด็นปัญหาว่ามาตรา ๒๔ ในความคิดของกระผมนี้คงไว้จะมีประโยชน์กว่าตัดทิ้ง ถ้าเกิดว่า ส.จ. กำลังประชุมอยู่แล้วมีเหตุการณ์อะไรขึ้นมาซึ่งไม่มีในระเบียบวาระการประชุม ถามว่า ส.จ. จะเอาข้อกฎหมายอะไรยกขึ้นมาเพื่อปรึกษาหารือในองค์การบริหารส่วนจังหวัด การที่มาตรา ๒๔ คงไว้มันเหมือนเป็นกฎหมายแม่ ดีกว่าที่จะไม่เขียน เพราะว่าต่อไปกฎหมายลูกก็คือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยจะมาเขียนเป็นข้อบังคับการประชุม ในความคิดเห็นส่วนตัวของกระผมแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของสมาชิกสภาจังหวัด เพราะฉะนั้นผมเห็นควรคงไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กรรมาธิการ ตามที่ท่านประธานได้ยอมให้ตัด
มาตรา ๒๙ ออกทั้งมาตรานั้น ด้วยเหตุผล

ประการที่ ๑ โดยอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตั้งแต่มาตรา ๔๔ และใน
ส่วนต่าง ๆ ก็ได้กำหนดรายละเอียดไปจนกระทั่งถึงมาตรา ๕๕ ข้อกังวลของ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กังวลแตกต่างกัน โดยสมมุติฐานที่เราได้ตัดสินใจว่าให้ตัด
ออกทั้งมาตรานั้น เพื่อจะเปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สภาจังหวัด
นั้นสามารถที่จะประชุมปรึกษาหารือเรื่องใด ๆ น่าจะเหมาะสมในเรื่องของการ
กว้างออกไป เพราะว่าเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนท้องถิ่น นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ โดยอำนาจหน้าที่ตามร่างฯ เดิมที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เห็นชอบในวาระที่ ๑ นั้นค่อนข้างจะจำกัด แต่ที่นี้ทางกรรมาธิการได้ไปขยายวง
ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น นั้นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ เกิดข้อกังวลของท่านสมาชิกบอกว่า ถ้าหากในกรณีที่สภา
จังหวัดนั้นไปก้าวก้าวในส่วนราชการอื่นแล้วจะทำอย่างไร ในการปฏิบัติหน้าที่ของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการที่จะต้องมีสภาพบังคับจะต้องตราเป็นข้อบัญญัติ
จังหวัด ในการตราข้อบัญญัติจังหวัดก็มีกำหนดไว้ชัดเจนตั้งแต่มาตรา ๔๘ จนกระทั่ง
จะพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในมาตรา ๕๓ ที่กล่าวไว้ว่า ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับได้ในเขต
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่นในเขต
จังหวัดนั้น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกระทรวงมหาดไทยจัดให้มีข้อบัญญัติ
ที่ประกาศใช้บังคับแล้วไว้ ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และ
กรมการปกครองเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เพราะฉะนั้นข้อกังวลของท่านสมาชิก
ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ว่า อาจจะมีปัญหาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาจังหวัด
เข้าไปก้าวทำงานในส่วนท้องถิ่นอื่นไม่ว่าสุขาภิบาลก็ตาม เทศบาลก็ตามหรือ
แม้แต่กระทั่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม ผมคิดว่าเราก็มีข้อจำกัดในข้อกฎหมาย
ไว้ในมาตรา ๕๓ เช่นกัน จึงขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้ทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านโชดสมาน

นายโชดสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพ

ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ อุตธานี กิจสังคม ในประเด็นมาตรา ๒๙ ในกรรมาธิการ
วิสามัญไม่ได้พูดจากันเลย เพราะเราเห็นปัญหา เราเข้าใจปัญหา ส่วนที่ท่านบอกว่า
มาตรา ๔๕ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดผมไม่เถียง พ.ร.บ.
ฉบับนี้มีอำนาจของเขาอยู่ ๒ อย่าง

อย่างที่ ๑ ก็คือ ออกข้อบัญญัติจังหวัดเกี่ยวกับการจ่ายเงินจ่ายทอง
เป็นข้อบัญญัติจังหวัด บ้านเราถ้าหากรัฐบาลกลางก็บอกว่า กฎหมายการใช้จ่ายเงิน
ถ้าหากเป็นเทศบาลก็เทศบัญญัติ ถ้าหากเป็นตัวนี้ก็เป็นข้อบัญญัติจังหวัด นั่นคือ
ข้อบัญญัติจังหวัดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน

อำนาจอย่างที่ ๒ ที่อยู่ในมาตรา ๔๕ นั่นก็คือการทำข้อบัญญัติจังหวัด
หาเงินขึ้นมาเพื่อที่จะออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ข้อบัญญัติจังหวัดเกี่ยวกับ
สาธารณสุข ข้อบัญญัติจังหวัดเกี่ยวกับอื่น ๆ ที่จะเป็นการจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตรงนั้นไม่ติดใจ แต่ท่านอย่าลืมว่าที่มาของการ
เลือกตั้ง ส.จ. เขาเอาคนทั้งจังหวัดเลือกตั้ง เขาให้คนในเขตเทศบาลเลือกตั้ง
ด้วย แต่คนเทศบาลไม่ได้ใช้ตามกฎหมายนี้เพราะอยู่ในเขตเทศบาล เขาให้คน
ในเขตสุขาภิบาลเลือกตั้ง แต่คนสุขาภิบาลไม่ได้ใช้ เขาให้เขตคนเมืองพัทยา
เลือกตั้ง แต่คนเหล่านั้นไม่ได้ใช้ ส.จ. -----

ฉะนั้นเมื่อเขาถือว่าสมาชิกสภาจังหวัดถือว่าตัวเองมาจากการเลือกตั้ง เขตเลือกตั้ง เทศบาล พอทำนั้นออกพบปะพูดคุยกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ นอกเหนือจากอำนาจที่จะออกข้อบัญญัติจังหวัดแล้ว เขาก็จะไปดูพื้นที่ในเขตที่เขาเลือกตั้ง ก็คือเทศบาล เทศบาลเลือกแล้วไม่ได้ใช้ท่านครับ แต่เขาอาจจะมองว่า นี่คือพื้นที่ในเขตเทศบาล ผมมาจากการเลือกตั้งจากคนในเขตเทศบาล ผมเห็นสิ่งไม่ชอบมาพากลในเขตเทศบาล เทศบาลเขามาจากการเลือกตั้ง เขาเป็นเอกเทศในการออกกฎหมายเฉพาะของเขา คือกฎหมายเทศบาล แต่ ส.จ. คนในพื้นที่เลือกตั้ง ส.จ. แต่มาถึงบัดนั้นถ้าหากเขานำประเด็นมาปรึกษาโดยไม่มีมาตรา ๒๙ คุณเอาไว้ ผมถามว่าเอาอำนาจอะไรไปถามเทศบาลนั้นก็แสดงว่าเขาเป็นผู้ปกครองเทศบาลจริงหรือไม่ ไม่จริงตามกฎหมายฉบับนี้ไม่จริง เขาเป็นท้องถิ่นใครท้องถิ่นมัน ตรงนี้ป้องกันไม่ให้ก้าวก้าวท้องถิ่นเท่านั้น ดู พ.ร.บ. ปี ๒๕๔๘ เดิมจะเขียนไว้แบบนี้ เคยมีสมาชิกสภาจังหวัดได้ถามประเด็นปัญหาเกี่ยวกับท้องถิ่นหลายอย่าง กระทรวงมหาดไทยปรึกษาแล้วทำไม่ได้ ตัวนี้ต่างหากที่ผมมอง ไม่ได้มองอำนาจหน้าที่มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๙ หรืออะไรก็แล้วแต่ไม่ได้มองตรงนั้น มองตรงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นจริงที่มันจะทะเลาะกัน ท้องถิ่นเทศบาลเขาก็ถือว่าเขาเป็นท้องถิ่น คุณจะมาก้าวก้าวปรึกษาเรื่องผมได้อย่างไร ผมจะสร้างถนน ผมจะสร้างสะพาน นั้นเป็นเรื่องของผม แต่วันดีคืนดีมาตรา ๒๙ ตัดไป ผมถาม ตั้งข้อสอบถามท่านนายกเทศมนตรี ตั้งข้อสอบถามท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตั้งข้อสอบถามท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถามว่าท่านจะเอาคนเหล่านั้นมาตอบประเด็นปัญหาตรงนี้ได้อย่างไร นี่คือปัญหาที่มันจะเกิดขึ้นในอนาคตถ้าตัดออกไป แต่มันก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไปตัดลิดรอนเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัด ไม่จริงเลยครับ แต่ว่าให้รู้จักว่าหน้าที่เราคืออย่างนี้ หน้าที่เขาคืออย่างนี้ มันก็จะเป็นการแบ่งแยก แม้แต่เงินทองก็มีการแบ่งแยกกันไป ท่านประธานที่เคารพครับ เงินให้เทศบาลเขาธิบดีลื้อไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เขาจะไปทำอะไรเป็นสิทธิของเขา แต่ถ้าตัดออกไป ไปต่อว่าเทศบาลได้ ว่าคุณทำไมต้องไปเก็บเงิน ๒ บาท ต่อการจอดรถ ๑ ครั้ง คุณทำไมต้องไปทำถนนสายนี้ มันไม่ใช่หน้าที่ของเขา เพราะว่าบอกว่าคุณนอกเขตเทศบาล แต่ถ้าตัดมาตรา ๒๙ ต้องพูดเรื่องเทศบาล พูดเมื่อไรทะเลาะกันเมื่อนั้น เพราะเงินแยกกันแล้วเขาแบ่งแยกเงินทุกบาททุกสตางค์ ทำใครทำมัน มันก็จบตรงนั้น แล้วมันไม่ได้มีอะไรท่านประธานครับ มาตรา ๒๙ เอาไว้ก็ไม่ได้ตัดลิดรอนท่านสมาชิกสภาจังหวัด ผมอยู่มา ๑๐ กว่าปี และเป็นประธานมานานด้วย เข้าใจปัญหานี้ดี ท่านประธานครับ แต่ถ้ายื่นไว้มีเหตุผลที่ชัดเจนผมก็ไม่ติดใจ แต่เหตุผลมันไม่มีที่จะมาค้านว่าต้องตัด ๆ เดิมที่คุยกันใน

กรรมวิธีการวิสามัญไม่ได้พูดถึงมาตรา ๒๙ ณ วันนี้ไปแล้ว มันอย่างนี้ก็ไม่
หลักมีเกณฑ์ ผมพูดอย่างนั้นท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประกิจ พลเดช

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ
เกี่ยวกับมาตรา ๒๙ กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานไปถึงท่านกรรมธิการ
ด้วยความเคารพนะครับว่า ถ้าจะพูดถึงว่าที่เข่าจะปรึกษาหารือในสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น
เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่เขามีอยู่ ไม่ว่าจะยกมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓ พูดถึง
ข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่ออกข้อต่าง ๆ ที่ตรงนั้นแน่นอนครับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด
สามารถที่จะออกได้ตามอำนาจหน้าที่ของตัวเองทำได้อยู่แล้ว แต่ตรงนี้ที่เขียนว่า
คำว่า ปรึกษาหารือ มันหมายถึงว่าการกระทำใด ๆ ก็ตามที่สามารถที่จะทำ
เกิดขึ้นตรงนั้นด้วยการใช้อำนาจของตนเองนี้ไปเพื่อดำเนินการ ท่านอย่าลืม
ท่านประธานครับ ท่านคณะกรรมการวิสามัญว่า ตรงนี้อำนาจขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลส่วนหนึ่งพอพูดถึงแล้ว เทศบาลก็พูดถึงส่วนหนึ่ง แต่อีกหนึ่งก็คือว่า
อำนาจของส่วนภูมิภาคที่มีอยู่ ที่ไปดำเนินการในพื้นที่ ตรงนี้ก็ปัญหาอย่างเช่น
เดียวกัน ท่านลองไปดูมาตรา ๘ ที่ท่านเขียนไว้ คือวรรคสองท่านเขียนว่า
เขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แก่เขตจังหวัด นั่นก็หมายความว่า
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องคุมทั้งจังหวัด ดังนั้นกิจการใดก็ตามที่เกิดขึ้น
ตรงนั้น ถ้าเห็นว่าคุณการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าตรงนั้นจะไม่ชอบมาพากล
อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถที่จะดำเนินการได้ทั้งหมด
ตรงนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นที่จะตามมาแน่นอน ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น
โดยชัดเจนก็ได้ครับ ท่านประธานครับ อย่างตอนนี้ยังมีชลประทานจังหวัด
เขาดำเนินการก่อสร้าง หรือขุดสระอะไรก็ตามเกิดขึ้น ในขณะการดำเนินการ
ตรงนั้นเป็นงบจากส่วนภูมิภาคไปดำเนินการ -----

แต่ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขาไปเห็นเหตุการณ์ตรงนั้นเกิดขึ้น ถ้าไม่ชอบมาพากล หรือจะมีการต่อรองซึ่งผลประโยชน์บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นในส่วนตรงนั้นเกิดขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้เสนอผู้ติดต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อขอปรึกษาหารือเรื่องนี้เกิดขึ้น เพื่อต้องการเรียกให้ชลประทานจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงว่า เหตุการณ์เรื่องนี้เกิดขึ้นอย่างไรถึงจะทำให้เกิดความเสียหายแก่จังหวัดบุรีรัมย์ สมมุติเป็นของบุรีรัมย์ก็บอกแต่จังหวัดบุรีรัมย์ ตรงนี้เองครับเป็นการที่ไปก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของเขา โดยเอาข้อปรึกษาตรงนี้ไปแสวงหาบางสิ่งบางอย่าง หรือไปต่อรองซึ่งอำนาจบางสิ่งบางอย่าง หรือต่อรองซึ่งผลประโยชน์บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น ตรงนี้คือสิ่งที่จะตามมา ในกรณีการที่เราเปิดช่องให้โดยวิธีการอย่างนี้ ถ้าเราตัดออกนะครับ แต่ถ้าเราคงไว้ตรงนี้ มันจะเป็นการที่เขาสามารถจะทำในขอบเขตอำนาจที่เขาจำกัดไว้ให้แก่มันเอง ไม่สามารถที่จะเอาเขตจังหวัด อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัดทั้งหมดมาดำเนินการได้ทั้งหมด ตรงนี้ละครับเป็นการที่ทำให้รู้ว่าอำนาจตัวเองมีมากน้อยแค่ไหน และขณะเดียวกันส่วนของเทศบาลมีอำนาจมากน้อยแค่ไหน ส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจมากน้อยแค่ไหน ไม่ใช่ว่าตัวเองมีสิทธิขาดในการที่จะเรียกบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาชี้แจงได้ทุกเรื่อง เพื่อให้การดำเนินการบางสิ่งบางอย่างของตนเองเป็นไปตามเป้าหมายของตัวเองดำเนินการได้ ผมก็เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ผมก็เคยประสบปัญหาเช่นนี้เช่นเดียวกันว่า ในการดำเนินการบางสิ่งบางอย่างอย่างนี้เช่นเดียวกันนอกจากนั้นแล้วท่านประธานครับ อย่างสมมุติต่อท่านประธานได้เลยครับว่าจะมีการสร้างเส้นทางสักเส้นหนึ่ง โดยเส้นทางเส้นนั้น ไฟทางทิศทางบางสิ่งบางอย่างซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถที่จะเข้าไปคุมกลไกในการประมูลงานตรงนั้นได้เกิดขึ้น สิ่งที่จะตามมาก็คือว่า ต้องตั้งผู้ติดตามปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าน่าจะเป็นอย่างนี้ น่าจะเป็นไปอย่างนี้ ซึ่งตรงนี้เองครับจะเป็นปัญหาซึ่งจะต้องตามมาแน่นอน ทำให้การทำงานของรัฐที่กำลังดำเนินการในพื้นที่ตรงนั้นเกิดความล่าช้า เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน เพราะว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาศัยอำนาจตรงนี้ไปดำเนินการตรงนี้ ย่อมส่งผลเสียหายอย่างแน่นอนครับ ดังนั้นการที่เขียนไว้ตรงนี้มันกันไว้ดีกว่าแก้ครับ

และอย่างน้อยที่สุดให้รู้อำนาจหน้าที่ของตัวเองว่ามีมากน้อยแค่ไหน เราจะทำได้สักมากน้อยแค่ไหนเท่านั้นเองครับ ดังนั้นการคงไว้ดีกว่าการที่จะตัดออกเสียด้วยซ้ำไปครับ ดังนั้นตรงนี้ก็คิดว่าแก้ครับ ผมคิดว่าตรงนี้จะ เป็นสิ่งที่ชอบธรรม โดยเฉพาะถ้าพิจารณามาตรา ๘ วรรคสองด้วยนะครับว่า ท่านถือว่าเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดคือเขตจังหวัด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัด และถ้าไปดูอำนาจหน้าที่นะครับ พยายามที่จะเขียนอย่างมาก โดยเพิ่มเติมเข้ามาอีกตั้งมากมาย พยายามที่จะตีความเข้าไปและให้ครอบคลุมทั้งหมดให้ได้ ตรงนี้เองครับ เป็นสิ่งที่ว่าจะต้องมีเรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่จะติดตามมาอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า ถ้าไม่สามารถที่จะวินิจฉัยได้ตรงนั้น ก็จะต้องส่งให้มาดำเนินการวินิจฉัย ต้องเกิดความเสียหายอย่างแน่นอนครับ ดังนั้น ท่านเขียนไว้แบบนี้ เป็นผลดีกว่าผลเสียครับ ผมจึงขอยืนยันว่า ให้ทางคณะกรรมการพิจารณาตรงนี้ และขณะเดียวกันผมว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านอำนวยการ สุวรรณคีรี

นายอำนวยการ สุวรรณคีรี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อำนวยการ สุวรรณคีรี จากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอสนับสนุนท่านกรรมการที่ได้มีมติให้ตัดมาตรา ๒๙ ออกไปนะครับ

ประการแรก อยากชี้แจงเพื่อนสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงไปนะครับ ท่าน ส.ส. ประกิจ พลเดช ว่า มาตรา ๓๒ นั้นได้ลือกไว้แล้วครับ

ที่จะให้หัวหน้าส่วนราชการทั้งหลาย รวมทั้งส่วนราชการส่วนกลางอย่างชลประทาน จะชี้แจงได้ด้วยเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสภาจังหวัด หรือไม่ชี้แจงก็ได้ถ้าเกี่ยวกับความมั่นคง ที่อยากจะเรียนชี้แจงอย่างนี้

ท่านประธานครับ ผมรู้สึกชื่นชมกรรมการที่ท่านให้เกียรติต่อตัวแทนของประชาชน และท่านพูดถึงวุฒิสภาฯ ผมเชื่อว่าต่อไปวุฒิสภาฯ ของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล จนถึงท้องถิ่น จนถึงสุขาภิบาล อบต. นั้น จะต้องสูงขึ้นแน่นอนจากการที่เราให้เกียรติซึ่งกันและกัน ในประการแรก

ในประการที่ ๒ อยากจะกราบเรียนว่า เมื่อเราตัดออกไปแล้ว มันก็จะเกิดความสัมพันธ์ในอำนาจหน้าที่ระหว่างสภาจังหวัดกับส่วนราชการส่วนภูมิภาคหรือส่วนกลางที่อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ แล้ว ในมาตรา ๓๒ พอเรา

เอามาตรานี้ออกมันจะเกิดความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
ในระดับต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นมาก ผมคิดว่าในหลายประเทศในโลกเขาได้เขียน
เชื่อมโยงกันไว้ว่า สภาจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งของคนทั้งจังหวัด
ของประชากรทั้งจังหวัดในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล ในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบล ในเขตอะไรก็แล้วแต่ เขาก็มีสิทธิที่จะเลือกตั้งตัวแทน
ของเขาขึ้นไปอยู่ในระดับจังหวัด เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ซึ่งมีสถานะคล้าย ๆ กับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือสภากรุงเทพมหานคร

เพราะฉะนั้น เขาเชื่อมโยงลงไปถึงทุกเขตทุกพื้นที่ นั่นคือความสัมพันธ์ในแง่ดี ถ้าทำด้วยบุคคลที่มีวุฒิภาวะแล้ว ซึ่งผมเชื่อว่าปัจจุบันนี้คนได้รับความรู้สูงขึ้น ได้รับการศึกษาสูงขึ้น เยอะแยะที่จะไปเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในการเลือกตั้งต่อไป แม้แต่ อบต. เดี่ยวนี้มีจบปริญญาโทก็มีแล้ว ผมเข้าใจว่าปริญญาเอกก็จะมีต่อไปข้างหน้า แล้วพวกนี้จะยกฐานะจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นไปเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ไปเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเท่ากับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในลักษณะของการปกครองท้องถิ่น เพราะฉะนั้น การที่เราขอมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรปกครองที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดของท้องถิ่น สัมพันธ์กับเทศบาล ซึ่งเป็นองค์กรที่รองลงไป สัมพันธ์กับสุขาภิบาล สัมพันธ์กับองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องถิ่น นั้นย่อมจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาการปกครองท้องถิ่น โดยการให้อำนาจกับประชาชน ผมคิดว่าทุกคนต้องการตัวนี้ แต่ว่าแน่นอนระยะแรกอาจจะชุลุกชลัก อาจจะมีสมาชิกบางท่านไปยื่นเรื่องไม่เป็นเรื่อง คนเหล่านั้นก็จะตกเวทีการเมืองไปเองจะเสียคนไปเอง เพราะเขาไม่มีวุฒิภาวะที่จะมาทำหน้าที่แทนประชาชนได้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราทำเช่นนั้น เราจะได้สมาชิกที่มีคุณภาพสูงขึ้น ๆ จากระดับท้องถิ่นเล็ก ๆ ขึ้นไปจนถึงระดับจังหวัด ซึ่งมีสถานะเท่าผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วต่อไปข้างหน้าตัวองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องขยายเติบโตขึ้นมากกว่าปัจจุบัน คือหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ จากในกรุงเทพมหานครจะขึ้นกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนนั้นก็คือเท่าผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอำนาจมากขึ้น เพราะฉะนั้นเราต้องทำให้ศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น ถ้ากฎหมายนี้เขียนไปแล้วศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น นั่นคือผลดีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของลูกหลานของเรา เราไม่ทำเพียงแต่คนรุ่นเราเท่านั้น

ในประการต่อไป ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล อบต. ท่านเชื่อเถอะว่าจะเกิดไปในทางผลดีมากกว่าผลเสีย ถ้าพูดตามหลักสถิติเปอร์เซ็นต์ (Percentage) ของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นชอบอ้างกันมากกว่าถ้าเลือกตั้งแล้วก็จะได้นักเลงหัวไม้ อาจจะทำอะไรที่มันเสียหายต่อการปกครองท้องถิ่น อันนั้นมันเป็นส่วนน้อย ต้องคิดเปอร์เซ็นต์กันว่าใน ๑๐๐ คน ๑,๐๐๐ คนของสมาชิกสภาจังหวัดจะทำนิสัยไม่ดี พฤติกรรมไม่ดีอย่างนั้นก็เปอร์เซ็นต์ของจำนวนทั้งหมด ต้องทำการศึกษาแล้วติดตามพฤติกรรมเหล่านั้น กฎหมายออกไปแล้วมันไม่ได้สำเร็จทันทีสมบูรณ์แบบเหมือนที่เราต้องการก็ตาม แต่ว่าอาศัยวิวัฒนาการ อาศัยพัฒนาการที่เราเริ่มต้นที่ดีไว้แล้ว ก็เชื่อว่า

จะเกิดผลดีมาก เพราะฉะนั้นในประการต่อไปถือว่าองค์การปกครองท้องถิ่นที่ใหญ่กว่าได้เป็นองค์การตรวจสอบประเมินผลติดตามแทนประชาชนทั้งจังหวัดด้วยว่า ท้องถิ่นต่าง ๆ มันทำอะไรกัน มันโง่งกันไหม คอร์รัปชั่นกันไหม ฮิวกันไหม รัฐบาลนั้นใครรับเหมา ทำกันอย่างไร เพราะฉะนั้นสภาจังหวัดซึ่งวุฒิสภาจะเห็นว่า เป็นสภาที่ใหญ่กว่าก็จะได้มีโอกาสลงไปตรวจสอบในระดับต่าง ๆ แทนประชาชนทั้งจังหวัด ซึ่งเขามาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งจังหวัด ก็โดยสรุปผมกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยว่าการตัดครวนี้ประชาชนจะได้รับประโยชน์ในการตรวจสอบติดตามการทำงานของท้องถิ่น แล้วก็เป็นการพัฒนาคน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือคนที่จะสนองตอบการปกครองท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ จะพัฒนาวุฒิสภาจะมากขึ้น และกราบเรียนท่านประธานว่า ในต่างประเทศได้เขียนเชื่อมโยงเช่นนี้ไว้เป็นจำนวนมากไม่ว่าท่านไปดูที่ประเทศไหน เขาจะเชื่อมโยงการปกครองท้องถิ่นระดับต่าง ๆ กันไว้ เพื่อจะได้ให้เกิดการประสานสัมพันธ์กัน ผมจึงเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ตัดมาตรา ๒๙ ออกไป เพื่อจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการปกครองในระดับต่าง ๆ มากขึ้น ประสานสัมพันธ์กันทั้งจากการปกครองส่วนกลางในจังหวัด การปกครองส่วนภูมิภาคในจังหวัด และการปกครองท้องถิ่นไประดับจังหวัดได้ประสานกัน
ขอบพระคุณครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมประกิจครับ
ขออนุญาตนิดหนึ่งได้ไหมครับ ผมถูกพาดพิงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน
ที่เคารพครับ ที่ท่านอำนวยความสะดวกพิงผมเมื่อสักครู่นี้ว่า ผมได้ดูมาตรา ๓๒ หรือไม่
กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่าผมได้ดูมาตรา ๓๒ แต่มาตรา ๓๒
ที่จะดำเนินการตรงนั้นเป็นเรื่องกรณีที่ไม่สมควรเปิดเผย เพื่อความมั่นคงของชาติ
กับเรื่องกรณีนโยบายในการบริหารราชการส่วนกลาง เรื่องนั้นเองที่ว่าจะดำเนินการ
เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ ท่านประธานครับ แต่ตรงนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า
มันเป็นเรื่องของกรณีที่ถ้าบุคคลถ้ารู้จักอำนาจหน้าที่ของเจ้าของว่ามีเพียงใด
ก็ดำเนินการตามนั้น มันไม่มีข้อปัญหาหรอกครับ ถ้ามองสังคมไทยในปัจจุบัน ถ้าจะ
มองว่ามันดีเลิศอย่างที่ท่านอำนวยความสะดวกถึงนั้น แน่แน่นอนครับ มันไม่มีปัญหาหรอกครับ
ทุกคนขึ้นมาตรงนี้ด้วยกรณีการที่เป็นคนที่ไม่เอาช่องว่างของข้อกฎหมายไปแสวงหา
ประโยชน์ หรือไปแสวงหาอำนาจบางสิ่งบางอย่าง ไม่มีปัญหาหรอกครับ แต่คน
ปัจจุบันนี้เราพยายามที่จะเขียนกันคน กันคนที่จะแสวงหาอำนาจ แสวงหาประโยชน์
ดังนั้นการที่เขียนไว้ย่อมเป็นผลดีกว่าการที่ไม่เขียน ดังนั้นผมขอกราบเรียนต่อ
ท่านประธานว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านประกิจครับ เอาเฉพาะที่พาดพิงก็พอแล้วครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ผมก็จะกราบเรียนต่อท่านประธาน
เพียงแค่นี้แหละครับว่า ตรงนี้ที่ผมพูดไปนั้นมันเป็นตัวอย่างที่เห็นจริงในการเขียนไว้
ย่อมดีกว่าการที่ไม่เขียน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่กรมการได้ตัดสินใจไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ผมคิดว่า
ประเด็นนี้จะเป็นประเด็นสำคัญที่เราจะกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นอย่างแท้จริง
ซึ่งเราได้เรียกร้องกันมานานพอสมควรแล้ว แล้วถ้าหากว่ามาตรา ๒๘ เราคงไว้
ตรงนี้จะเป็นอย่างที่พูดครับ สมมุติว่าวันดีคืนดีประชุมสภาจังหวัดกันอยู่ แล้วมีใคร

ที่ไม่อยากจะให้การประชุมสภาจังหวัดครั้งนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แกล้งเสนอญัตติ ในการประชุมครั้งนั้นอาจจะมีเรื่องของตัวเองไม่ประสงค์จะให้ผ่านที่ประชุม หรือว่าไม่อยากจะให้เข้าสู่ที่ประชุมสภาจังหวัด แล้วเสนอเรื่อง que คิดว่าอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ และต่อมาก็บอกว่าการประชุมครั้งนั้นเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คือขัดกฎหมาย นั้นประการหนึ่ง แต่ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราเชื่อว่าสมาชิกสภาจังหวัดนั้นในอนาคต เมื่อกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับแล้วนั้น สมาชิกสภาจังหวัดจะมีดุลยพินิจ จะมีวิมุติในการที่จะกำหนดขอบเขต ในการที่จะนำเรื่องเข้ามาสู่ที่ประชุม เรามองในแง่ดีครับท่านประธานครับ กฎหมายเดิมนั้นเราบอกว่าร่างฯ เดิมของรัฐบาลมาตรา ๕๘ เขียนไว้ชัดเจนว่า ข้อบัญญัติที่จะกำหนดโทษผู้ละเมิด จะกำหนดโทษไว้ด้วยก็ได้ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท นั้นคือสาระของมาตรา ๕๘ เดิม ให้มีอำนาจได้เพียงโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ว่ากรรมาธิการเองได้ประชุมกันถึงเรื่องนี้บอกว่า เราเชื่อมั่นว่าวิมุติภาวะของสมาชิกสภาจังหวัดตามกฎหมายใหม่นี้ น่าจะมีความรับผิดชอบต่อสังคมได้ดี น่าที่จะรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ของตัวเองได้ดี เราก็คิดว่าเปิดให้มีการใช้ดุลยพินิจมากขึ้น นั่นก็คือว่าให้สามารถออกข้อบัญญัติห้ามมิให้กำหนดโทษจำคุกเกิน ๖ เดือน หรือปรับเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท นั่นคือสิ่งที่เราได้คิดว่าสภาได้ให้อำนาจแก่สมาชิกสภาจังหวัดมากขึ้น ในการที่จะใช้ดุลยพินิจในการกลั่นกรองออกกฎหมายข้อบังคับ หรือออกข้อบัญญัติจังหวัดที่จะนำมาใช้บังคับในท้องถิ่นของตัวเอง นอกจากนั้นท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าเราจะคิดว่าใครมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มาจากการเลือกตั้ง ถ้าเราบอกว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งไม่สามารถจะออกข้อบัญญัติ หรือข้อกำหนดไปบังคับใช้กับคนที่มาจากการเลือกตั้งด้วยกันได้ ถ้าอย่างนั้นสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่มีอำนาจที่จะไปออกกฎหมายมาบังคับกับสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ไม่สามารถที่จะออกกฎหมายไปบังคับกับสภาเทศบาล อบต. เพราะคนเหล่านี้ก็มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เราคิดว่าเราขอรับในเรื่องอำนาจของซึ่งกันและกันว่าใครมีฐานะที่จะต้องรับผิดชอบอยู่ในขั้นใด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่กรรมาธิการได้ตัดสินใจไปนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านกวี สุภธีระ ครับ

นายกวี สุภธีระ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม กวี สุภธีระ จากขอนแก่น กระผมวิตกกังวลมาก ความจริงจะว่าผมสนับสนุนหรือคัดค้านก็ไม่ใช่ แต่ผมอยากให้ข้อคิดเห็นสักนิดหนึ่งว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นคืออะไร การเมืองแห่งรัฐนั้นคืออะไร ผมก็สงสัยเหมือนกันว่า ถ้าเพื่อไม่มีข้อ ๒๙ ใหม่นี้ ผมถามว่าสภาแห่งนี้จะออกกฎหมายใหม่ให้ กทม. ไม่มีข้อกำหนดอันนี้ได้ด้วยไหมครับ สามารถทำได้ทุกเรื่อง แล้วเทศบาลด้วยนะครับ ก็ไม่ต้องมีอันนี้ ปกษาได้ทุกเรื่อง แล้วสุขภาพบาลละครับ อบต. ละครับ ซึ่งเป็นส่วนท้องถิ่นทั้งสิ้น ก็ให้เป็นนั้นไปหมดเลย เพราะฉะนั้นผมวิตกกังวล จริง ๆ แล้วทางสมาชิกสภาจังหวัดเขาไม่ได้ต้องการอำนาจอันนี้ ไม่มีใครข้องใจในเรื่องเหล่านี้ แต่สิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดก็คือรายได้ ไปดูเรื่องงบประมาณเรื่องรายได้สิครับ กฎหมายฉบับนี้ล็อกเขาไว้เยอะแยะเลย ให้อำนาจไปเยอะแยะ รัฐสภาไม่มีเงินไปทำอะไรทำอะไรได้ สิ่งนี้ต่างหากที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่สมาชิกสภาจังหวัดเขาต้องการมาก ๆ แต่ผมไม่เห็นใครพูดเรื่องนี้ ไปล็อกเรื่องรายได้เรื่องอะไรไว้ตลอดเวลา นี่เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง และก็โดยเฉพาะถ้าเพื่อตัดมาตรา ๒๙ ออกไป ผมก็เป็นห่วงว่าสภาท้องถิ่นทุกแห่งก็ต้องปรึกษาหารือ วันดีคืนดีประธานาธิบดีคลินตัน อาจจะถูกระดมมาก็ได้ แล้วสำคัญที่สุดก็คือนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือแม้แต่ ส.ส. ที่นั่งอยู่ก็มีสิทธิถูกอภิปราย เพราะว่าสามารถปรึกษาหารือได้ทุกเรื่องทุกกรณี แล้วบ้านนี้ อะไรจะเกิดขึ้นครับ ขอให้ท่านได้ใคร่ครวญเรื่องนี้ ถ้าเพื่อว่าตัดอันนี้ออกแน่นอนครับ อย่าเอาวาทิภาวะ อย่าเอาคุณธรรม จริยธรรมมาพูดกัน แม้แต่สภาเราเป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ยิ่งต้องมีกฎ มีระเบียบ มีข้อบังคับ ขนาดนั้นก็ยิ่งสับสนวุ่นวายพอสมควร เพราะในระดับสภาท้องถิ่นนั้นขอความกรุณาเถอะครับ ถ้าสนับสนุนให้เขาเข้มแข็งเป็นประชาธิปไตยยืนอยู่บนลำแข้งของเขาได้โปรดพิจารณาในแง่รายได้เรื่องงบประมาณจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมค่อนข้างจะแปลกใจว่า ทำไมเพื่อนสมาชิกในปีของรัฐบาลจึงได้โต้แย้งในการที่ ท่านประธานคณะกรรมธิการได้ตัดมาตรา ๒๙ ออกไป ผมอยากเรียนท่านประธานครับ

ถึงแม้ว่าผมจะอยู่ในฝ่ายค้านอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผมเขียนท่านประธานว่า ผมค่อนข้างอภิปรายมากที่สุด เรื่องกฎหมายฉบับนี้ เกือบทุกมาตราผมสงวนไว้ ผมแปรญัตติไว้ผมเขียนท่านประธานว่า สิ่งหนึ่งสิ่งไหนก็ตามที่เป็นการเพิ่มอำนาจ ให้กับสมาชิกสภาจังหวัดทำให้เขาเถอะครับ ในอดีตนั้นสมาชิกสภาจังหวัดหรือปัจจุบัน เราถูกประณามว่า เราถูกตำหนิว่าเป็นสภาตราขาย นั่นคือตราขายของสมาชิก สภาจังหวัด ท่านประธานที่เคารพครับ จนกระทั่งขณะนี้ได้มีเพื่อนสมาชิกหรือว่า คนภายนอกหลายท่านบอกว่าสมาชิกสภาจังหวัดไม่มีอำนาจ ไม่มีอำนาจอะไรเลยครับ ผมไม่อยากให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ มากล่าวอ้างว่าสมาชิก สภาจังหวัดไม่มีอำนาจ อำนาจของสมาชิกสภาจังหวัดอยู่ที่ไหน อยู่ที่นี้ครับ อยู่ที่ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อเขาไม่มีอำนาจก็มอบอำนาจให้เขา ผมเขียนท่านประธาน ด้วยความเคารพว่า อำนาจของนักการเมืองนั้นบางครั้งไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ โดยกฎหมาย อำนาจในการตรวจสอบ ในการใช้ดุลยพินิจ สิ่งไหนที่เป็นประโยชน์ กับประชาชนที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติแล้วทำแล้วเกิดประโยชน์กับ แผ่นดิน เกิดประโยชน์กับจังหวัดของเขาให้เขาไปเถอะครับ ผมเขียนท่านประธานว่า ผมอยู่ในซีกของฝ่ายค้าน ผมตั้งใจจะตัดมาตรา ๒๙ แต่ผมกลัวว่ารัฐบาลคงไม่เห็นด้วย เพราะการตัดมาตรา ๒๙ คือการเพิ่มอำนาจให้กับสมาชิกสภาจังหวัด ผมกราบเรียน ท่านประธานว่า ผมภูมิใจที่กรรมาธิการโดยเฉพาะท่านประธานท่านได้กล้าที่จะตัด มาตรา ๒๙ เพื่อปลดปล่อยพันธนาการทั้งหลายที่ผูกมัดรัดตรึงสมาชิกสภาจังหวัดออก ให้เขามีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการทำงานเพื่อประชาชน ได้อย่างเต็มที่ ท่านประธานครับ ท่านอย่าไปกลัวเลยว่าเขาจะทำเรื่องนอกเหนือ หน้าที่ของเขา ในการกำกับดูแลนั้นท่านประธานไปดูมาตรา ๗๒ สิ่งไหนก็ตามที่เป็น เรื่องนอกอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ ที่จะเพิกถอนได้ ผมเชื่อว่าด้วยความสามารถด้วยวิจรรณญาณของเพื่อนสมาชิกองค์การ บริหารส่วนจังหวัด เขาไม่ลงมือในสิ่งที่เป็นการผิดกฎหมายหรือครับ เพราะเขา จะถูกเพิกถอนโดยผู้ว่าราชการจังหวัดได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ เราอย่ากลัว เลखว่าสักวันหนึ่ง เขาจะมีอำนาจไปเรียกประธานาธิบดีคลินตันมา อย่าไปกลัว อย่างนั้นครับ อย่าไปกลัวสิ่งที่เป็นไม่ได้ มอบอำนาจให้เขาเถอะครับ สิ่งไหนที่เป็น ประโยชน์กับประชาชน ผมเชื่อว่าสมาชิกสภาจังหวัดเขาสามารถดำเนินการได้ มอบอำนาจให้เขาไปเถอะครับ ตัดมาตรา ๒๙ ออกไปเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ความหวังใหม่ จากอุดรธานี ตอนแรกผมตั้งใจ
จะไม่อภิปรายท่านประธาน แต่เมื่อได้ฟังสมาชิกจากพรรคฝ่ายโน้นอภิปราย
ว่าเราห่วงอำนาจ ไม่ต้องการให้ ส.จ. มีอำนาจนั้น ผมเข้าใจว่าจะเป็นการ
เข้าใจผิดแล้วละครับ เพราะการที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีการเสนอเข้าสู่
สภาในวันนั้น ก็เป็นความตั้งใจของรัฐบาลครับ ที่มีการแก้ไขให้สมาชิกสภาจังหวัดนั้น
มีอำนาจ มีเงินจะบริหาร มีพื้นที่ขอบเขตรับผิดชอบที่ชัดเจนขึ้น แต่ที่พวกเราว่า
ทำไมถึงไม่ยอมให้ตัด มาตรา ๒๙ อาจจะคัดค้านกรรมาธิการบ้าง ก็ด้วย
ความเห็นของหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งเคยเป็น ส.จ. มาก่อน ท่านประธานครับ ผมว่าเรื่องนี้เป็นความขัดแย้ง
ทางความคิด ผมนั้นได้นั่งฟังมาโดยตลอด และคิดว่าการไม่ตัดนั้นก็ไม่ได้เสียหาย
อะไร ถ้าจะคงไว้ แต่ถ้าตัดเมื่อไรครับจะเกิดข้อสงสัยในองค์การบริหารส่วนตำบล
ในสมาชิกสภาเทศบาล และในอีกหลาย ๆ อย่างตามมาอีกมากมายในอนาคต
ผมขอเถอะครับ มันไม่ได้เสียหายอะไรมากมายนัก แล้วในมาตรา ๓๒ เอง
ก็สามารถถามได้อยู่แล้ว ถ้านอกเหนือจากขอบเขตอำนาจหน้าที่ เราสามารถ
ที่จะสอบถามเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเชิญมาได้อยู่แล้วครับ ผมเชื่อว่าถ้าคงไว้
จะมีผลดีกว่า จะไม่ใช้เวลาอภิปรายนาน เพราะได้ใช้เวลาเฉพาะมาตรา
เกือบ ๒ ชั่วโมงแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านโชคสมาน

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ อุดรธานี กิจสังคม ถ้าหากไม่ได้พูดจากันไป มันก็จะ
เป็นเรื่องซึ่งทางในชีกฝ่ายรัฐบาลคัดค้านอำนาจ ส.จ. ไม่จริงนะครับ คือบางครั้ง
ท่านผู้อภิปรายไม่พูดความจริงเสียทั้งหมด มันถึงมีปัญหาอย่างนี้มาตลอดเวลา
ในขณะที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากให้พูดความจริงทั้งหมด ตรงประเด็น
ไม่ได้หมายความว่าเราคัดค้านอำนาจ ส.จ. แต่ตรงกันข้ามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
เป็นร่าง พ.ร.บ. ที่รัฐบาลนี้ทำขึ้นมา จะล้มมาหลายครั้ง ผมจำได้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙

ประการที่ ๑ นั่นก็คือ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้รัฐบาลเป็นผู้เสนอ เพื่อที่จะให้ ส.จ. มีอำนาจ โดยเราเข้าใจในปัญหาท้องถิ่นดี

ประการที่ ๒ นั่นก็คือ เราเข้าใจการทับซ้อนอำนาจกัน คือ อบต. เกิดทีหลังแล้วมาทับซ้อน อบจ. นี่คือนโยบายที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในวันนี้ เราไม่ได้มีการคัดค้านอำนาจท่านสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งเราก็เคยอยู่ เราเข้าใจ แต่ที่คัดค้านไม่ให้ตัดมาตรา ๒๙ นั่นก็แปลว่า ไม่อยากให้อำนาจของท้องถิ่นไปซ้อนท้องถิ่น ไปทับท้องถิ่น เดียวจะกลายเป็นว่ารัฐบาลนี้ไม่เข้าใจ ไปออกกฎหมายให้ซ้อนกัน หัวอกของ อบต. เขาจะอยู่อย่างไร สภาภิบาลเขาจะอยู่อย่างไร เทศบาลเขาจะอยู่อย่างไร คือต่างฝ่ายต่างให้ทำกันในเรื่องของอำนาจเฉพาะอำนาจไป มองตรงนี้ต่างหาก ไม่ได้หมายความว่าเราจะเป็นห่วง ส.จ. จะให้อำนาจ ไม่จริงนะครับ เพียงแต่ถ้าหากตัดมาตรา ๒๙ ออกไป แปลว่า อำนาจซ้อนกัน เราเป็นห่วงไม่ให้อำนาจซ้อนกันเท่านั้นเอง ถ้าตัดนี้เราเป็นห่วงว่าต้องซ้อน ถ้าไม่ตัดนี้ไม่ซ้อน ต่างฝ่ายต่างทำ เราสงวนที่จะให้อำนาจท่านสมาชิกสภาจังหวัดเต็มร้อย แต่ว่าอำนาจต้องไม่ไปซ้อนท้องถิ่นเดียวกัน ถ้าตัดมาตรา ๒๙ ซ้อนร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ ถ้าไม่ตัด ต่างฝ่ายต่างทำ ต่างฝ่ายต่างมีอำนาจ อยู่ตรงนั้นเท่านั้นเองครับ ไม่ได้มองครับว่า กลายเป็นว่าฝ่ายรัฐบาลไม่ให้อำนาจ ส.จ. ไม่จริงเลยครับ ท่านประธาน ให้มากมายมหาศาล แต่ว่าอย่าให้มันซ้อนกัน เป็นห่วงเรื่องซ้อนกัน บันทึกรายนี้ไว้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ประเด็นกันนิดเดียว ใช้เวลามากมาแล้ว เชิญประธาน คณะกรรมาธิการ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ก็เห็นด้วยกับท่านประธานนะครับ เพราะใช้เวลามาตราหน้าค่อนข้างมาก คืออยากจะทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ว่าประการแรกฝ่ายที่เสนอความเห็นให้ตัดหรือให้คงไว้ คงไม่ได้มีใครไปคิดว่าจะไปทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภาจังหวัดนั้นถูกลดอำนาจหน้าที่หรือเป็นเรื่องไม่กระจายอำนาจอะไร คงไม่ใช่ประเด็นนั้นนะครับ ผมคิดว่าเราคงพูดกันด้วยเหตุด้วยผล ว่าการคงไว้กับการตัดออกไปจะเกิดผลดีผลเสียอย่างไร จริงครับในชั้นกรรมาธิการนั้นอาจจะไม่ได้พูดประเด็นนี้กัน แต่ที่ท่านอลงกรณ์สงวนความเห็นไว้ แล้วก็ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการข้างบนนี้

เท่าที่จะทำได้ ที่มีความเห็นว่าตัดออกไปก็ได้นั้น คงมาจากเหตุผลที่ผมจะ
 กราบเรียนโดยย่อ ๆ นั้นะครับ แต่อย่างไรก็ตาม ก็คงขึ้นอยู่กับท่านสมาชิก
 ที่จะพิจารณา ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า มาตรา ๒๙ มันพูดถึง
 การปรึกษาหารือในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สิ่งแรกที่เราต้องตอบก่อน
 ก็คือ คำว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด นั้นหมายถึงอะไร นั่นก็คือ หมายถึง
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 หมายความว่า ๒ อันนี้ -----

ในส่วนที่ฝ่ายบริหารจะไปทำอะไร หรือในส่วนที่สภาจะไปทำอะไรมัน ก็ไปดูมาตรา ๔๔ ซึ่งพูดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นม้อ่านาจอหน้าที่ทำอะไรบ้าง ภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นการออกข้อบัญญัติ อันนี้เป็นเรื่องของสภาไปออก ถ้าเรื่องของการประสานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด อันนี้ก็น่าจะเป็นฝ่ายบริหารไปดำเนินการ ซึ่งก็อาจจะมาขอความเห็นหรืออาจจะแจ้งทางสภาจังหวัดให้ได้รับทราบ หรือให้ได้มีข้อคิดเห็นต่าง ๆ ดังนั้นบางเรื่องจะเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารโดยเฉพาะ บางเรื่องจะเป็นเรื่องของสภาโดยเฉพาะ บางเรื่องก็อาจจะต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารและสภา

ประการต่อมาก็คือที่ท่านบอกว่าอำนาจท้องถิ่นไปซ้อนท้องถิ่นนั้น ผมเรียนแล้วว่ามาตรา ๒๙ นี้เป็นเรื่องของสภาที่จะหยิบยกประเด็นปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาปรึกษาหารือ เพียงแต่ว่าเราจะล็อกไว้ใหม่ ว่าต้องเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้นจะไปบอกว่าอำนาจทับซ้อนกันมันคงไม่ใช่ ถ้าอำนาจทับซ้อนนั้นหมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถไปออกข้อบัญญัติ ซึ่งไปยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบัญญัติขององค์การอื่น ๆ ของเทศบาล ของสุขาภิบาลต่าง ๆ ได้ อย่างนี้เรียกว่าอำนาจไปทับซ้อน แต่กรณีนี้เป็นกรณีปรึกษาหารือ ถ้าการปรึกษาหารือนั้น หมายถึงการจะต้องไปออกข้อบัญญัติ อันนั้นต้องไปลงมติ ข้อบัญญัตินั้นคงไม่สามารถจะไปออกข้อบัญญัติที่เป็นการไปลบล้างอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นเขาได้ เพราะมาตราอื่นมันจะล็อกอยู่ในตัว อันนี้เป็นเพียงแค่ปรึกษาหารือ

ประการต่อมาที่เราห่วงก็คือว่าจะสามารถเรียกคนโน้นคนนี้มาได้ ก็อยากกราบเรียนว่าไปเรียกใครมาไม่ได้ ไม่เหมือนกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสามารถเรียกคนมาชี้แจงหรือส่งเอกสาร ส่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ แต่กรณีของท้องถิ่นทั้งหลาย ผมเข้าใจว่าไม่น่าจะมีอำนาจไปเรียกบุคคลใดมาชี้แจงต่าง ๆ ได้ ยกเว้นที่เราทำขึ้นมาใหม่ในมาตรา ๓๒ ซึ่งเราพูดกันไปแล้วก็คือว่า กรณีที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเสนอข้อสอบถาม ยังผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค ผู้ว่าฯ อาจจะมาเองหรืออาจจะมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการมาชี้แจง หรือจะไปตอบเป็นหนังสือคือถ้ามาเองก็ไม่ได้ห้ามอะไร แต่โดยหลักแล้วก็บอกว่าให้ตอบเป็นหนังสือไปเสีย แล้วก็ยังมีข้อยกเว้นว่าถ้าเห็นว่ามันไปเกี่ยวกับความมั่นคง หรือไปเกี่ยวกับนโยบายอะไรต่าง ๆ นี้ก็อาจจะยังไม่ตอบก็ได้ ดังนั้นก็คงไม่ได้มีประเด็นตรงนี้ ส่วนกรณีที่ว่า

ถ้ามีการปรึกษาหารือ โดยไม่ได้ไปกำหนดขอบเขตว่าเฉพาะต้องเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ยกตัวอย่างเช่นไปปรึกษาหารือเรื่อง นอกอำนาจหน้าที่ของตัวแล้วลงมติ อย่างที่ท่านบางท่านว่า บอกว่าเป็นการลงมติไปประมาณประมุขของรัฐอีกประเทศหนึ่ง ถามว่าจะเข้ามาตรา ๗๓ ไหม นั่นก็คือว่าในเรื่องของการที่จะควบคุมดูแลมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มาตรา ๗๓ จะบอกไว้บอกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิใช่ข้อบัญญัติได้ ในกรณีที่ปรากฏว่ามตินั้น ผ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หรือเป็นมติที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้นมาตรา ๗๓ นี้ไม่ได้ถูกยกเลิกไป ผู้ว่าฯ ก็ยังดูตรงนี้ได้ ประเด็นก็คือคงเป็นประเด็นของความคิดเท่านั้นเองว่า เห็นด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่าน อยากจะให้รอบคอบ อยากจะเขียนลิสต์เอาไว้ว่าต้องเป็นอย่างนี้ ซึ่งผมกราบเรียนว่าที่กรรมาธิการที่ปรึกษาหารือกัน แล้วเห็นว่ายกเลิกออกไป เห็นว่ามีมาตราอื่นกำกับอยู่ และเป็นเรื่องการปรึกษาหารือของสภาจังหวัดเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับการบริหารของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้นจึงมาดูตรงนี้ อย่างไรก็ตามถ้าหากเราจะอธิบายในเชิงเหตุผลอีกจุดหนึ่ง สำหรับท่านที่เห็นว่าควรคงไว้ นั่นก็คงจะมีเหตุผลในจุดที่ว่ากฎหมายท้องถิ่นอื่น ๆ ทั้งหมดเขียนมาตราอย่างนี้ไว้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลใน กทม. ดังนั้นถ้าเราอยากจะคงไว้ให้เป็นรูปแบบที่เหมือน ๆ กับท้องถิ่นอื่นให้มีความชัดเจน อันนั้นก็เป็ลลิตีของท่านที่จะลงมติอย่างนั้น แต่ถ้าท่านเห็นว่ากรณีนี้เขียนไว้แล้ว ถึงแม้จะออกนอกกรอบอันนั้นไปก็ยังมีกระบวนการที่ตรวจสอบได้ ท่านก็ลงมติไปตามนี้ได้

ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขออนุญาตขอมติเลขนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เนื่องจากมีความเห็นขัดแย้งเป็น ๒ ประเด็น ผมจะถามมติว่าจะตัดหรือไม่ตัดนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรตัดออก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่ตัด โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๙๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ที่ประชุมมีความเห็นให้ตัดออก ๕๕ เสียง ให้คงไว้ ๙๓ เสียง เพราะฉะนั้นก็ให้คงไว้เช่นครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ

(นายนิพิฐ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านนิพิฐ มีอะไรครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมสงวนไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : สงวนไว้ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กระผมมุ่งหวังอย่างยิ่งว่าจะให้เกิดขึ้นได้มีการเปลี่ยนแปลงมีอยู่ ๒ มาตราด้วยกัน มาตรา ๓๒ เป็นมาตราหนึ่งและก็มาตรา ๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ความคิดของกระผมคงไม่สามารถที่จะผ่านสภาแห่งนี้ไปได้ แต่อย่างน้อยที่สุดก็อยากจะทำให้มันปรากฏไว้ในสภาแห่งนี้ว่ากระผมมีความรู้สึกและมีความต้องการอย่างใดในการแก้ไขปัญหาของเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัด ผมขออนุญาตทำความเข้าใจตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ มาตรา ๓๒ ร่างฯ เดิม สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาคและให้หัวหน้าหน่วยราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเวลาอันสมควร

ในวรรคสองระบุว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามเมื่อเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นยังไม่สมควรเปิดเผย เพราะเป็น เรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์ของทางราชการหรือเกี่ยวกับนโยบายทางราชการ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓๒ นี้ ก็คือร่างฯ เดิมของ มาตรา ๓๒ ตามกฎหมายเดิม ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่างร่างฯ เดิม ผมขออนุญาตเพื่อความร่างฯ เดิมชนิดหนึ่งนะครับ ในสภาจังหวัดต่างร่างฯ เดิม นั้น หัวหน้าหน่วยราชการที่มาปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดนั้น ต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั่นคือสาระสำคัญนะครับ อีกประเด็นหนึ่งก็คือ หัวหน้าหน่วยราชการนั้นต้องเข้าชี้แจงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ตามร่างฯ ฉบับใหม่มีมันได้เปลี่ยนแปลง หลักการที่สำคัญทั้ง ๒ ประเด็นออกไปทั้งหมด ประเด็นแรกก็คือ หัวหน้าส่วนราชการทั้งหลายในจังหวัดนั้น ถ้าตามกฎหมายฉบับนี้ะครับ ไม่ต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั่นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสอบถามใด ๆ ในราชการส่วนภูมิภาค หัวหน้าส่วนราชการเหล่านั้นไม่ต้องมาชี้แจงด้วยตนเอง แต่กฎหมายบังคับว่า ให้ชี้แจงเป็นหนังสือ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราปล่อยให้มีการคงมาตรา ๓๒ ไว้ตามร่างฯ เดิม ก็อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า อำนาจของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะไม่มีอำนาจใด ๆ เลยครับ เรากล่าวอ้างว่า ส.จ. ไม่มีอำนาจ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๓๒ นี้ะครับ ผมได้แปรญัตติว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดและส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัด ต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและต้องชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานครับ ท่านประธานลองนึก กลับตามดูสิครับว่า ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนับแต่บัดนี้ต่อไปนะครับ เมื่อกฎหมายนี้ผ่าน หัวหน้าส่วนราชการไม่ต้องเข้าร่วมประชุม มันจะเกิดผลในทางปฏิบัติหรือเปล่าครับ ปัญหาทั้งหลายไม่ได้รับการแก้ไขครับ แต่ในขณะนี้ สมาชิกสภาจังหวัดที่สามารถแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง ก็เพราะว่าหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดนั้นต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ถ้าเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ะครับ ท่านประธานลองกลับตามดูว่า ต่อไปสภาจังหวัดจะมีเฉพาะสมาชิกสภาจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เท่านั้นละครับ หัวหน้าส่วนไม่ต้องเข้าประชุม และผมเรียนท่านประธานว่า สมมุติว่าก่อนประชุมสัก ๑ วัน เกิดมีไฟไหม้ในตลาดขึ้นมา เกิดมีคดียิงกันตาย หน้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขาจะสอบถามใคร ถ้าสอบถามผู้กำกับการ หัวหน้าตำรวจ เขาก็ทำเป็นหนังสือมา ไม่ได้มาชี้แจง ไม่ได้มาโต้แย้งกันใน สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีผลเลยครับที่การปฏิบัติหน้าที่ของสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะลุล่วงไปได้ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานครับ เพื่อให้อำนาจของสมาชิกสภาจังหวัดมีความศักดิ์สิทธิ์ ผมได้แปรญัตติไว้ใน ๒ ประเด็นด้วยกันนะครับ ประเด็นที่ ๑ ก็คือ หัวหน้าส่วนราชการที่มาประจำ ในจังหวัดนั้นนะครับ ต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั้นประเด็นที่ ๑ ครับ ประเด็นต่อไปก็คือ หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดและ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องชี้แจงข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราสามารถแก้มาตรา ๓๒ ตามที่ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมมั่นใจว่าสภาจังหวัดยังมีอำนาจหน้าที่และเป็นอำนาจหน้าที่ที่มากขึ้น และผมมั่นใจว่าเขาสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓๒ นี้ครับ ผมอยากให้ท่านประธานลองงดใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วท่านถามเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดสิครับที่นั่งอยู่ข้างบนว่า เขาต้องการแบบที่ผมแปรญัตติ หรือเปล่า หรือว่าต้องการแบบที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ผมมั่นใจว่าเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดทั่วประเทศต้องการให้หัวหน้าหน่วยราชการทั้งหลายเข้าร่วมประชุม สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมยังมั่นใจว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องการให้หัวหน้าส่วนราชการทั้งหลายมาชี้แจงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมมั่นใจว่าเขาไม่ต้องการเพียงกระดาษที่มีข้อความเพียง ๒ - ๓ บรรทัด จาก ส่วนราชการบอกว่า ดำเนินการแล้วแก้ไขแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณา ผมมั่นใจว่า เขาไม่ต้องการอย่างนั้น -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนท่านประธานว่า ไม่ว่าผมจะอ้อนวอนท่านประธาน อ้อนวอนเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้มากมายเท่าไรก็ตาม ผมเชื่อว่าผมไม่สามารถ เอาชนะตรงนี้ได้ แต่ผมอยากจะประกาศยืนยันให้ท่านประธานได้รับทราบว่า ผมต้องการเพิ่มอำนาจติดอาวุธให้กับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ติดอาวุธ ให้กับเพื่อนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้วยการให้หัวหน้าส่วนราชการ เข้าร่วมประชุมและต้องมาชี้แจงตอบข้อซักถามต่อสภาองค์การบริหารส่วน ราชการครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ทราบดีแล้วครับ ขอความกรุณานะครับ คุณชาญชัย

นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์ (นครนายก) : ท่านประธานครับ ผมแปรญัตตินะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านชาญชัยครับ

นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์ (นครนายก) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม ชาญชัย อิสระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๓๒ นี้เป็นมาตราหัวใจอันหนึ่ง ในการบริหารในส่วนหนึ่ง อบจ. ที่จะเกิดขึ้นในวันหน้า ถ้าคณะกรรมการ ใช้มาตรานี้ออกไปในลักษณะของการบริหารแบบส่วนของเงินจำนวนหนึ่ง ที่ อบจ. จะใช้ โดยที่ไม่ได้ให้ส่วนราชการในส่วนกลางรับรู้ หรือจะ ซักถามหรือจะทำแผนอันใดนั้น ถ้าออกมาลักษณะอย่างนี้แล้ว ผมมองดู แล้วการดำเนินการของสมาชิกสภาจังหวัดที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า นั้น จะเกิดปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกนิพิฏฐ์ได้พูดถึง ประเด็นสำคัญตรงนี้นะครับ ท่านประธานว่า เรื่องใดที่เกิดขึ้นในจังหวัด สมาชิกเสนอขึ้นมาอยู่ในสภา เรื่องนั้นเกิดสอบถามขึ้นมา เช่นกรณีเรื่องการสร้างทาง ซึ่งเป็นเรื่องถนน ของการสร้างทางของ รพช. ก็ดี ของโยธาธิการจังหวัดก็ดี หรือของ หน่วยงานใดก็ดี ที่เกี่ยวกับเรื่องของการสร้างทาง เกิดเสียหายชำรุด ทรุดโทรมไป จะใช้เวลา ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ เดือน หวังไป มีสมาชิก ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนมาถึง ปัญหาถามว่า ในเมื่อสมาชิกเอามา ปรัชษาหาหรือตรงนั้นแล้ว สมาชิกจะถามกันเองระหว่างสมาชิกใน ๒๔ ท่าน ถ้าในจังหวัดนั้นมี แล้วคำตอบอยู่ตรงไหน คำถาม แล้วต้องทำหนังสือไปแจ้ง

ให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วให้ตอบกลับมา ถามว่าอีก ๑ เดือน ท่านจะตอบไหม ไม่มีกำหนดระยะเวลา ประการที่ ๒ ก็คือ ถ้าเกิดท่านตอบมาบอกว่า ตรงนี้ถูกต้องตรงสเปค แต่เหตุสุดวิสัยที่เกิดการเสียหายองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมทั้งจะมีเงินในการเข้าบำรุงรักษา ต้องถามอีกว่าเงินจำนวนนี้จะเอาไปรักษาได้หรือไม่ ถ้าเกิดหน่วยงานนั้นบอกว่างบประมาณได้ตั้งเอาไว้แล้ว อบจ. ไม่มีสิทธิจะเข้าไปทำหรือว่าจะดำเนินการเอง ก็เลยทำให้ปัญหาตรงนั้นประชาชนได้รับความเดือดร้อนอยู่ตรงนั้น จนกระทั่งเวลา ๖ เดือนหรือ ๘ เดือน ถึงปีหนึ่งโดยหวังงบประมาณจะเกิดขึ้น ถ้าเกิดจะถามตรงนี้มีมันโยงไปถึงมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ แล้วจะโยงไปถึงมาตรา ๔๔ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ในการประสานงานจริง ๆ แล้วมันโยงไปจนกระทั่งระบบถึงมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ อำนาจควบคุมการบริหาร ผมหวังว่าตรงนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะให้ท่านกรรมการบริหารได้รับว่า มันเป็นปัญหาอุปสรรคในการทำงาน คือถ้าจะให้เขาทำก็คือหมายความว่า ให้ไปประสานงานให้เต็มทีในระหว่างส่วนราชการที่เข้าไปประจำอยู่ในจังหวัดนั้นกับ อบจ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเป็นไปได้ตามรูปแบบนี้แล้ว การประสานงานเกิดการช่วยเหลือประชาชน การแก้ปัญหาให้ประชาชน จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในรูปแบบที่ชัดเจน แต่ถ้าเป็นรูปแบบนี้จะมีปัญหาเกิดความขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา อีกฝ่ายหนึ่งก็ยังไม่ทราบว่าอีกฝ่ายจะให้ทำไหม เวลาจะนั่งถกปัญหากัน จะเกิดปัญหากันว่า ถกกันอยู่คนละวง คนละห้อง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมยังเห็นด้วยว่าควรจะให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามที่ขอแปรญัตติไว้ครับ ผมขอให้ความเห็นเป็นข้อสังเกตด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเสกสรร

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ผมใคร่ขอใช้สิทธิการแก้ไขมาตรา ๓๒ อภิปรายสั้น ๆ นิดหนึ่งท่านประธาน ความจริงแล้ว กระผมให้เกียรติทางกรรมธิการทุก ๆ ท่านเลยนะครับ ทั้งเสียส่วนใหญ่ส่วนมากหรือส่วนน้อยก็ตาม กระผมเองไม่เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดมาก่อน ก็พยายามฟัง แล้วก็พยายามฟังเหตุผลของแต่ละฝ่ายแต่ละท่าน-----

จึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานสันทนุสนผู้ได้อภิปรายไป ๒ ท่านนั้น ว่าใน
มาตรา ๓๒ นั้นะครับ ไม่ควรจะมีการที่ไปตัดอำนาจของสมาชิกสภาจังหวัด
หรือ ส.จ. ท่านออกไป ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายของ ส.จ. ที่มีมา
ช้านานประมาณ ๔๒ ปี ถ้าเป็นทางก็ครึ่งทาง ถ้าเป็นคนชีวิตก็ค่อนข้างไม่ได้
เติบโตอะไรขึ้นมาก็มีปัจจัยองค์ประกอบที่ไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง เปรียบเหมือน
เสือกระดาษนะครับ เป็นลูกครึ่งมาตลอด ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าไม่มี
อำนาจ กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้สนับสนุนท่านสมาชิก ๒ ท่าน ที่อภิปราย
ไปตรงที่ว่า แม้กระทั่งหัวหน้าส่วนราชการที่อยู่ในจังหวัดก็ไม่มีสิทธิที่จะเชิญมา
สอบถาม มาปรึกษาหารือเกี่ยวกับงบประมาณหรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้
ถามว่า อำนาจเป็นของใคร ท่านประธานครับ ในระบอบประชาธิปไตยนั้น
แปลกกันสั้น ๆ ก็คือ อำนาจเป็นของประชาชน กระผมกำลังจะกราบเรียน
ท่านประธานว่าเหมือนกับรัฐธรรมนูญ ในส่วนตัวกระผมคิดว่าไม่ให้ผู้ที่เป็นผู้แทนฯ
เป็นรัฐมนตรี ก็เหมือนกับไม่ให้อำนาจเป็นของประชาชน เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าตรงนี้นั้นน่าจะมีโอกาสนะครับ ให้หัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนะครับ มาฟังการประชุม มาชี้แจง
อย่างที่สมาชิกได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมจึงขอให้แก้ไขมาตรา ๓๒
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกฤเทพ ไสกระจ่าง

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในมาตรา ๓๒ ท่านประธานครับ
กระผมอ่านข้อความตอนท้ายไม่ค่อยชัดเจนเท่าไรนะครับ ข้อความที่ทาง
กรรมาธิการแก้ไข แล้วเพิ่มเป็น การบริหารราชการส่วนกลางนั้น แล้วเติม
คำว่า นั้น เข้าไปนี้ แต่ในวรรคแรกนั้นท่านไม่กล้าที่จะใช้คำว่า
การบริหารราชการส่วนกลางนะครับ แต่อ่านดูแล้วเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น
เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคแน่นอน และก็
บอกว่า หัวหน้าหน่วยราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน ตรงนั้นกระผมอนุมานว่าน่าจะหมายถึง การบริหารราชการส่วนกลาง
แต่เมื่อท่านไม่ระบุไว้ตรงนั้นแล้วมาใช้ว่า การบริหารราชการส่วนกลางนั้น

ตรงนี้ภาษาค่อนข้างจะเป็นปัญหาสำหรับกระผมนะครับ กระผมตั้งข้อสังเกตว่า
 กรรมการจะแก้อ้างบนให้สอดคล้องกันหรือจะว่าอย่างไรให้มันสอดคล้อง
 กว่านี้จะได้ไหมครับ ขอกราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านชุมพล

นายชุมพล กาญจนะ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายชุมพล กาญจนะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในชื่อของเรา คณะของเรา
 มีความเสียหายในมาตรา ๒๙ เป็นอย่างยิ่ง ที่ไม่มีโอกาสที่จะช่วยให้อำนาจ
 หน้าที่กับเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดของเราซึ่งกำลังรอคอย แต่ก็คิดว่าใน
 มาตรา ๓๒ นั้น คงมีความผูกพันและเกี่ยวโยงอยู่ คิดว่าในส่วนนี้
 ท่านคณะกรรมการยังมีเวลาที่จะพิจารณาทบทวนในส่วนนี้ได้ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนของเราคือ คุณนิติภูมิได้ชี้แจงในรายละเอียด
 มาตรา ๓๒ ถึงอำนาจหน้าที่ของเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดของเรา กระผม
 เรียนในที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัดนั้น ที่เรา
 ได้มีการกำหนดในอำนาจหน้าที่ให้กับสมาชิกสภาจังหวัด โดยที่ท่านผู้ว่าราชการ
 จังหวัดอาจจะตอบข้อซักถามของเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งคนใดได้หรือไม่
 และมีสิทธิที่จะ เรียกส่วนราชการและที่ส่วนภูมิภาคมาชี้แจงในที่ประชุมให้กับ
 เพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดของเรา ซึ่งในร่างฯ ที่เพื่อนสมาชิกได้แปรญัตติไว้นั้น
 ต้องการให้ส่วนราชการและส่วนภูมิภาคได้มาชี้แจงตอบข้อซักถามของเพื่อน
 สมาชิก -----

ในกรณีที่ในพื้นที่ของเขานั้นมีปัญหาข้อขัดข้องที่พี่น้องประชาชนของเขาเดือดร้อน โดยเฉพาะสมาชิกสภาจังหวัดนั้น เมื่อสักครู่นี้เราได้พูดกันว่า เป็นสมาชิกสภาจังหวัดของปวงชน มิใช่ของประชาชน คำว่า ปวงชนนั้น ก็น่าที่จะได้มีสิทธิส่วนดูแลในส่วนราชการของภูมิภาคทุกภูมิภาค ดูแลของพี่น้องประชาชนทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในจังหวัดของสมาชิกสภาจังหวัดที่เขาต้องดูแลพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องงบประมาณ เรื่องภาษีที่พี่น้องประชาชนภายในจังหวัดนั้นได้เสียภาษีมาสู่รัฐบาลกลาง แล้วรัฐบาลกลางก็ได้นำภาษีตัวนั้นลงไปพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดนั้น ๆ อีก ทำไมไม่เคยรับในส่วนนี้ ท่านสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดนั้น ๆ ไม่สามารถที่จะสอบถามว่าเงินงบประมาณในส่วนอำเภอหรือในส่วนจังหวัดที่ลงอยู่ในจังหวัดของเขานั้น น่าจะมีสิทธิในการสอบถามได้ ในส่วนนี้กระผมคิดว่าทางคณะกรรมการน่าจะได้มีการพิจารณาทบทวนให้อำนาจหน้าที่กับเขาเหล่านั้น เพราะว่าขณะนี้เราคงต้องยอมรับกันว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นได้เดินมาไกลแล้วครับ ได้เดินมาไกลมากไม่สามารถที่จะถอยหลังออกไปตรงไหนได้แล้ว เมื่ออย่างไรให้เขาคำรงคงอยู่ ก็น่าที่จะให้อำนาจหน้าที่กับเขาให้พอสมควร ในฐานะที่เขาก็เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนภายในพื้นที่นั้น ๆ และเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นหูเป็นตาให้กับผู้แทนราษฎรที่อยู่ห่างไกล บางครั้งอาจจะดูแลในส่วนโครงการ ในส่วนงบประมาณของท้องถิ่นที่ไม่ทั่วถึง กระผมคิดว่าเป็นการกระจายอำนาจที่ดีและที่ถูกต้อง กระผมจึงเห็นควรที่จะให้ท่านสมาชิกสภาจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการสอบถามและยื่นกระทู้ หรือปรึกษาหารือในส่วนที่พี่น้องประชาชนภายในจังหวัดนั้น ๆ มีความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นกระผมขอให้คณะกรรมการได้กรุณาทบทวนในมาตรา ๓๒ กระผมคิดว่าในมาตรา ๓๒ นั้น มีความจำเป็น มีความสำคัญมาก ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓๒ นี้ เป็นอำนาจที่แท้จริงของสมาชิกสภาจังหวัด ในการที่จะลงมติใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นภายในไม่กี่นาทีหรือที่ชั่วโมงข้างหน้า กระผมคิดว่าการลงมตินั้นคงต้องถึงที่สุด หมายถึงว่า เราต้องการที่จะให้สมาชิกสภาจังหวัดมีอำนาจอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

เชิญท่านประกิจ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ครับ พรรคความหวังใหม่ กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่า กระผมไม่ได้หาเสียงกับทางท่านสมาชิกสภาจังหวัด แต่กระผมต้องการให้

ข้อกฎหมายที่ออกไปนั้นเป็นการที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้
นะครับ ดังนั้นสิ่งที่กระผมจะพูดตรงนี้ กระผมขอพูดสนับสนุนคำแปรญัตติของท่านที่ได้
แปรญัตติไว้วันนี้ะครับ ท่านประธานครับ ตามมาตรา ๓๒ นี้ที่ให้อำนาจเพียงแค่สอบถามนั้น
กระผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับว่า ในเมื่อการบริหารราชการแผ่นดิน
ข้าราชการส่วนกลาง ข้าราชการส่วนภูมิภาคและข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถ
จะตัดขาดออกจากกันโดยเด็ดขาด หมายความว่า ถ้าในพื้นที่ใดก็ตาม จังหวัดใด
ก็ตาม เป็นการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ไม่มีข้าราชการส่วนกลาง ไม่มีข้าราชการ
ส่วนภูมิภาคเข้าไปเกี่ยวข้อง ถ้าเช่นนั้นนี่ะครับ การจัดการหรือการที่จะดูแล
หรือการจะควบคุมในการบริหารราชการในจังหวัดนั้น ๆ ก็ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ทั้งหมดตรงนั้น ที่กอง
กันอยู่ตรงนั้นทั้งหมดก็เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตรงนั้นก็
เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด สามารถที่จะให้
บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงแก่ตนเองได้ทั้งหมดได้ -----

แต่ทำนองเดียวกัน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตรงนี้ไม่สามารถที่จะตัดขาด
ข้าราชการส่วนภูมิภาคได้ ยังมีข้าราชการส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมากไปปฏิบัติ
หน้าที่ในจังหวัดนั้น ๆ ดังนั้นเพียงแต่จะให้อำนาจแก่ท่านสมาชิกสภาจังหวัด
ที่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ไม่ว่าจะความเดือดร้อนใด ๆ ที่เกิดขึ้นตรงนั้น
จะถามเพียงแค่ว่าเป็นสอบถามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แล้วให้ตอบมาเป็นลายลักษณ์อักษรนั้น กระผมคิดว่าบางครั้งไม่ทันการต่อเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นตรงนั้น อาทิเช่น กระผมยกตัวอย่างนะครับ จะเกิดภัยซึ่งเกิดขึ้นตาม
ธรรมชาติเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเกิดอุทกภัยในการที่จะแก้ปัญหาตรงนั้น องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดแก่ส่วนหนึ่งแล้ว ยังมีข้าราชการส่วนกลางและตามอำนาจหน้าที่
ของข้าราชการส่วนภูมิกานั้น ยังมีอำนาจในการที่จะดูแลเรื่องที่เกิดขึ้นตรงนั้น
หรือเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างที่เราเห็นในปัจจุบันนี้ก็ถือว่า ตามแนวตะเข็บชายแดนทั้งหมด
ถ้าเกิดมีปัญหาต่อความมั่นคงจริงตามที่เกิดขึ้น ในการที่จะอพยพหรือดูแลราษฎร
ตรงนั้นก็ตามนี้ครับ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอำนาจของข้าราชการส่วนภูมิภาค
เป็นผู้ที่ดูแลต่อความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงทั้งหมด ถ้าเช่นนั้นครับ
ถ้าให้เขาตอบเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันสมควร กระผมคิดว่าระยะเวลาดัง
คงจะนาน กว่าที่จะตอบมาได้ว่าการดำเนินการตรงไหนแก้ไขแล้วประการใด
แต่ ณ ตรงนี้นะครับ น่าจะให้อำนาจไว้เช่นเดียวกันว่า สามารถเสนอต่อ
ที่ประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และขณะเดียวกันเรียกบุคคล
ที่เกี่ยวข้องตรงนั้นมาสอบถามข้อเท็จจริงว่าดำเนินการแก้ไขปัญหาแก่ประชาชน
ในท้องที่นั้นโดยวิธีการอย่างไรให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นกระผม
เห็นด้วยนะครับตรงนี้ น่าจะให้อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ครับ
สามารถที่จะ เรียกเจ้าหน้าที่ข้าราชการส่วนภูมิกานี้มาสอบถามข้อเท็จจริงได้ด้วย
ซึ่งตรงนี้กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ปัญหาให้แก่ประชาชน
ในท้องถิ่นด้วยความรวดเร็ว แล้วก็สามารถที่จะดำเนินการตรงนี้นะครับ
ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ในปัญหาที่เกิดขึ้นตรงนั้น ดังนั้นกระผมจึงเห็นด้วยกับ
ผู้แปรญัตติว่า น่าจะให้อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถจะให้
ข้าราชการส่วนภูมิภาคเข้ามาร่วมประชุม แล้วก็สามารถตอบข้อเท็จจริงตรงนี้
ในที่ประชุมได้ หรือตรงนี้อาจจะเขียนอย่างนี้ก็ได้นะครับว่า นอกจากกรณี
ให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือ หรือตอบข้อเท็จจริงในที่ประชุมของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดในเวลาอันควร อย่างนี้ก็ยิ่งดีกว่าในกรณีการที่ให้
ตอบเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเดียวกัน ดังนั้นกระผมขอสนับสนุนผู้แปรญัตติครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณไพโรครับ

นายไพโร พัฒนิน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายไพโร พัฒนิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ผมลุกขึ้นมาเพื่อจะสนับสนุนผู้แปรญัตตินะครับ คือเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดพัทลุง
ผมไม่ได้ลุกขึ้นมาหาเสียงกับเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดนะครับ ผมไม่เคย
เป็นสมาชิกสภาจังหวัด แต่คุณพ่อผมเคยเป็น ส.จ. เพราะฉะนั้นจากการดู
ในมาตรา ๓๒ ผมมีเหตุผลในการที่จะสนับสนุนคุณนิพิฏฐ์ ขอประธานโทษ
ที่ต้องเอ่ยนามนะครับ

ประการที่ ๑ กฎหมายนี้ วัตถุประสงค์ของรัฐสภาเรา เราต้องการ
ให้กฎหมายออกไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดนะครับ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับ
หลักการกระจายอำนาจ ในมาตรา ๓๒ นะครับ จะขัดกับหลักที่ต้องการให้
ปวงชนในแต่ละท้องถิ่นได้ปกครองกันเอง เราทราบว่าคนในท้องถิ่นก็รับทราบ
ปัญหาของเขาได้ดีที่สุดนะครับ ปัญหาในเรื่องของถนน ไฟฟ้า น้ำประปา
น้ำกิน น้ำใช้ ถ้าเกิดว่าไม่มีส่วนราชการที่เข้าไปชี้แจงในที่ประชุม ผมไม่ทราบ
เหมือนกันว่าพวกเขาจะไปพึ่งใครได้นะครับ

ประการที่ ๒ เพื่อความคล่องตัวและเป็นอิสระนะครับ เพื่อให้
สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ -----

อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ถ้าเกิดว่ากฎหมายที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ ได้ผ่านสภาออกไป ผมมั่นใจเหลือเกินครับว่า เราจะทำให้ประชาชนที่กำลังคอยกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดทั่วประเทศเขาจะได้รับทราบว่า จริง ๆ รัฐบาลมีเจตนารมณ์อย่างไร ในมาตรา ๓๒ วรรคสอง ตรงนี้ผมถือว่าเป็นการตัดอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างแท้จริง ในวรรคสอง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าหน่วยของราชการย่อมมีสิทธิ จะไม่ตอบคำถามเมื่อเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นยังไม่สมควรเปิดเผย เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ตรงนี้ผมรับได้ แต่อีกส่วนหนึ่งก็คือ หรือเกี่ยวกับนโยบายการบริหารราชการส่วนกลาง ผมมั่นใจครับว่าเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัด เขาไม่ต้องการเข้ามาแทรกแซงในส่วนของการบริหารราชการส่วนกลาง อย่างไรก็ตามนโยบายของรัฐบาล นโยบายการบริหารราชการส่วนกลางถือว่าเป็นนโยบายสาธารณะ ประชาชนมีสิทธิที่จะรับทราบนะครับ ผมจึงถือว่าในส่วนท้ายของมาตรา ๓๒ วรรคสอง มีข้อด้วยเหตุผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายมานิชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานิชญ์ วิชัยกุล ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมต้องเรียนท่านประธานว่า ผมไม่มีอดีตที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัด แต่ผมได้ยินได้ฟังรัฐบาลนี้ได้ประกาศมาตลอดว่าจะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น มาบัดนี้ก็เห็นวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จริง ๆ ใจผมนั้นอยากจะให้เหตุผลกันมากกว่าจำนวนหรือปริมาณ เพราะว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อนสมาชิกสภาจังหวัดเหวมาหลายปีแล้วครับ มาวันนี้เรามาพิจารณาไม่ต้องพูดถึงว่าเรามาสร้างประวัติศาสตร์ แต่เรามาพูดความจริงกันว่า ถ้าเราจะกระจายอำนาจไปให้สมาชิกสภาจังหวัดสู่ท้องถิ่นที่แท้จริงนั้น แล้วเรามาเขียนกฎหมายลิดรอนสิทธิที่ควรจะมี แล้วจะให้เขาไปปฏิบัติกันได้อย่างไร ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมอ่านชัดเจนเพราะอดีตเคยเป็นครูสอนภาษาไทย มาตรา ๓๒ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจเสนอข้อสอบถามต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระบบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ

อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าหน่วยราชการ
 จังหวัดดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือต่อประธานสภา ท่านประธานที่เคารพครับ
 ยังไม่ได้กำหนดเวลาบอกว่าเวลาอันควรด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ
 เราอยู่ในสถานะจะเป็นฝ่ายบริหาร จะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ความเจ็บปวด
 ในส่วนหนึ่งซึ่งเราไม่สามารถแก้ข้อบังคับของตัวเองเองได้ เมื่อเราอยู่ใน
 คณะกรรมาธิการไม่ว่าคณะใดก็ตาม เชิญให้หน่วยราชการต่าง ๆ มาชี้แจง
 ถ้าหน่วยราชการนั้น ๆ หรือท่านเสนาบดี หรือรัฐมนตรีคนนั้นไม่มาชี้แจงก็ได้
 เราเจ็บปวดในส่วนนี้ เรามีความรู้สึกในส่วนนี้ว่าถ้ามีโอกาสวันไหนอย่างไร
 เราจะต้องแก้ข้อบังคับนี้ให้ได้ ข้าราชการเป็นผู้ดำเนินงานก็ดี หรือรัฐมนตรี
 ผู้กำหนดนโยบายไม่มีสิทธิ หรือมีสิทธิที่จะไม่มาชี้แจงก็ได้ นี้เราเจ็บปวดกันอยู่
 ตามสมควร ในเมื่อเรามีสิทธิที่จะทำกฎหมายสนองนโยบายการกระจายอำนาจ
 แล้วเรามาเขียนข้อบังคับเหมือนกับมาตรา ๓๒ ที่ว่านี้ สัจวาจาของลูกผู้ชาย
 มันอยู่กันตรงไหน -----

สภาแห่งนี้ทำข้อเท็จจริงให้ปรากฏ ยิ่งตอนท้ายบอกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด
 ขอประทานครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยราชการย่อมมีสิทธิที่จะตอบ
 คำถามเมื่อเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นไม่เหมาะสม ไม่สมควรเปิดเผย เพราะเป็น
 เรื่องที่เกี่ยวกับความลับความมั่นคงของชาติ ตอบก็ได้ ไม่ตอบก็ได้ เป็นหนังสือ
 ถามว่าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโต้ตอบอะไรกับหนังสือของผู้ว่าฯ ถามว่า
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโต้ตอบถกเถียงข้อเท็จจริงต่อกรณีต่าง ๆ ที่
 เขาสงสัยอะไรกับจดหมายฉบับหนึ่งจากหัวหน้าส่วนราชการนั้น ๆ นี่คือข้อเท็จจริง
 เพราะฉะนั้นที่ผ่านมามันเรียกคืนไม่ได้ เราหวัดกันไว้แล้วในมาตรา ๒๙
 เพียงแต่บ่นว่าเสียใจ มาตรงนี้ยอมรับความจริงกันตรงนี้ใหม่ว่า ข้อเท็จจริง
 ที่เราขอโดยคุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ จากพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ขอแปรญัตติ
 ขอแก้ที่นี้ เพื่อให้สิทธิและเสรีภาพอันชอบธรรมให้สมาชิกสภาจังหวัดเขาได้
 ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีศักดิ์ศรีในฐานะตัวแทนประชาชนชาวจังหวัดนั้น ๆ เลือกเขาไป
 ให้เขามีสิทธิที่จะไปสอบไปถามผู้ว่าฯ ส่วนราชการต่าง ๆ งานในพื้นที่จะฉ้อ
 จะโกง จะทุจริต จะคอร์รัปชัน ให้เขาสอบถามไม่ได้ เชี่ยวหรือ นี่คือข้อเท็จจริง
 ผมถึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านคณะกรรมการท่านใจกว้างอีกหน่อย
 ขอให้เราแปรญัตติ หรือเราจะร่วมกันแปรญัตติอย่างไร ไม่เอาตามคำขอแปรญัตติ
 ของคุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ก็ได้ ลองเสนอมาสีครับ หาข้อยุติให้สมาชิกสภาจังหวัด
 เขาได้ทำงานอย่างมีอิสระ ความเจ็บปวดของเรานั้นก็พอสำหรับที่เราเป็น
 บทเรียนอยู่ ในเมื่อเราช่วยกันสร้างในส่วนนี้ ลองสรรหาข้อความที่ดีกว่าของ
 คุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ เพื่อหยิบยื่นเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดในอนาคต ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจสักนิดนะครับ เพื่อให้การประชุม
 ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ได้กำหนดให้ผู้สามารถที่จะ
 อภิปรายนะครับ ก็คือผู้ที่ส่งวนคำแปรญัตติที่จะอภิปรายในส่วนที่ขอแปรญัตตินะครับ
 ในส่วนบุคคลอื่นที่ไม่ได้ส่งวนคำแปรญัตติเอาไว้ นั่น ก็สามารถจะอภิปรายได้เฉพาะ
 ในส่วนที่คณะกรรมการได้แก้ไข ขออนุญาตทำความเข้าใจนะครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ท่านศิริศักดิ์มีอะไรครับ เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุ่มพร) : ผมจะอภิปรายครับ ท่านประธาน
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 เชิญครับ ผมมองไม่เห็น

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุ่มพร) : ท่านประธานครับ ผม ศิริศักดิ์
 อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชুমพร ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า
 จริง ๆ แล้วนี่ผมเองถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นสมาชิกสภาจังหวัดจนครบวาระก็ตาม
 แต่ว่าส่วนหนึ่งก็เคยไปทำหน้าที่อยู่ในสภาจังหวัดพิเศษ ๆ แล้วก็มาสมัครผู้แทนราษฎร
 และได้มาทำงานในหน้าที่ในสภา ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า เราคงจะ
 จำกันได้ นะครับว่า เจตนารมณ์ของสภา เรามีเจตนารมณ์ที่จะร่างกฎหมายองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดนี้ เพื่อให้เป็นการกระจายอำนาจให้มากที่สุด แต่ว่าในขณะเดียวกัน
 ถ้าเรามาดูในมาตรา ๓๒ ผมคิดว่าท่านประธานกรรมาธิการเองในความคิดลึก ๆ
 ของท่าน ท่านคงจะเข้าใจว่า ถ้าดูจากที่ท่านเขียนไว้ในมาตรา ๓๒ แล้ว
 มันไม่ใช่ลักษณะของการกระจายอำนาจที่แท้จริง ถ้ามองว่าเพราะอะไร สมาชิก
 สภาจังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะ เป็นในอดีตหรือปัจจุบันก็ตาม ท่านรู้ว่าการ
 ปฏิบัติงานของท่านเองนั้นมันติดขัดอยู่ตรงไหน ความไม่โปร่งใส ความไม่ชัดเจน
 หรือความไม่เอาใจใส่ในส่วนของคุณภาพ -----

เพราะที่ผ่านมาหรือแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนให้รับทราบว่าจริง ๆ แล้วเมื่อสักครู่ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดนครศรีธรรมราชขอประธานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน คือท่านมาโนชญ์ ท่านก็ได้พูดถึงความเจ็บปวดของคนที่ เป็นสมาชิกสภาจังหวัดว่า บางครั้งเมื่อเกิดปัญหา เราสอบถามปัญหาในที่ประชุมสภาจังหวัด เขาจะชี้แจงก็ได้หรือไม่มาชี้แจงก็ได้ ทุกวันก็ยังเป็นอยู่ในลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการท่านเขียนอย่างนี้ขึ้นมาว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอขอสอบถามต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค และให้หัวหน้าหน่วยงานราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเวลาอันสมควร ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานครับ ที่ผมบอกว่าในอดีตมันไม่ค่อยชอบมาพากล ในอดีตเราไม่สามารถที่จะสร้างความชัดเจนให้กับพี่น้องประชาชนที่เขาได้รับความเดือดร้อน ที่สมาชิกสภาจังหวัดเขารู้ปัญหาและนำมาสอบถามต่อสภา และไม่ได้รับการชี้แจงอย่างชัดเจน เราก็ยังพยายามที่จะไปยึดเบียดความไม่ชัดเจนให้มันคลุมเครือมากยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ เรามาดูกฎหมายที่เขาใช้อยู่ปัจจุบันนี้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดในมาตรา ๒๖ เขาบัญญัติไว้ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรมส่งมาประจำจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีหน้าที่ไปประชุมสภาจังหวัด และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบในสภาได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานกรรมการว่า ถ้าเราจะบัญญัติให้มันต่อเนื่องและสอดคล้องกับกฎหมายเดิมและเพิ่มอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการต้องไปประชุมร่วมกับสภาจังหวัด มันเสียหายอะไรตรงไหนครับ ท่านประธาน ผมอยากจะเรียนถามว่ามันเสียหายอะไรตรงไหน แล้วเราจะไปบอกกับพี่น้องประชาชนเขาได้อย่างไรว่า สภาที่เราออกกฎหมายเพื่อจะให้เป็นการกระจายอำนาจลงสู่ประชาชนอย่างแท้จริง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านศิริศักดิ์ศรี ขอบภัยศรี เมื่อที่นี้ผมก็ได้ทำความเข้าใจไปอีกครึ่งหนึ่งแล้วนะครับ ตามข้อบังคับข้อ ๑๐๓ ผู้ที่จะมีสิทธิอภิปรายในส่วนที่มีผู้ขอแปรญัตติไว้ นั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้แปรญัตติเท่านั้นนะครับ หรือผู้ที่สงวนความเห็น ส่วนท่านที่ไม่ได้แปรญัตติหรือไม่ได้สงวนความเห็นเอาไว้ นั้นก็สามารถที่จะอภิปรายได้ในส่วนที่ได้มีการแก้ไขเท่านั้นนะครับ ฉะนั้นขอทำความเข้าใจอีกสักกรอบหนึ่ง

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ก็กรรมวิธีการแก้ไขนะครับ ท่านประธาน ในมาตรา ๓๒ กรรมวิธีการก็เพิ่มเติม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านศิริศักดิ์กำลังไปพูดถึงในส่วนที่มีผู้แปรญัตตินะครับ ซึ่งส่วนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้แปรญัตติ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : คือท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนะครับ ไม่ได้มีความเห็นไปขัดแย้งกับท่านประธาน แต่ว่าถ้าผมไม่หยิบยกเอาเหตุผลมาชี้แจงในที่ประชุม และนำมาเปรียบเทียบในที่ประชุม ได้รับทราบแล้ว มันก็จะไม่มีเหตุ ไม่มีผล ไม่มีที่มาที่ไป ให้กับเพื่อนสมาชิก ได้รับทราบ เพราะเราต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เกิดผล เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ในฐานะที่สมาชิกสภาจังหวัด เป็นตัวแทนที่มาจากประชาชนโดยตรง เพราะเนื่องจากว่าท่านประธาน ก็คงทราบนะครับว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดก็ได้แตกต่างอะไรเลย กับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะแตกต่างกันตรงที่เขตการเลือกตั้งเท่านั้นเอง แต่การกระทำหน้าที่ การดูแลแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ในภาพรวมเขาก็สามารถที่จะนำปัญหานั้น ๆ มาเสนอต่อสภา เพื่อที่จะได้รับความกระจ่างจากเหตุและผลต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า ผมก็เห็นว่าในเมื่อปัญหามันเกิดความไม่เข้าใจในการที่ทางกรรมวิธีการ ได้ร่างฯ ขึ้นมาผมก็เลยอยากจะขออนุญาตเรียนกับท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วยในร่างฯ ของกรรมวิธีการเฉพาะมาตรา ๓๒ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมเองก็ได้นั่งฟังมานานแล้วนะครับ ประเด็นแรกที่ยากจะชี้แจงก่อนก็คือว่า ไม่ใช่เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะไปจำกัดสิทธิเสรีภาพอะไรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนะครับ ประเด็นเรื่องนี้เป็นเรื่องของคณะกรรมการที่เขาพิจารณากันมา

ประการที่ ๒ ก็ไม่ใช่ประธานคณะกรรมการไปแก้ไขอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เราจะพูดจาอะไรกันนะครับ หรือท่านสมาชิกสภาจังหวัดที่มาฟังอยู่นะครับ ก็ต้องทำความเข้าใจตรงนี้ด้วยนะครับว่า ทุกฝ่ายก็หาเหตุผลกันว่าตรงไหนเหมาะสม ตรงไหนที่ท่านสมาชิกมีเหตุผล ก็เห็นว่ากรรมการเองก็ยอม ตรงไหนที่ไม่มีเหตุผลในสายตาของกรรมการ กรรมการก็ไม่ยอม ก็เป็นเรื่องธรรมดา และสิ่งที่ได้ผ่านมา กรณีมาตรา ๓๒ นั้นนั้นนะครับ ถ้าเราดูไปแล้วนี่ร่างฯ เดิมที่เป็นของรัฐบาลนั้นถูกแก้ไขตรงจุดที่ว่า ให้สมาชิกเสนอข้อสอบถาม จากเดิมที่บอกว่า ให้สภานั้นมีมติ ส่วนที่เหลือมันเหมือนเดิม ยกเว้นตรงท้ายเท่านั้นเองที่เปลี่ยนจากประโยชน์ของทางราชการ มาเป็นความมั่นคงของชาติ แล้วก็นโยบายทางการบริหารมา เป็น การบริหารราชการส่วนกลางนั้น นี่คือนี่ที่กรรมการได้แก้ไข ส่วนที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นั้นคนละประเด็นกัน นั้นเป็นประเด็นที่ว่าบังคับให้ผู้ว่าราชการจังหวัด บังคับให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นต้องมาเข้าร่วมประชุม แล้วก็ต้องชี้แจงด้วย ที่ผมอยากเรียนตรงนี้ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ แล้วต้องทำความเข้าใจกันให้ชัดเจน หรือถ้าเราจะมีความเห็นแล้วก็ลงมติกันไป เพื่อคำว่า กระจายอำนาจ โดยไม่เข้าใจให้ถูกต้อง หรือเพื่อเอาอกเอาใจใคร อันนี้จะเสียหายใหญ่โต ทำไมผมต้องยืนยันตรงนี้นะครับ มาตรานี้เองกรรมการนั้นเอกฉันท์นะครับที่แก้ ไม่ได้มีข้อเป็นอย่างอื่น ถามว่ามันเพราะอะไร ผมจะยกตัวอย่างอย่างนี้ครับว่า การกระจายอำนาจนั้น หมายถึงว่า เราเอาอำนาจหน้าที่บางอย่างซึ่งปกติในที่ผ่านมารัฐนี้ทำทั้งหมด ไปให้กับองค์การปกครองท้องถิ่นทำ ด้วยการสร้างองค์การปกครองท้องถิ่นขึ้นมา เป็นนิติบุคคล มีฝ่ายนิติบัญญัติ มีฝ่ายบริหาร อันนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญซึ่งต้องการมุ่งหมายในจุดเหล่านั้นนะครับ ดังนั้น มันจึงเป็นองค์กรอีกองค์กรหนึ่งขึ้นมา ผมยกตัวอย่าง อย่างกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น เขามีฝ่ายนิติบัญญัติ เขามีฝ่ายบริหาร เมื่อฝ่ายบริหารเขาทำหน้าที่ไปอย่างไรรัน

ก็เหมือนอย่างกรณีที่เราประชุมสภานี้ครับ ฝ่ายบริหารก็ต้องมาชี้แจง ถูกตั้งกระทู้ถาม มาเสนอกฎหมายก็ต้องมาชี้แจง ก็ว่ากันไป ปัญหาก็คือคุณไปเอาคนอื่นที่ไม่ได้อยู่ใน องค์การคุณนี่ต้องมาร่วมประชุม หรือมีหน้าเข้าต้องถูกบังคับให้ชี้แจงนี้ มันถูกต้องไหม เอาหลักตรงนี้ก่อนนะครับ ซึ่งเราเห็นว่ามันไม่ถูกต้อง มันคนละเรื่องกัน ถ้ามว่า ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ก็ดีนั้น เขาทำงานให้กับสภาแห่งนี้รัฐบาล ถูกไหมครับ สภาแห่งนี้รัฐบาล รัฐบาลก็มี พุดง่าย ๆ มีแขนขาออกไป ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการ ต่าง ๆ ที่ลงไปทำงานทั้งในกรุงเทพฯ และในส่วนภูมิภาค ผมอยากจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบให้ดูง่าย ๆ เท่านั้นละครับว่า รัฐบาลนั้นก็ดูแลทั้งประเทศ ถ้าท้องถิ่นใด เกิดเทศบาลบอกว่า ฉันอยากจะให้ผู้ว่าฯ มาชี้แจงเหมือนกัน มาร่วมประชุมเหมือนกัน ผมว่าเราคงต้องมีผู้ว่าฯ ๒ คน คนหนึ่งมีหน้าที่วิ่งรอกชี้แจงท้องถิ่นทั้งจังหวัด ทั้งของ ในแง่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็ท้องถิ่นที่มันจะมีพื้นที่นั้น เพราะมัน เหมือนกันครับ หลายเรื่องนั้น แล้วเราดูนี้ครับ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้นจะเป็นอำนาจหน้าที่ในเชิงของการประสาน เชิงของการร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุนนี่ค่อนข้างเป็นด้านหลัก ในด้านของการปฏิบัติการนั้น ก็จะเป็น ลักษณะที่ว่าท้องถิ่นอื่นเขาทำไม่ได้หรือเขาไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นท้องถิ่นอื่นที่เขาทำอยู่ หรือเขาอาจจะรู้ว่าในเขตเทศบาลเขาในส่วนภูมิภาคทำอะไร ถนนในเขตเทศบาลเขา ถนนใน อบต. เขามันเสร็จเมื่อไร ทำไม่มันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้ามว่าเขาไปเรียก ผู้ว่าฯ มาได้ไหม เขาไปเรียกนายอำเภอมาได้ไหม คำตอบคือ ไม่ได้ มันจะกลายเป็นเฉพาะของ อบจ. เท่านั้นที่ทำได้ ถ้าเราไปเอาตามนั้นนะครับ และเราลอง นึกภาพนะครับว่า ถ้าเราบังคับให้ผู้ว่าฯ ต้องไปนั่งร่วมประชุม เรามีสมัยประชุม ๒ สมัย สมัยละ ๔๕ วัน ก็แปลว่า ๙๐ วัน ผู้ว่าฯ ต้องไป ไม่ได้มันผิดกฎหมาย และเป็นข้าราชการเสียด้วย หัวหน้าส่วนราชการทั้งหมดก็ต้องไปนั่ง ไม่ได้มันก็มีปัญหา ถ้าเพื่อเขาซักถามหรือตั้งกระทู้ถามอะไรต่าง ๆ ขึ้นมา ดังนั้นตรงนั้นผมว่าต้องดูให้ดี อันนี้เมื่อมาเปรียบเทียบในมุมกลับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งตามร่างฯ นี้ มันรับผิดชอบพื้นที่ทั้งจังหวัดหมายความว่าภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ในเชิงของประสานแผนประสานนโยบาย หรือแม้แต่ปฏิบัติการหลายอย่างนั้น มันครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งจังหวัดแล้ว ไม่ใช่เฉพาะนอกเขตสุขาภิบาล เขตเทศบาล ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน -----

ถามว่าถ้าเทศบาลจะให้นายกฯ อบจ. นี้ในฐานะฝ่ายการเมืองนครชัย
หรือว่าข้าราชการส่วนจังหวัด ยกตัวอย่างเช่น ปลัด อบจ. ต้องมานั่ง
ในสภาเทศบาล เพื่อชี้แจง เพื่อตอบคำถามบ้างว่า ในฐานะที่องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบทั้งจังหวัด แล้วเทศบาลอยากทราบว่าเธอทำ
ถึงไหน เธอทำอะไรบ้างนี้ ต้องมานั่งชี้แจงตอบอย่างนี้ ถูกไหมครับ
อบต. ก็จะบอกแบบเดียวกันว่า เธอต้องมาตอบ ตกกลางวัน ๆ ไม่ต้อง
ทำอะไรครับ ซ้ำกันไปซ้ำกันมา ยิ่งจะยุ่งกว่านั้นก็คือ ถ้าเป็นเรื่องของ
กทม. นครชัย กทม. ถ้าเกิดปัจจุบันนี้ถ้า กทม. อยากจะรู้ว่า
รัฐบาลนี้จะทำกันไปตรงไหนอย่างไร รถไฟฟ้าจะประสานกันอย่างไร
ก็แปลว่าจะต้องเชิญใครครับ เชิญปลัดกระทรวง เชิญอธิบดี หรือว่า
ต้องให้ปลัดกระทรวง อธิบดี ต้องไปนั่งร่วมประชุมกับ กทม.
หรือรัฐมนตรีต้องไปนั่งร่วมประชุม กทม. ด้วย ผมคิดว่าเรื่องนี้
เป็นเรื่องของคนละองค์กร เพียงแต่ว่าปัญหานี้เรายอมรับว่า
ในทางปฏิบัติมันอาจจะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ว่า คนอยากทราบว่าราชการ
ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคนี้มันไปทำอะไรถึงไหน แค่ไหน อย่างไร
เราอยากจะรู้ในส่วนเหล่านี้ ซึ่งจริง ๆ การรู้ในส่วนเหล่านี้มันก็คง
ต้องใช้วิธีการอื่น แต่ไม่ได้ใช้วิธีการที่ให้ตัวแทนของเขามานั่งร่วมประชุม
และมาตอบข้อซักถามนครชัย กฎหมายนี้ก็เลยผสมผสานแบบไทย ๆ
ก็เปิดช่องในมาตรา ๓๒ ว่า โอ.เค. ท่านไม่ต้องมา แต่เขามีสิทธิ
จะสอบถาม และเมื่อเขาสอบถามท่านก็ต้องตอบ แล้ววัตถุประสงค์
ที่ไปเติมตรงนั้น ให้ตอบเป็นหนังสือตั้งแต่ร่างฯ เดิมมานี้ก็เพื่อให้มันเกิด
ความชัดเจน ไม่ใช่ว่าตอบด้วยวาจาไปอะไรไป แต่เขาไม่ได้ห้ามนครชัย
ถ้าท่านจะมาร่วมประชุมแล้วท่านจะตอบด้วยวาจาอะไรเป็นอย่างไร
แต่ตอบเป็นหนังสือเพื่อให้เกิดความชัดเจนต่าง ๆ ผมคิดว่าตรงนี้
เป็นหลักสำคัญที่เราต้องแยกกระหว่างองค์กรต่าง ๆ ให้ดี ไม่อย่างนั้น
การปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กก็จะบอกว่า ผู้ว่าฯ ก็ต้องมาตอบด้วย
แล้วนายกฯ อบจ. รองนายกฯ อบจ. ก็ต้องมาตอบให้ฉันด้วย
เพราะเธอไม่มีพื้นที่ที่คลุมของฉันไว้ทั้งหมด ฉะนั้นผมว่าตรงนี้
ขอความกรุณาเถอะครับว่า เราวางหลักออกไป ตรงนี้ไม่ใช่ประเด็น
เรื่องของการจะกระจายอำนาจในลักษณะที่ว่าเราต้องเปิดให้เขา
เต็มที่อยู่กันอย่างนี้ ไม่ใช่ครับ เป็นเรื่องที่ว่าต้องแยกแยะให้ชัดเจน

แล้วก็อุตสาหัเปิดช่องแบบไทย ๆ ให้เห็นว่าตรงนี้สามารถที่จะสอบถามกันได้นะ และต้องตอบด้วยนะ ฉะนั้นตรงนี้ขอความกรุณาเถอะครับ จะได้เป็นระบบ ไม่อย่างนั้นต้องไปตอบคำถามคนอื่นต่อไปอีก ระหว่างท้องถื่นใหญ่กับเล็ก หรือว่า ของ กทม. เอง อย่างที่กราบเรียนแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม กระผม ขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๘ (๑) ปรึกษาท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติ กระผม กราบเรียนว่าในการที่กระผมเป็นกรรมาธิการก็ตาม ในฐานะเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรก็ตาม กระผมอยากจะฟังความคิดเห็นอย่างหลากหลาย จากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ แต่เนื่องจากการประชุมของเรา มีข้อจำกัด ดังที่ท่านประธานได้กราบเรียนที่ประชุมแล้ว ข้อจำกัดในการเสนอ และการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น กำหนดไว้ในข้อบังคับ ข้อ ๘๙ ถึง ข้อ ๑๑๐ การเสนอจะทำอย่างไร การพิจารณาแต่ละขั้นตอนจะทำอย่างไร แต่ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ มีข้อจำกัดในเรื่องที่เรา กำลังพิจารณาอยู่ กระผมขออนุญาต อ่านให้ท่านประธานและที่ประชุม ข้อ ๑๐๓ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้สภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะ ถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น ท่านประธานครับ เนื่องจากประเพณีปฏิบัติของเราก็ค่อนข้างจะดึงามมา โดยตลอดแล้วนี้ กระผมกังวลว่าถ้าหากมีผู้แปรญัตติเพียง ๒ ท่าน แล้วท่านอื่น อาศัยช่วงนี้ในการที่จะอภิปรายได้เสียทั้งหมด มันย่อมขัดต่อข้อบังคับ และทำให้ ประสิทธิภาพในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นหย่อนยานลงไป นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านสามารถทำได้ อย่างเช่น มาตรา ๓๒ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติสามารถที่จะพูดได้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการตัดคำว่า มีมติ ออกไป ในวรรคหนึ่ง แล้วเพิ่มเติมคำว่า เสนอข้อสอบถามต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด-----

๑๒๗

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สุทธาทิพย์ ๕๗/๑

และคำว่า ประธาน ในวรรคหนึ่ง รวมทั้งการตัดคำว่า ปลอดภัยหรือประโยชน์
ของราชการ ออก ในวรรคสอง เพิ่มเติมคำว่า มั่นคงของชาติ การบริหาร
ราชการส่วนกลางนั้น เพิ่มเติมเข้ามา ท่านสมาชิกก็สามารถที่จะใช้สิทธิ
ในการที่จะพิจารณาในการอภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ได้เฉพาะข้อความ
ที่มีการแก้ไข คือตัดทอนออกไปหรือเพิ่มเติม ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดบรรทัดฐาน
ในทางที่ใช้ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่พิจารณาเสร็จแล้ว
ออกไปอีก อย่างเช่นกรณีที่ท่านกรรมาธิการบางท่านอาจจะสงวนคำแปรญัตติ
ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ แล้วท่านอื่นก็จะอาศัยสิทธินี้ในการที่จะ
อภิปรายในวงกว้าง ๆ ต้องกราบขอประทานโทษท่านประธานและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผมไม่มีเจตนาที่จะละเมิด ไม่มีเจตนาที่จะล่วงเกิน หรือ
ไม่ฟังความคิดเห็นของท่าน แต่ข้อจำกัดเรื่องข้อบังคับ ซึ่งท่านประธาน
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะต้องถือปฏิบัติ ท่านจะต้องทำ ไม่เช่นนั้น
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะมีปัญหา
เพราะว่าทุกคนต่างพูดได้ ท่านประธานปล่อยให้พูดไปเรื่อย ๆ นี้ผมคิดว่า
ท่านประธานเอง รวมทั้งท่านสมาชิกทำผิดข้อบังคับ กระผมกราบเรียนว่า
กระผมไม่ต้องการที่จะติติงผู้ใด ขอพบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ท่านประยุทธ์ครับ ก็เป็นรายละเอียด ซึ่งเป็นสิ่ง
ที่ผมได้ทักท้วงไว้แล้วนะครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ นะครับ ก็ขอความร่วมมือ
จากท่านสมาชิกนะครับ ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับข้อ ๑๐๓ นะครับ ท่านประกิจ
มีอะไรครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม
ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ผมขอกราบเรียน
ต่อท่านประธานนะครับว่า สิ่งที่ผมพูด ผมเคารพตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓
เนื่องจากมาตรฐานมันมีการแก้ไข สิ่งที่เราจะอภิปรายนั้นก็คงอภิปรายในสิ่งที่
คณะกรรมการแก้ไขไว้วันนั้นนะครับ ดังนั้น จากสิ่งที่ผมพูดไปทั้งหมดเป็นการพูด
ตามสิ่งที่เขาแก้ไข ไม่ได้ไปพูดนอกเรื่องจากกรณีการที่ดำเนินการอย่างอื่น
และผมรู้ว่าสิ่งที่ผมทำได้นั้น เพียงแต่ข้อเสนอตรงนี้ไปยังคณะกรรมการ
และคณะกรรมการจะเห็นด้วยกับผมหรือไม่ เป็นสิทธิของคณะกรรมการ
ว่าจะแก้ไขตามผมเสนอหรือไม่ ก็เป็นสิทธิของคณะกรรมการ แต่ผมไม่มีสิทธิ
เหมือนอย่างท่านนิพนธ์ที่แปรญัตติไว้ คนละเรื่องกันนะครับ ดังนั้นผม

ขอยืนยันต่อท่านประธานนะครับว่า สิ่งที่ผมพูดไม่เป็นการผิดข้อบังคับ
ข้อ ๑๐๓ เป็นเด็ดขาด ท่านประธานครับ ก็เนื่องจากว่าตามข้อ ๓๒ นี้
มันมีการแก้ไข และเมื่อสักครู่ผมได้อภิปรายแล้วครับว่า ให้เป็นข้อสอบถามนั้น
ทำต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็เสนอไปยังผู้ว่าฯ
แต่กระผมเห็นด้วยกับฝ่ายค้านตรงที่บอกว่า ตรงนี้น่าจะให้ข้าราชการ
ส่วนภูมิภาคมีโอกาสเข้ามาตอบคำชี้แจงตั้งข้อสอบถามนั้นได้ ผมก็เลย
อยากขอเสนอข้อคิดเห็นตรงนี้ไปต่อท่านประธานไปยังประธาน
คณะกรรมการนะครับว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านประจักษ์ครับ ท่านกำลังผิดข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ นะครับ
นายประจักษ์ พลเดช (บุรีรัมย์) : ตรงไหนครับ

ท่านว่าให้ผมฟังสิครับ ท่านบอกผมสิครับ ผมผิดตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านประจักษ์ไม่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ
นายประจักษ์ พลเดช (บุรีรัมย์) : ถูกต้องครับ ท่านประธานครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ก็คงจะอภิปรายได้เฉพาะในส่วนที่กรรมาธิการได้แก้ไข
แต่ไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายในส่วนที่สมาชิกเขาได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้
ตรงนั้นเป็นสิทธิเฉพาะตัว

นายประจักษ์ พลเดช (บุรีรัมย์) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ
แต่กระผมขอกราบเรียนและขอภัยต่อท่านประธานนะครับ ว่าผมจะขอชี้แจง
เมื่อสักครู่ชี้แจงครั้งหนึ่งแล้ว ขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกครั้งครับ ผมไม่มีสิทธิในการ
ที่จะเสนอคำแปรญัตติ ถูกต้องครับ ท่านประธานครับ แต่ผมขอเสนอความเห็น
ไปยังท่านประธาน ไปยังคณะกรรมการว่า ถ้าตรงนี้คณะกรรมการ
ขอแก้ไขเป็นอย่างนี้ได้หรือไม่เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ

นายประจักษ์ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ
ผมยังพูดไม่จบเลยครับ ให้ผมพูดให้จบสิครับ ท่านประธานครับ
สิ่งที่ผมพูดนั้นนะครับ หมายความว่า ผมเห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่าที่ประชุมนั้น
ขอให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องช่วยในการที่จะตอบ

๑๒๓

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สุทธาทิพย์ ๕๗/๓

ข้อเท็จจริงตรงนั้นนะครับ ดังนั้นผมขอเสนอผ่านท่านประธานไปยัง
คณะกรรมการคณะนี้ครับ ถ้าในวรรคหนึ่งตอนสุดท้ายจะเติมว่า
อย่างนั้นนะครับ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือหัวหน้าส่วนราชการ

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : ท่านประกิจครับ ขอภัยครับ มีคนประท้วงอีกแล้วครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : เชิญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : คงประเด็นเดียวกันนะครับ ท่านประยุทธ์ครับ ประท้วง

ข้อ ๑๐๓ ไข่ไก่หมศรีบ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาตไทย มหาสารคาม กระผมใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๕
ประท้วงท่านประธาน กระผมได้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๘ ปรีกษากันประธานไปแล้ว
สุดแล้วแต่ท่านประธานจะใช้ดุลยพินิจในการที่เป็นประธานในที่ประชุม นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในการปรึกษาท่านประธาน กระผมไม่ได้พาดพิงถึง ท่านสมาชิกผู้ใด ถึงคุณประกิจท่านว่าท่านมีความคิดอย่างไร หรือท่านสมาชิก ทางปีกฝ่ายค้านว่ามีความคิดอย่างไร ถ้าท่านประธานปล่อยให้ออกนอกกรอบ ไปแล้วนี้ กระบวนการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีปัญหา เพราะ จะเป็นแนวทาง ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกระผมใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๕ ประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ผมกำลังที่จะพยายามให้คุณประกิจหยุดนะครับ ซึ่งผมก็พยายามทักท้วงอยู่แล้ว ท่านประกิจครับ นั่งเถอะครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม ขอรบกวนเรียนต่อท่านประธานนะครับว่า ผมก็ไม่ได้พาดพิงถึงใคร ผมบอกว่า ผมปฏิบัติตามข้อ ๑๐๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านประกิจกำลังผิดข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ตรงไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ในส่วนที่ไปอภิปรายในส่วนของผู้แปรญัตติ สิทธิของคุณประกิจ มีสิทธิอภิปรายได้ เฉพาะในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไข แต่ตอนนี้คุณประกิจ กำลังอภิปรายในส่วนของผู้แปรญัตติ ซึ่งท่านไม่มีสิทธินะครับ ซึ่งท่านประยุทธ์ ได้ประท้วงเมื่อสักครู่นี้ครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ขอรบกวน ต่อท่านประธานนะครับ ท่านประธานดูมาตรา ๓๒ เส้นที่เขาขีดเส้นใต้ไว้ ทั้งหมดนี้คือ ข้อความที่คณะกรรมการเพิ่มเติม หรือแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นนะครับ และตรงคำว่า ซึ่งแจ้งต่อท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็เพิ่มเติม นะครับ ดังนั้น ผมอภิปรายนี้อภิปรายจุดนี้ เพียงแต่มันสอดคล้องกับคุณนิพิฏฐ์ ตรงที่บอกว่า ต่อที่ประชุม เท่านั้นเอง เพราะว่าตัวผมเห็นว่าน่าจะให้ ข้าราชการส่วนภูมิภาคเข้ามาประชุมตอบข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านประกิจครับ ที่ขีดเส้นใต้ไว้ที่ท่านกำลังดูอยู่นะครับ ตรงนั้น เป็นส่วนของคำแปรญัตติ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่ครับ ผมดูหน้า ๑๐ ของตัวร่างฯ ครับ ท่านประธานเปิดหน้า ๑๐ ตัวร่างฯ ข้างหลังครับ อย่าไปดูของคุณนิพิฐร์ที่ขอสงวนคำแปรญัตติตอนแรกสิครับ ดูตอนสุดท้ายหน้า ๑๐ ตอนสุดท้ายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : หน้า ๑๐ คือส่วนที่คณะกรรมการได้แก้ไข

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : เพิ่มเติมครับ ถูกต้องครับ นี่ผมอภิปรายตรงนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งไม่มีในส่วนเนื้อหาที่ทางคุณประกิจได้อภิปรายเมื่อสักครู่ที่ท่านประยุทธ์ได้ขึ้นมาประท้วงกับผม และผมก็พยายามประท้วงท่านประกิจอยู่นะครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมพูดถึงเจตนา ผมทราบนะครับ ผมบอกแล้วนะครับว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ คุณประกิจครับ เข้าใจเจตนาแล้วครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ผมขอชี้แจงต่อท่านประธานเพื่อเข้าใจตรงกันครับ สิ่งที่ผมว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่ละเมิดต่อข้อบังคับข้อ ๑๐๓ ครับ เป็นเพียงแต่ผมขอเสนอตรงนี้ผ่านไปยังท่านประธานไปถึงคณะกรรมการเท่านั้นเอง คณะกรรมการเขาจะเห็นด้วยกับผมหรือไม่เห็นด้วยก็เป็นสิทธิของคณะกรรมการ เพราะว่าตรงนี้มาตรา ๓๒ มีการแก้ไขเกิดขึ้น ผมเลยขอเสนอต่อคณะกรรมการว่า คณะกรรมการจะเพิ่มเติมว่า ให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดมาชี้แจงต่อที่ประชุมได้หรือไม่ ถ้าเขาแก้ก็แก้ครับ ถ้าเขาไม่แก้ก็สุดแล้วแต่คณะกรรมการครับ ผมมีสิทธิแค่นั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เป็นข้อเสนอครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ครับ ใช่ครับ แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบคุณครับ

๑๓๒

สพ ๓/๒๕๔๐ (ส. ๒)

สุภภา ๕๘/๓

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ผมถูกต้องตามข้อ ๑๐๓

ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ เชิญนั่งครับ ขอบคุณครับ เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุงครับ ผมต้องกราบขอพระคุณเพื่อสมาชิกท่านประกิจ พลเดช จากพรรคความหวังใหม่ ขอภัยที่เอื้อนามท่านนะ ครับ ที่ท่านได้พยายามสนับสนุนคำแปรญัตติของผมนะ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทราบล่วงหน้าแล้วว่าท่านประธาน คณะกรรมาธิการท่านจะตอบมาในลักษณะอย่างนี้นะ ครับ ผมเลยต้องขออนุญาตท่านประธานไม่เกิน ๒ นาที ที่จะขยายความเห็นที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากให้ท่านประธานและเพื่อสมาชิกเปรียบเทียบครับว่า วันหนึ่งเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนที่อยู่ในจังหวัดต้องเข้าร่วมประชุมสภาจังหวัด แต่ท่านประธานครับ วันนี้เรากำลังเปลี่ยนอำนาจจากอำนาจในมือของผู้ว่าราชการจังหวัดมาเป็นอำนาจของประชาชน ผ่านไปยังสมาชิกสภาจังหวัด ท่านประธานครับ เมื่ออำนาจเหล่านั้นที่เป็นของประชาชนนั้นตกไปอยู่ในมือของสมาชิกสภาจังหวัด เราไม่ยอมให้หัวหน้าส่วนราชการทั้งหลายเข้าร่วมประชุม แต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเหล่านั้นอยู่ในมือ เราปล่อยให้หัวหน้าส่วนราชการเหล่านั้นเข้าประชุมสภาจังหวัดได้ -----

ตรงนี่คือความแตกต่างที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เราไม่ให้เกียรติ
อำนาจประชาชน เราไม่เคารพประชาชนครับ ตรงนี่ผมเลยสงวนว่า ต้องให้
หัวหน้าส่วนราชการทั้งหลายเข้าร่วมประชุมครับ นั่นเป็นประเด็นที่หนึ่ง ผมอยาก
ทำให้อำนาจของประชาชนนั้นศักดิ์สิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ ๒
ผมเรียนท่านประธานว่า ในระบอบประชาธิปไตยผมเข้าใจว่า ไม่มี
อำนาจไหนที่มันแบ่งแยกอำนาจอย่างเด็ดขาด ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ
ก็ไม่แยกเด็ดขาด ท่านประธานจะเห็นว่าในขณะที่ สสร. เองเขากำลังก้าวถ่าง
เข้ามาในฝ่ายอำนาจนิติบัญญัติ ผู้แทนราษฎรเป็นฝ่ายบริหารไม่ได้ เป็นรัฐมนตรี
ไม่ได้ นั่นไม่ใช่การแบ่งแยกอำนาจเด็ดขาดแล้วครับ เช่นเดียวกันท่านประธาน
ที่เคารพครับ วันนี้เรามอบอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น แต่ท่านประธานครับ เราพยายาม
ที่จะแยกอำนาจเด็ดขาด ระหว่างส่วนท้องถิ่นกับส่วนภูมิภาค ผมเรียนท่านประธาน
ว่าอำนาจที่มีประสิทธิภาพที่แท้จริงนั้น ต้องเป็นคานอำนาจซึ่งกันและกัน ต้อง
ถ่วงดุลกัน วันนี้ผมต้องการเห็นส่วนท้องถิ่นถ่วงดุลและคานอำนาจกับส่วนภูมิภาค
ถ้าเราคานอำนาจกันได้ลักษณะอย่างนี้ครับ ประชาชนจะได้ประโยชน์ แต่ถ้า
เราไม่ยอมคานอำนาจครับ ประชาชนจะเสียประโยชน์ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านผู้ว่าฯ กวีมีอะไรครับ

นายกวี สุภธีระ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม กวี สุภธีระ ในฐานะกรรมาธิการ
ผมนั้นไม่เคยเป็น ส.จ. นะครับแต่เคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ผมค่อนข้าง
จะเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านนิพิฏฐ์ เพราะอะไรครับ เพราะว่าสมัยก่อนนั้น
ผู้ว่าราชการจังหวัดสวมหมวก ๒ ใบ มันมีส่วนยึดโยงสัมพันธ์กันอยู่ระหว่างสภา
จังหวัดกับผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะซึ่งตัวแทนรัฐบาลไปอยู่ในส่วนภูมิภาค
แต่ในปัจจุบันนี้กฎหมายใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านผู้ว่าฯ กวีครับ ขออภัยครับ

นายกวี สุภธีระ (กรรมาธิการ) : ผมพูดในกรรมาธิการ
ผมเป็นกรรมาธิการนะครับ ไม่เชื่อถามท่านประธานดูได้นะครับ ผมมีชื่อเป็น
กรรมาธิการนะครับ ผมใช้สิทธิกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายกวี สุภธีระ (กรรมาธิการ) : ก็ไม่ว่ากันละครับ

เพราะท่านไม่รู้ว่าผมเป็นกรรมาธิการ สมัยก่อนกฎหมายเดิมผู้ว่าฯ สวมหมวก
๒ ใบ มันมีจุดยึดโยงมีความสัมพันธ์กันดีมาก แต่ในปัจจุบันนี้กฎหมายมันแยก
แล้วนะครับ ผู้ว่าฯ ได้ฐานะกลไกของรัฐซึ่งไปอยู่ในบ้านในเมืองเขา
ไปอยู่ในส่วนภูมิภาคนั้น ก็แยกกันเลย ผู้ว่าฯ เลยกลายเป็นคนที่ม้อำนาจกำกับ
ดูแลควบคุมสภาฯ อย่างเดียว เลยกลายเป็นศัตรูกันเวลานี้นะครับ เพราะฉะนั้น
ถ้าเกิดปัญหาอะไรต่าง ๆ ขึ้นมาจะเอาตรงไหนไปสัมพันธ์กัน สมาชิกสภาจังหวัดนั้น
เราต้องยอมรับว่าท่านเป็นผู้แทนฯ ของปวงชนในจังหวัดนั้น ท่านรู้ปัญหาลึกซึ้ง
ในหมู่บ้าน ในตำบลอย่างดียิ่ง ผมยืนยันได้เลย ผู้ว่าฯ ไม่รู้เรื่องขนาดนั้นหรอกครับ
เพราะผู้ว่าฯ นั้นไม่มีเวลา มัวแต่มาต้อนรับรับรองรัฐมนตรีฯ ทัณฑ์ทั้งหลายอยู่
ไม่มีเวลาหรอกครับ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านนิพนธ์ฯ เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ไปนั่งรับทราบรับรู้ปัญหา จะได้ประสานกันจะได้ช่วยเหลือกันไม่น่าเสียหายอะไร
รัฐบาลจะได้ประโยชน์เสียอีกครับ หรือว่าถ้าทางสภาฯ ทำอะไรส่วนกลางไม่ได้
เสนอผู้ว่าฯ ก็ไม่ได้ เพราะว่าฉันไม่มีหน้าที่แล้ว จะต้องให้ ส.จ. ยกมาที่กระทรวง
มหาดไทยหรือครับ มันก็คงจะไม่่น่าดู ผมว่าจะได้ประโยชน์ และผมจะฝึกด้วยนะครับ
คนที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องรู้ปัญหาชาวบ้าน จะต้องมีจิตใจประชาธิปไตย
ต้องอดทน อดกลั้นฟังเสียงวิพากษ์วิจารณ์ได้ ถ้าผู้ว่าฯ นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่อง
เป็นคนโปร่งใสจริง ไม่ต้องกลัวครับในการที่จะเข้าไปนั่งร่วมประชุมกับสภาจังหวัด
ผมเชื่อเหลือเกินว่าสภาจังหวัดนั้นเขามีคุณภาพ เขามาจากตัวแทนประชาชน
แทนที่จะเพิกเฉยหน้าปัจจุบันนี้จะมีการประสานร่วมมือช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ไข
ผู้ว่าฯ ในฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลาง เป็นกลไกของที่นั่งได้ประโยชน์
รัฐบาลที่อยู่ในกรุงเทพฯ นี้เขาได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมค่อนข้างจะ
เห็นด้วยนะครับ เพียงแต่ว่าทำอย่างไร จะเขียนอย่างไรจะให้มันวิจิตรเกินไป
ไม่ได้แปลว่าจะต้องไปบังคับว่าสภาประชุม ๒๕ วัน ยัดไปอีก ๔๕ วันนี้ ท่านผู้ว่าฯ
จะเอาที่ไหนไปรับ ทัณฑ์ ท่านทั้งหลาย คงจะยุ่งยากพอสมควร แต่ว่าเปิด
เอาไว้เถอะครับ ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ ผู้ว่าฯ ก็มีรองผู้ว่าฯ ตั้ง ๒ คน ๓ คน
หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ นั้น เขาก็มีรองฯ มีผู้ช่วยฯ เยอะแยะ เขาสามารถ

๑๓๕

สผ ๓/๒๕๔๐ (ส. ๒)

ละออ ๕๙/๓

ปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้ ผมว่าจะเป็นที่ดีนะครับ มิฉะนั้นข้าราชการไปอยู่ส่วนภูมิภาค
ก็จะเป็นเจ้าเป็นนายไปนั่งอยู่หอคอยตลอดเวลา ไม่เคยรู้เรื่องเลย -----

- ๖๐/๑

ผมเคยเป็นผู้ว่าฯ มาเนี่ย ผมรู้เรื่องจากท่านสมาชิกสภาจังหวัดทั้งสิ้นไม่ว่าเรื่องอะไร เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ขอรับรองไว้วอนทุกฝ่ายนะครับ เราต้องการฝึกให้คนเป็นประชาธิปไตย ฝึกให้คนมีความรับผิดชอบร่วมกัน คนไหนทนเสียงวิพากษ์วิจารณ์ ไม่เอาใจใส่ในความทุกข์ยาก มาวิ่งเต้นแต่เงินเดือนวิ่งแต่ตำแหน่ง วิ่งแต่สายสะพายในกรุงเทพฯ นี่ก็ไม่สมควรที่จะออกไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านผู้ว่าฯ ครับ ผมคงอนุโลมให้เฉพาะครั้งนี้นะครับ ครั้งหน้าเชิญผู้ว่าฯ ข้างบนนะครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเองคงไม่ใช่เป็นคนที่ไปดีอะไรนะครับ ก็แล้วแต่ท่านสมาชิก แต่ว่าผมเรียนอย่างนี้ครับ เราคงต้องเอาหลักมาพูดจากันนะครับ กรณีนี้ผมเรียนย้ำว่ามันคนละองค์กรกัน แต่มันได้มีจุดเชื่อมเข้ามาหากัน ท่านลองนึกภาพว่าถ้าเอาตามคำแปรญัตตินี้ มันเป็นการบังคับนะครับ ตัวผู้ว่าฯ และหัวหน้าส่วนราชการต้องไปเข้าร่วมประชุม ผมยังไม่แน่ใจว่าคนที่รักษาการนี้จะไปเข้าได้หรือไม่ เพราะนี่มันเป็นกฎหมายซึ่งว่าด้วยในเรื่องของการประชุม โดยเฉพาะตรงนี้ ถ้าเกิดคนรักษาการนี้ไปร่วมประชุมไม่ได้ ผู้ว่าฯ ไปไหนไม่ได้เลยระหว่างสมัยประชุม หัวหน้าส่วนราชการทั้งจังหวัดต้องไปนั่งจนกว่าเขาจะเริ่มประชุมและเลิกประชุม ถ้าไปนี่มันอาจจะมีปัญหาตามมา จะถูกร้องถูกวินัยตามมาต่าง ๆ ขอให้คิดตรงนี้ได้ด้วย นี่คือข้อแรก เราไปสร้างภาระจนถึงขนาดนั้นนี่นะครับ มันจะถูกหรือไม่ แล้วก็มันคนละองค์กร ข้อที่ ๒ ก็คือว่าถ้าอย่างนั้นในส่วนของ อบจ. เอง เนื่องจากต้องไปประสานทั้งจังหวัดอย่างการจัดทำแผนทั้งจังหวัดนี้ ถ้าเทศบาล หรือ อบต. เขาสงสัย เขาอยากซักถามนี้ เขาจะขอแก้กฎหมายขอให้นายกฯ อบจ. และรองนายกฯ อบจ. ต้องมานั่งในสภาของเขาและตอบชี้แจงเขาเหมือนอย่างผู้ว่าฯ ต้องทำนองนี้เราจะเห็นด้วยกับหลักนี้ด้วยหรือไม่ ที่ผมเรียนชี้แจงตรงนี้นั้นนะครับ เราต้องดูกันด้วยเหตุด้วยผลถึงระบบต่าง ๆ อยู่พอสมควรนะครับ ก็แล้วแต่ท่านนะครับ เพียงแต่ว่าในฐานะของกรรมาธิการทั้งหมด คือเอกฉันท์ที่เห็นไปตามนี้เป็นอย่างนั้น ก็ฝาก วิสดอม (Wisdom) ตรงนี้ให้กับท่านดูด้วยแล้วกันครับ ไม่อย่างนั้นจะทำให้ระบบต่าง ๆ จะผิดประหลาด โดยเฉพาะกม. จะอธิบายอย่างไร เพราะ กม. มันอยู่เมืองหลวง ไม่มีผู้ว่าฯ ที่

๑๓๖

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

วันทนา ๖๐/๒

หมายความว่า เป็นตัวแทนของรัฐบาล แต่มันก็มีคือมี กระทรวง ทบวง กรม มีคณะรัฐมนตรีเลย และถ้า กทม. อยากจะรู้ ก็หมายความว่ารัฐมนตรีต้องไปนั่งร่วมประชุมและชี้แจงใช้ไหม หรือปลัดกระทรวง หรืออธิบดีต้องเป็น อย่างนั้นใช้ไหมนะครับ เพราะว่าถ้าอันนี้ผ่านหนึ่งอันนี้ เราต้องตอบอันอื่น ๆ อีกด้วย จึงขอความกรุณาได้พิจารณาตรงนี้ให้รอบคอบครับ ขอบพระคุณครับ ประธานโทษครับ ส่วนที่ว่าผู้ว่าฯ ไม่ดี ไม่เอาไหน ไม่เอาใจใส่ อันนั้นไปว่ากันอีกแบบหนึ่ง แต่ไม่ใช่ให้บทเรียนด้วยการให้ไปนั่ง สแตนด บาย (Stand by) ใน อบจ. แล้วนี่คือบทเรียนที่ดี ผมว่าไม่ใช่ใช้อย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านนิพิฏฐ์ครับ เราอภิปรายมาพอสมควรแล้ว คิดว่าเข้าใจแล้วครับ นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมขอ นาที้เดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ๑ นาที้ นะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ครับ ท่านประธาน คณะกรรมาธิการ รู้สึกท่านจะไม่ขัดข้องนะครับ ที่จะมีการแปรญัตติลักษณะ อย่างนั้นนะครับ เพื่อไม่ให้เป็นกฎหมายที่ตั้งเกินไป ผมต่อรองท่านประธาน คณะกรรมาธิการนะครับ ผมแปรญัตติอย่างนี้ได้ไหมครับ ต่อรองท่านนะครับ ไม่ต้องโหวตนะครับ ถ้าท่านตกลงอย่างนั้นนะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดและ หัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือผู้แทน ผมใช้คำว่า ผู้แทน ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือผู้แทนซึ่ง มาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดต้องเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการยอมอย่างนี้ก็ไม่ต้องลงมติ เพราะเข้าใจว่าในสภาแห่งนี้เสียงค่อนข้างจะเป็นเอกฉันท์แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานว่าอย่างไรครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ ผมเรียนแล้วว่าหลักอันแรกมันคนละองค์กร แต่ถ้าสมมุติเราให้มีผู้แทนเข้ามาเนะครับ ต้องคิดถึงปัญหาต่อ หรือผู้แทนบอกว่าสมมุติรองผู้ว่าฯ หรือผู้ช่วยผู้ว่าฯ บอกอันนี้

๑๓๘

สผ ๓/๒๕๕๐ (ส. ๒)

วันทนา ๒๐/๓

ผมตอบไม่ได้ครับ ต้องถามท่านผู้ว่าฯ มันก็จะวนไปที่เก่าอีกหรือเปล่า คือเราต้องดูอย่างนี้เหมือนกันว่าในทางปฏิบัติมันจะเกิดสิ่งนั้นขึ้นมาจริงหรือไม่ แต่หลักประการแรกคือมันคนละองค์กร สมควรจะให้องค์กรหนึ่งซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฉบับหนึ่งไป เรียกคนของอีกองค์กรหนึ่งมานั่งฟังการประชุมของตัวเอง อย่างนี้จะถูกต้องหรือไม่ เพราะไม่อย่างนั้นเทศบาลจะขอว่าให้นายกฯ อบจ. และรองนายกฯ อบจ. ต้องมานั่งฟังเทศบาลประชุม เพราะท่านมาทำแผนของทั้งจังหวัด เขาเกี่ยวข้องกับตัว เขาอยากรู้ว่าท่านไปทำอย่างไร อย่างนั้น อย่างนี้ ผมว่าต้องอธิบายตรงนี้ด้วยครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอให้ลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ว่าอย่างไรนะครับ เมื่อกี้ว่าอะไรนะครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ถ้าท่านกรรมาธิการไม่ยอมตามคำสงวนนะครับ แล้วก็คำต่อรองของผม ผมขอให้มีการลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมาตรา ๓๒ มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมจะขออนุมัติจากที่ประชุมเป็น ๒ ประเด็น ในประเด็นที่คณะกรรมการมีการแก้ไข แล้วมีผู้เสนอขอแปรญัตติ ฉะนั้นผมจะถามประเด็นแรกนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่มีการเสนอคำแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มีผู้เห็นด้วยตามผู้แปรญัตติ ๗๘ ท่าน และมีผู้เห็นด้วยตามที่กรรมการได้มีการแก้ไข ๑๑๔ ท่าน

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี กระทบว่ สิ่งที่คุณที่นั้งอยู่ข้างบนนั้นได้ส่งเสียงไม่ถูกต้องครับ แล้วจริง ๆ ในระเบียบนั้นไม่เคยมีปฏิบัติเช่นนี้ ผมเชื่อว่าสิ่งที่พวกเราได้พูดนั้นมีการอธิบายด้วยเหตุด้วยผล แล้วก็จะมีเหตุผลที่จะทำตามกรรมการเสนอ คือไม่ใช่ว่า ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเห็นด้วยกับกรรมการทุกเรื่อง ไม่ใช่ครับ ผมเรียนได้ว่าเมื่อเข้านี้เราก็จัดไปมาตราหนึ่งแล้ว แต่ครั้งนี้ผมว่า เมื่อท่านมานั่งฟังแล้วมีพฤติกรรมเช่นนี้ผมว่าไม่เหมาะสมและไม่ควรประพฤติดีก ถ้าอย่างนั้นผมอยากให้คุณมีมาตรการครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :: ท่านชุมพลเชิญครับ

นายชุมพล กาญจนะ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ชุมพล กาญจนะ ผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระทบขอเสนอให้มีการนับคะแนนใหม่โดยวิธีการป็นขึ้น ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านอดีตร

นายอดีตร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดลอม) : ผม อดีตร เพียงเกษ ครับ เราในฐานะที่มาจาก
พี่น้องประชาชนเช่นกัน ผมอยากให้คุณท่านที่มาในที่ประชุมแห่งนี้เป็นที่พระราชฐาน
ได้โปรดเคารพข้อบังคับด้วย เพราะ ส.จ. หรือ ส.ท. หรือ อบต. ก็มาจาก
ชาวบ้านเหมือนกัน สิ่งใดที่ท่านกระทำมันจะส่งผลแก่ท่านเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอบคุณครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผม วิชัย ชัยจิตตวิชกุล ความหวังใหม่ อุดรธานี ผมเรียนได้ว่าสิ่งที่ผมได้ท้วง
ท่านประธานนั้นอยากให้คุณประธานมีมาตรการ ผมเองนั้นรู้สึกไม่สบายใจครับ
เสียงที่โห่ร้องเมื่อคืนนั้นไม่ควรจะมีเกิดขึ้นในรัฐสภา ในที่ประชุมอันทรงเกียรติแห่งนี้
และผมเรียนว่าพวกเราทุกคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งนั้นเข้าไปจบบทบาทหน้าที่ของ
การเป็นผู้แทนราษฎร หรืออำนาจหน้าที่ของ ส.จ. เป็นอย่างดี เราได้ทำหน้าที่
ของเรามาโดยตลอดครับ แล้วผมว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่พออนันต์ไม่ควรจะมี
แล้วก็ถ้าอย่างไรรู้แต่ครับ ผมไม่อยากจะเกิดขึ้นอีก

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่ทราบว่าจะประท้วงผมอย่างไรครับ คุณนิพนธ์มีอะไรครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : เมื่อที่ผมเสนอให้คุณประธาน
นับคะแนนใหม่ครับ มีผู้รับรองถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จะนับแล้วครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล : ก่อนที่ท่านจะให้ นับคะแนนไม่มีปัญหา
เป็นสิทธิ แต่ขอให้ได้วินิจฉัยสิ่งที่ผมเสนอก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณหมอบอกครับ ขอนับก่อนครับ เพราะมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมเสนอก่อนครับ ก่อนที่มีมีการให้ เสนอนับคะแนนใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : นับคะแนนเสร็จแล้ว

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ไม่ได้ครับท่านประธาน
ผมเสนอก่อน ท่านต้องมีมาตรการอะไรก่อนครับ ท่านต้องวินิจฉัยก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณหมอบอกครับ ขอลงคะแนนก่อนนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานผู้ตติ
คนละผู้ตติครับ ขออนุญาตท่านประธานประท้วงท่านประธานครับ

(นายกฤษฎางค์ แก้วโสภาก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายกฤษฎางค์ แก้วโสภาก (นครราชสีมา) : ผมประท้วง
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภะจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม กฤเทพ ไสภะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ กระผมขอประท้วงท่านประธานในกรณีที่ท่านวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
เสนอเป็นญัตติข้อปรึกษา ท่านประธานยังไม่วินิจฉัย วันนี้เราถูกขบวนการกดดันสภา
ในขณะที่เราทำหน้าที่มันจะเข้าทางใครผมไม่รู้ แต่เรื่องนี้เราได้ทราบมาตั้งแต่
สัปดาห์ที่แล้วมีการวิ่งเต้นเพื่อที่จะให้เอาร่าง พ.ร.บ. นี้ขึ้นก่อน แล้วเราก็พยายาม
ใช้เหตุผลอธิบายความกัน แล้ววันนี้ ณ สภาแห่งนี้เป็นครั้งแรกที่พวกเราได้เห็น
การแสดงอาการข่มขู่สภา ผมไม่รู้ว่าจะกระเทือนใจใครหรือไม่ แต่ผมเป็นสมาชิก
คนหนึ่ง เรื่องนี้ท่านประธานต้องมีมาตรการในการที่จะต้องทำให้เกิดความเรียบร้อย
และไม่เป็นแบบอย่างต่อไป และคิดว่าสมาชิกในสภาแห่งนี้ทุกคนต้องรู้สึกร่วมกัน
ในเรื่องนี้ ผมขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยในเรื่องที่หมอวิชัยได้นำเสนอครับ
ขอกราบขอบคุณครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมยังยื่นกราน
ท่านประธานต้องวินิจฉัยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณหมอบอกครับ ที่จริง เขาก็ออกไปแล้วนะครับ ผมขอความกรุณา

๑๔๒

สพ ๓/๒๕๔๐ (ส. ๒)

สุทธิกานต์ ๖๒/๓

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ผมไม่ทราบ ท่านประธาน
ผมเป็นตรงนี้ผมไม่ทราบครับ ออกไปหรือยังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เมื่อสักครู่คุณหมอวิชัย หยิบขึ้นมาหารือ นะครับ ที่นี้มีท่านสมาชิก
เสนอให้มีการนับคะแนนใหม่

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ คือผมกลัว
จะเป็นมาตรฐานของสภา แล้วต่อไปใครจะมานั่งฟังก็ออกเสียงได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมไม่อนุญาตคุณหมอครับ ขอนับคะแนนแล้วคุณหมอค่อยว่าอีกที่เชิญครับ

นายกฤษฎาง แถวโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎาง แถวโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ผมรู้สึกไม่ปลอดภัยในการประชุม จะปลอดภัยต่อเมื่อท่านประธานวินิจฉัยเสียก่อนครับ จะต้องวินิจฉัยว่าตอนนี้สภาถูกข่มขู่แล้วผมอยากเห็นพรรคพวกผม เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ผมหารือกับท่านประธาน ผมประท้วงท่านประธาน ผมกำลังให้เหตุผลแล้วผมโดนให้ฮาป่าอย่างนี้เหมาะสมไหมครับ ท่านประธานที่เคารพ เรามาจากการเลือกตั้งเหมือนกัน สิ่งที่ต้องการที่สุดคือต้องการคำวินิจฉัย จะวินิจฉัยอย่างไรขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ จะต้องวินิจฉัยก่อนที่จะดำเนินการประชุมต่อไปครับ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอวิชัยครับ เนื่องจากว่าผู้ที่ได้ปฏิบัติออกเสียงที่ไม่สมควร ซึ่งผิดข้อบังคับของการประชุมสภาแล้ว แล้วก็เป็นการฝ่าฝืนของประธานสภาที่จะดูแลความเรียบร้อย เพื่อให้สมาชิกเกิดความปลอดภัยแล้วก็ได้ใช้ความเห็นอย่างอิสระ เป็นหน้าที่ของประธานตามข้อบังคับอยู่แล้ว แล้วก็เมื่อสักครู่ผมก็เห็นว่าไม่สมควร แต่ว่าผู้ที่แสดงเหล่านั้นก็ได้ออกจากที่ประชุมแล้ว เพราะฉะนั้นก็คงมีการตำหนิ แล้วก็เรื่องราวอย่างนี้เราคงจะต้องขอร้องไม่ให้เกิดขึ้นในการประชุมสภาผู้แทนต่อไปนะครับ ผมขอเพียงวินิจฉัยเท่านั้นว่า เป็นการปฏิบัติที่ไม่สมควร แล้วก็สมควรที่จะมีขึ้นอีก ก็เป็นหน้าที่ของประธานสภาจะต้องดูแลในเรื่องนี้ต่อไป ขณะนี้ผู้ที่ได้กระทำการที่ไม่เหมาะสมก็ได้ออกไปแล้ว คงไม่มีปัญหาอะไร ตอนนี้เนื่องจากมีการเสนอขอนับคะแนนใหม่ ครั้งที่ ๒ ก็ต้องยื่นขึ้นตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมก็จะถามอีกครั้งหนึ่งเป็นการนับ ครั้งที่ ๒ นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้ที่
แปรญัตติแล้วก็ขอสงวนความเห็น กรุณาขึ้นขึ้นด้วยครับ

(มีสมาชิกขึ้นขึ้น ๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการ
แก้ไข กรุณาขึ้นขึ้นด้วยครับ

(มีสมาชิกขึ้นขึ้น ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผลการนับคะแนนครั้งที่ ๒ ผู้ที่เห็นด้วย
กับผู้สงวนคำแปรญัตติ ๘๔ เสียง เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๓๔ เสียง
ฉะนั้นก็คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการฯ มาตรา ๓๓ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกรรมธิการ คุณราชันย์ วีระพันธ์
ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดข้อความในมาตรา ๓๓ บรรคสองออกทั้งหมด
ผู้สงวนไม่ติดใจ ผ่านไปแล้วนะคะ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๕ ทวิ มีผู้ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ไม่ติดใจผ่านเลยนะคะ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
หมวด ๓ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕
มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีกรรมธิการขอสงวน
ความเห็น เชิญครับ

นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล (กรรมธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดแพร่ ท่านประธานครับ
ในมาตรา ๓๕ เป็นมาตราที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดในครั้งนี้นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการกระจายอำนาจ
สู่ท้องถิ่นเป็นระยะเวลากว่าครึ่งศตวรรษแล้ว เราจะพบว่าท้องถิ่นต่าง ๆ
จนถึงในทุกวันนี้มีความอ่อนแอเป็นอย่างยิ่ง แต่นั่นก็ไม่ใช่ว่าผู้บริหารท้องถิ่น
ที่มาจากการเลือกตั้งเหล่านั้นขาดความรู้ความสามารถแต่อย่างใด หากแต่
เป็นที่ระบบของการกระจายอำนาจที่ทำให้อำนาจทุกสิ่งทุกอย่างรวมศูนย์
อยู่ที่ส่วนกลาง เนื่องจากว่าในอดีตมาการปกครองของบ้านเราเป็นระบบ
ค่อนข้างจะเผด็จการรวมศูนย์อำนาจสู่ส่วนกลาง จึงทำให้การกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่นไม่เป็นไปตามระบบที่แท้จริง ท่านประธานครับ วันนี้เรามี
โอกาสได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงแนวทางการ
ปกครองของประเทศเรา คงจะปฏิเสธกันไม่ได้ว่า ถึงแม้ว่าเราจะมี
การเพียรพยายามปรับปรุงพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

อย่างไรก็แล้วแต่ แต่การจะปรับปรุงการบริหารงานท้องถิ่นนั้น แท้ที่จริงแล้ว
จำเป็นต่อนำพระราชบัญญัติทุกฉบับ ไม่ว่าจะเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลทุกฉบับนำมาเรียบเรียง
และแยกเยอะกันเสียใหม่ นั้นจึงจะทำให้การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
สอดคล้องและเอื้อซึ่งกันและกัน -----

ผมพยายามทำงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมาเป็นเวลานานก่อนข้างจะยาวนาน ผมอยากให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับผู้บริหารที่มาจากท้องถิ่น อยากให้รัฐบาลเปิดโอกาสให้ผู้บริหารที่มาจากท้องถิ่นสามารถคิด สามารถวางแผน โครงการ และก็สามารถวางแผนทางในการพัฒนาตนเองได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ ผมอยากให้องค์กรท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์กรท้องถิ่นที่มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัดคือองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจที่แท้จริงและไม่อ่อนแอ ในมาตรา ๓๕ ที่ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับที่มาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมเรียนว่าผมต้องการให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจมากขึ้น ผมอยากเห็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการปกครองและที่มาเช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร ในเมื่อเราจะร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วน่าจะจะเป็นในลักษณะที่ก้าวหน้าขึ้นมิใช่ถอยหลังลง ซึ่งในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทศบาลหรือว่าเมืองพัทยาก็ตาม เราต้องการที่จะให้ก้าวหน้าขึ้นคือให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้นมาจากการเลือกตั้งทางตรง ท่านประธานครับ ผมอยากให้พวกเรานึกและมองย้อนไป ถ้าหากว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังคงมีที่มาในลักษณะเดียวกับประธานสภา คือเลือกตั้งทางอ้อมมาจากสมาชิกสภาจังหวัด ผมอยากให้เรามองภาพของประธานสภาจังหวัดที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาว่าประธานสภาจังหวัดในแต่ละจังหวัดจะหมุนเวียนเปลี่ยนกันเป็นปีละ ๑ ท่าน จะมีการตกลงกัน จะมีการแบ่งกันขึ้นมาเป็นประธานสภา เราจะเห็นว่าเนื่องจากว่าสมาชิกสภาจังหวัดนั้นมีที่มาจากแต่ละอำเภอ มาจากคนละฐานมาจากคนละแห่งกัน และไม่ได้มีพรรคการเมืองเป็นที่ยึดโยง ยึดเหนี่ยวหรือเป็นกลุ่มการเมืองแต่ประการใด ซึ่งในลักษณะของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งจะปรับเปลี่ยนจากฝ่ายนิติบัญญัติมาเป็นฝ่ายบริหารแล้ว ถ้ายังให้อำนาจมาก การผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นหรือการต่อรองเพื่อเป็นนายกองค์การบริหาร ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม ผมคิดว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนายกองค์การบริหารเร็วยิ่งขึ้น มันง่ายครับท่านประธาน มันง่ายที่เราจะได้ตัวนายกองค์การบริหารมา เพราะเราสามารถเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดได้ทันที แต่เรานึกถึงส่วนนี้ครับท่านประธาน เรานึกถึงว่าแล้วในการบริหารแล้วในการนำนโยบายไปปฏิบัติต่อประชาชนนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ครับ ผมคิดว่าส่วนนี้คือสิ่งซึ่งทางคณะกรรมการหลายท่านลั้งเลใจ และผมเรียนว่าในคณะกรรมการเองมีหลายท่านที่ไม่กล้าตัดสินใจในประเด็นนี้ เพราะเหตุ

ที่ว่าไม่ทราบว่าจะสภาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่เราต้องการให้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกมาบังคับใช้โดยเร็วที่สุด เพราะว่าในขณะนี้ มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายแห่งที่ไม่มีเงินเดือนที่จะจ่ายกับพนักงานแล้ว ตรงนี้ผมขออนุญาตเรียนว่าคณะกรรมการมาธิการหลายท่านได้มีความเห็นที่ว่าถึงแม้ว่าเราจะคงตามร่างเดิมก็ตาม แต่การตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญนี้อยากให้ เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทุกพรรคการเมืองได้มีโอกาสสนใจ ได้มีโอกาสมาพิจารณาประเด็นนี้อย่างใกล้ชิดอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมอยากเห็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจที่แท้จริง อยากเห็นการบริหารงาน เมื่อขึ้นสู่วาระการบริหารแล้วสามารถอยู่ในวาระได้ ๕ ปี ไม่ใช่หมุนเวียนเปลี่ยนกัน เป็นทุกปี อยากให้การคิด การตัดสินใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นไปโดยอิสระ โดยไม่ต้องกังวลถึงฐานทางการเมืองหรือไม่ต้องกังวลว่าจะโดนโดนล้มเมื่อวันใด และประการสำคัญ ผมอยากให้มีการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ไปสู่ส่วนท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เช่นนั้นจะทำให้คณะรัฐมนตรีเองจะลดภาระ ของงานลง -----

คณะรัฐมนตรีควรจะเหลืองานเพียงแค่การป้องกันประเทศ การเงินการคลัง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และในด้านกำกับนโยบายเท่านั้น การคิดในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา หรือว่าการให้บริการนั้นน่าจะเป็นการกระจายอำนาจเหล่านี้ไปสู่ท้องถิ่น แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าไม่คำนึงถึงความมั่นคงในทางบริหารของผู้ซึ่งจะมาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารแล้ว ผมคิดว่าตรงนั้นจะทำให้เราไม่สามารถที่ให้อำนาจที่แท้จริงจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ผมจึงอยากขอให้สภาแห่งนี้ อยากขอให้ท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน อยากขอให้ทุกท่านได้โปรดพิจารณาในประเด็นที่มาของนายกองค์การอีกครั้งหนึ่งว่าเราอยากจะได้เห็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจที่แท้จริง มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเราจะให้มีที่มาเหมือนกับประธานสภาจังหวัดในอดีตแล้วหมุนเวียนเปลี่ยนกันเป็นทุกปี ในส่วนนี้ผมคิดว่าดุลยพินิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้สามารถที่จะตัดสินใจในประเด็นนี้ต่อไปได้ จึงเรียนมาเพื่อขอให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับผู้สงวน กรรมวิธีการเสียงข้างน้อย

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ในมาตรา ๓๕ กระผมได้สงวนความเห็นต่างไปจากกรรมวิธีการเสียงข้างมาก โดยเฉพาะในประเด็นที่มาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งสรุปสาระสำคัญก็คือว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นควรที่จะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ถ้าหากว่าท่านประธานจะได้ตรวจสอบดูถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะต้องยอมรับว่าในช่วง ๓ - ๔ ปีมานี้ เรามีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญในเชิงการพัฒนาประชาธิปไตยค่อนข้างมาก จนมาถึงกระบวนการปฏิรูปทางการเมือง ในหมวด ๕ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้กำหนดไว้ชัดเจนในมาตรา ๑๙๙ ว่า คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก นั้นหมายความว่าแนวทางของการพัฒนารัฐธรรมนูญที่ดี แนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยที่ดีนั้นมุ่งเน้นในเรื่องการกระจายอำนาจ ไม่ว่าจะ เป็นแนวทาง

สำคัญของประเทศในทศวรรษหน้า และขณะเดียวกันการเลือกตั้งคณะผู้บริหารที่ดี หรือว่าผู้บริหารท้องถิ่นที่ดีนั้นควรที่จะมาจากประชาชนโดยตรง เบื้องหลังของ แนวทางดังกล่าวนี้จึงนำมาซึ่งการขอสงวนความเห็นในประเด็นนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างกฎหมาย อบจ. ฉบับดังกล่าวนี้ความจริง ไม่ได้หมายความว่า ถ้าหากว่าคณะกรรมการเสียงข้างมากหรือสภาผู้แทนราษฎร จะได้สนับสนุนการสงวนความเห็นแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยทันทีนั้นมิใช่ เพราะว่าได้มีการกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลในมาตรา ๗๗ ว่า สมาชิกสภาจังหวัดที่ดี หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น ก็จะดำรงตำแหน่งเช่นเดิม และภายใน ๕๐ วัน ก็จะมีการเลือกนายก อบจ. จากสภาจังหวัด ซึ่งจะเปลี่ยน ฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายใน ๕๐ วัน นั้นหมายความว่าสภาจังหวัด ที่ดำรงอยู่ในขณะนี้ก็ยังอยู่ไปจนครบเทอมในรูปแบบใหม่ ซึ่งจะมีนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดที่มาจากสมาชิกสภาจังหวัดเดิมนั่นเอง แต่ว่าการที่บทเฉพาะกาล เขียนไว้แบบนี้ นั้นหมายความว่าจะไปเริ่มต้นอีก ๒ - ๓ ปีข้างหน้า เมื่อสภาจังหวัด ในปัจจุบันนี้ได้ครบเทอมไปแล้ว กระทบเข้าใจว่าจะสอดคล้องต่อการปฏิรูปทาง การเมือง ต่อแนวทางการกระจายอำนาจที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในอีก ๓ - ๔ ปี ข้างหน้า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้มีการปรับเปลี่ยนให้ร่าง อบจ. ฉบับนี้ ได้ตราและบัญญัติในแนวทางเพื่อรองรับต่ออนาคตที่จะเกิดขึ้นในอีก ๓ - ๔ ปีข้างหน้า ก็จะเป็นเรื่องที่เหมาะสมสอดคล้องต่อการพัฒนาทางการเมืองในประเทศไทย แต่เหตุผลที่สำคัญและเป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจในส่วนนี้ที่ตรงกราบเรียน ท่านประธานก็คือว่า ร่างกฎหมาย อบจ. นั้นต้องการที่จะให้การปกครองท้องถิ่น ในรูปแบบ อบจ. นั้นเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ถ่ายโอนถ่ายเทภารกิจ งบประมาณ และอำนาจหน้าที่ที่เป็นของราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลางบางส่วน ที่สามารถกระทำได้ -----

เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ขอแก้ไขและสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๔๔ (๑๐) เพิ่มเติมไป ซึ่งจะสอดคล้องในเรื่องนี้ จำเป็นต้องพาดพิงไปถึง ก็คือว่า ภารกิจหน้าที่ใดก็ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าราชการส่วนภูมิภาคหรือส่วนกลางนั้น สามารถที่จะมอบให้กับ อบจ. ทำได้ ก็สามารถดำเนินการ ยกตัวอย่างเช่น การขุดลอกคู คลอง หนอง บึง การขุดสระ การซ่อมบำรุงถนน การทำถนน ท้องถิ่นหรือแม้แต่งานอื่น ๆ ของส่วนราชการอื่น ๆ หรือรัฐวิสาหกิจที่เห็นว่า อบจ. สามารถดำเนินการได้และขนาดของโครงการนั้นใหญ่เกินกว่าที่ หน่วยงานปกครองท้องถิ่นในขนาดเล็กกว่า ไม่ว่าจะเป็น อบต. หรือเทศบาล หรือสุขาภิบาลไม่สามารถทำได้ เนื่องจากข้อจำกัดในงบประมาณหรือนุคลากร ก็แล้วแต่ อบจ. สามารถดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเป็น การปรับโครงสร้างระบบและรูปแบบการปกครองของไทย เราไม่สามารถ ที่จะให้การปกครองท้องถิ่นเติบโตขยายตัว ในขณะที่ส่วนภูมิภาคก็ยังดำรงอยู่ ที่เดิม เพราะนั่นหมายความว่าภาระในเรื่องของงบประมาณ ภาระในเรื่องของบุคลากรในภาครัฐนั้นจะเป็นปัญหาต่อภาระในด้านงบประมาณ แผ่นดินอย่างที่ได้มีการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ กระผมได้รับฟังมา เรื่องของการที่เรามีงบประมาณในสัดส่วนที่มากกว่าวงลงทุนและก็พยายาม ที่จะกดให้งบประมาณ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะ เป็นเรื่องของเงินเดือน ค่าจ้าง หลายท่านคงทราบดีครับว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในหน่วยงาน ปกครองท้องถิ่น ๖ รูปแบบที่เรามีอยู่นั้น แสนกว่าคนแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อปี ๒๕๓๗ กฎหมาย อบต. ได้เกิดขึ้น ในปีหน้าจะเป็น อบต. ทั่วทั้งประเทศ ๗,๐๐๐ กว่าแห่ง นั้นหมายความว่า จะมีพนักงานลูกจ้างที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพิ่มขึ้นมาอีก ในขณะที่เดียวกันถ้าเราไม่ถ่ายเทรับลดขนาดของราชการ ส่วนภูมิภาคที่เป็นกรม กอง สำนักงาน ไปตั้งอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ถ่ายทอด ภารกิจงาน เปิดช่องทางนี้ไว้ เป็นเรื่องยากครับที่เราจะพัฒนาบริหารประเทศ ในลักษณะที่ดูแลงบประมาณให้เกิดความสมดุล โดยเฉพาะในเรื่องของบุคลากร ภาครัฐที่เป็นภาระสำคัญ กระผมเรียนว่าการที่จะให้ อบจ. สามารถที่จะ รองรับภารกิจในการถ่ายโอนภารกิจในส่วนราชการภูมิภาคนั้น จำเป็นจะต้อง ใช้รูปแบบที่เรียกว่า สตรอง เอ็กเซคคิวทีฟ (Strong executive) ก็คือการที่จะต้องมีการมีคณะผู้บริหารที่มีสถานภาพที่เข้มแข็งและมีเสถียรภาพ โดยเฉพาะการจะต้องมีหลังพิงที่เป็นหลังพิงที่แข็งแรงก็คือ จากประชาชนนั่นเอง ผมขอสรุปในท้ายที่สุดว่า ถ้าหากเปรียบเทียบดูแล้ว การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบ

กทม. ที่มีการเลือกผู้ว่าฯ โดยตรง จริง ๆ ก็คล้ายกับเป็นนายกเทศมนตรีนั่นเอง ซึ่งมีอำนาจยังไม่มากนัก แต่การที่ผู้ว่า กทม. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้น ท่านคงสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่าการกำกับควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยที่มีต่อ กทม. นั้น เปลี่ยนรูปแบบความสัมพันธ์ไป มีการให้การยอมรับและเคารพต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กทม. มากขึ้น โดยเฉพาะคณะผู้บริหาร ตรงนี้เองซึ่งถ้าหากว่าเราต้องการที่จะเห็น อบจ. มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพที่มาของผู้บริหารนั้นมีความจำเป็นครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นสอดคล้องกับท่านวรวิจน์ ที่ได้สงวนความเห็นไว้เช่นกันในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย และก็มีท่านสมาชิกสภาจังหวัดจำนวนไม่น้อยที่กังวลในเรื่องนี้ แต่เมื่อได้เรียนชี้แจงไปบอกวาทเฉพาะกาลนั้นมืออยู่ในมาตรา ๗๗ แล้วก็ไม่ใช่จะใช้ปฏิบัติทันที อีก ๓ ปีข้างหน้าถึงจะมีผล เมื่อครบเทอมของการเลือกตั้ง ส.จ. ที่ผ่านมาแล้ว และท่านก็จะมีการเลือกตั้งนายก อบจ. ในสภาจังหวัดเองนั้นภายใน ๙๐ วันหลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้ จึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสมเหตุสมผลที่น่าที่จะได้สนับสนุน จึงประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกและที่คณะกรรมการเสียงข้างมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงประเด็นใหญ่ที่ท่านกรรมการผู้แปรญัตตินั้นก็คงเป็นประเด็นใหญ่ประเด็นเดียวก็คือว่า นายก อบจ. นั้น ควรจะมาจากสมาชิกสภา อบจ. หรือควรจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรในจังหวัดนั้น คงตอบไม่ได้หรอกครับว่าความคิดอันไหนถูกอันไหนผิดก็สามารถทำด้วยกันได้ แต่ประเด็นปัญหาอยู่ตรงนี้ครับว่า ที่กรรมการเสียงข้างมากนั้นเห็นว่าควรจะมาจากสมาชิกสภา อบจ. เองนั้น เหตุผลก็เพราะว่ามองรูปแบบการปกครองทั้งระบบของสภาที่ดี หรือเทศบาลที่ดีก็เห็นว่ารูปแบบนั้นเป็นระบบรัฐสภา สมาชิกสภาก็จะได้รับเลือกมาเป็นฝ่ายบริหารคือตรงนี้ก็ยิ่งเสียงได้ว่า ทำไม กทม. ให้ผู้ว่าฯ กทม. นั้นมาจากการเลือกตั้งแต่ประเด็นในทางเทคนิคที่จะตามมาทันทีก็คือว่า เราผ่านความเห็นชอบในมาตรา ๑๑ ไปแล้ว ในมาตรา ๑๑ (๖) นั้นบอกว่า สภา อบจ. มีมติให้ออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่าเป็นความประพฤตินทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการอันอาจเสื่อมเสียประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด----- ๖๘/๑

ตรงนี้เองผมอยากกราบเรียนว่าในมาตรา ๓๖ นั้น ก็ไปกำหนดใน (๒) เอาไว้ในเรื่องการฟื้นฟูสภาพของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะเนื่องจากนายกฯ เป็นสมาชิกสภา อบจ. ดังนั้นถ้าตัวนายกฯ เองไปถูกสภาขับออก ก็แปลว่าต้องพ้นจากความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปด้วย แต่ถ้าเรามาเขียนที่มาให้มาจากการเลือกตั้ง แล้วในมาตรา ๑๑ (๖) ยังเป็นอย่างนั้น ในมาตรา ๓๖ (๒) ซึ่งไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมยังเป็นอย่างนี้อยู่ด้วย มันก็จะปฏิบัติไปได้ นี่ตัวอย่างข้อที่ ๑ ยังไม่นับอีกหลายเรื่องซึ่งบนโครงสร้างนั้น ที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำออกมา เป็นบนโครงสร้างของการที่เป็นระบบรัฐสภา คนที่เป็นสมาชิกสภา อบจ. จึงมาเป็นฝ่ายบริหารได้ แต่ถ้าฝ่ายบริหารหมายถึงนายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ต้องแก้อีกหลายมาตราที่เดียวเพื่อให้สอดคล้องกับระบบตรงนั้น ด้วยเหตุนี้เองกรรมาธิการเสียงข้างมากจึงเห็นว่าน่าจะคงตามร่างของที่กรรมาธิการได้แก้ไข หรือว่าเป็นร่างเดิมไว้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณวรวัจน์

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ท่านประธานสภาครับ ในเหตุในผลผมคิดว่า ท่านอลงกรณ์ พลบุตร ได้ชี้แจงไปพอสมควรแล้วว่าในช่วงเวลา ๓ ปีเศษที่เหลือ ที่มาของนายกองค์การฯ คงเป็นไปตามร่างเดิม คือมีที่มาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปัญหาต่าง ๆ ที่เราพูดถึงเราจะแก้ไข เมื่อวาระของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหมดวาระลงตามบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๑๑ หรืออะไรก็แล้วแต่ หรือข้อใด ๆ ก็แล้วแต่ที่ขัดข้องกับตรงนี้ เราสามารถแก้ไขได้ในบทเฉพาะกาล เพราะผมคิดว่าเราไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่เราจะให้แก้ไขในวาระครั้งนี้ เพราะอย่างไรก็แล้วแต่ในภาวะเศรษฐกิจของประเทศเช่นนี้คงไม่เหมาะสมที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่ทั้งประเทศ แต่ผมคิดว่าเพื่อเป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริง ผมขออนุญาตนำเรียนว่าเป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริงไปสู่ท้องถิ่น ถ้าหากว่าเรายังให้องค์กรท้องถิ่นอ่อนแอ ที่มาเราไม่ตัดสินใจให้เด็ดขาด เรายังให้คงที่มาเหมือนกับประธานสภาจังหวัดในอดีต ผมเรียนว่าพวกเราที่ทราบว่าเป็นประธานสภาจังหวัดในอดีตเป็นอย่างไร

มีการต่อรอง มีการขอกันเป็น มีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงกันเป็นทุกปี ซึ่งเช่นนี้
 ผมก็เรียนแล้วว่าถ้าหากว่าเราเปลี่ยนจากอำนาจนิติบัญญัติมาเป็นฝ่ายบริหารแล้ว
 และมีความสำคัญมากขึ้น ลองถามดูสิครับว่าสมาชิกสภาจังหวัดท่านใดบ้างที่ไม่อยาก
 เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วผมถามว่าความวุ่นวายสับสนจะเกิดขึ้น
 เพียงใด เราต้องเลือกว่าเราจะให้ความสำคัญกับการบริหารหรือว่าเราจะให้
 ความสำคัญกับการเมือง หรือเราจะให้ความสำคัญต่อการทำงานเพื่อประชาชน
 ผมอยากให้พวกเราทุกคนได้กรุณาพิจารณาตรงนี้ว่าในอีก ๓ ปีข้างหน้า หลังจาก
 ที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศหมดวาระไปแล้ว เราอยากจะได้เห็น
 การเลือกตั้งทางตรงที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนจริง ๆ ได้มีโอกาสให้
 ประชาชนทุกคนในจังหวัดได้มีโอกาสเลือกตั้งนายกฯ ของเขาเอง ไม่ใช่ว่า
 ต้องให้เขาไปยอมรับนายกองค์การฯ ซึ่งมาจากเขตใดเขตหนึ่ง ไม่ว่าจะ
 ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะ เป็นตำแหน่งนายกเทศมนตรี
 ผมคิดว่าประชาชนทุกคนเขามีความประสงค์ที่จะเลือกคนของเขาเอง
 และผมคิดว่าวันนี้เวลานี้ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าอยากจะได้เห็น
 การเปลี่ยนแปลงที่เดินทางไปสู่การเลือกตั้งทางตรง อยากเห็นผู้ที่มาทำงาน
 บริหารถูกตรวจสอบโดยประชาชน ถูกเลือกตั้งโดยประชาชนที่แท้จริง ดังนั้น
 ผมถึงขออนุญาตนำเรียนเรื่องนี้และขออนุญาตนำเรียนท่านประธานสู่ท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการว่าประเด็นดังกล่าว ประเด็นในข้อที่เรายังไม่ได้แก้ไขต่าง ๆ
 ในครั้งนี้ใน ๓ ปีนี้ เราคงไว้ตามนี้ได้ แต่จะขออนุญาตไปแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 ในบทเฉพาะกาล ซึ่งประเด็นนี้ผมคิดว่ากรรมาธิการหลายท่านมีความเห็น
 ที่สอดคล้องกันว่าน่าจะมีการเลือกตั้งทางตรง เพียงแต่ทุกคนเห็นว่าเวลานี้
 ยังไม่ถึงเวลา ควรจะถึงเวลาในอีก ๓ ปีข้างหน้า จึงขออนุญาตนำเรียน
 ต่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอได้โปรดพิจารณาให้การเมืองของเรา
 พัฒนาไปสู่การเมืองที่แท้จริง ให้การบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นของ
 ประชาชนที่แท้จริง -----

ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้มแข็งเพียงพอที่จะรองรับภารกิจซึ่งจะถ่ายเทถ่ายทอดจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปสู่ท้องถิ่น คงจะหมดเวลาแล้วครับที่เราจะหวงแหนและสงวนอำนาจหรือที่เราจะดึงบางสิ่งบางอย่างเอาไว้ที่ส่วนกลางโดยที่มีคำถามเพียงว่า ท้องถิ่นเข้มแข็งเพียงพอแล้วหรือยัง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านประธาน

คณะกรรมการตอบ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตสั้น ๆ เท่านั้นครับเพื่อจะได้ทำความเข้าใจให้รอบคอบที่สุดนะครับ ผมอยากกราบเรียนว่า ผมเองไม่ได้บอกว่าความคิดอันไหนจะถูกระหว่างเลือกนายก อบจ. โดยตรงกับทำแบบระบบรัฐสภาคือให้เลือกจากสมาชิก ที่นี้ท่านไปห่วงในเรื่องบทเฉพาะกาล บทเฉพาะกาลนั้นเป็นเรื่องกรณีที่ว่า คนที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดอยู่วันนี้ะครับก็ยังคงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระซึ่งเราบอกอีก ๓ ปี ไม่ได้หมายความว่าเราไปยอมให้เลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ในอีก ๓ ปีข้างหน้าแล้วไม่กระทบกระเทือน มันคนละเรื่องกัน แล้วจะไปแก้บทเฉพาะกาลในมาตรา ๗๗ ก็คนละเรื่อง คงไปแก้บทเฉพาะกาลตรงนั้นไม่ได้ นะครับ ที่เรียนเสนอไปนั้นก็หมายความว่า ถ้าเราอยากเห็นนายกองค์การฯ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ต้องแก้โครงสร้างในนี้อีกหลายมาตรา และบางมาตราเราได้อนุมัติไปแล้ว แต่ถ้าเราจะว่าไปตามปกติ มันก็ว่าไปตามนี้ละครับ แล้วว่าจะได้เลือก ส.จ. กันใหม่นี้ะครับ ก็แปลว่าจนกว่าชุดปัจจุบันนี้จะหมดวาระลง ถึงตรงนั้นเมื่อเลือกกันใหม่แล้วเขาจึงไปเลือกคนมาเป็นนายกองค์การฯ ของแต่ละ อบจ. ไปสมมุติถ้าเราไปแก้แต่เพียงว่าให้ประชาชนเลือกโดยตรงตรงนี้อีก ๓ ปี แปลว่าประชาชนเลือกโดยตรงนั่นเอง แต่ปัญหาคือความสัมพันธ์ระหว่างนายก อบจ. กับส่วนอื่น ๆ ทั้งหมดในร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ไปด้วยกันเลย ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะขอมติ นะครับว่าจะเห็นด้วยกับผู้ที่สงวนความเห็น หรือจะเห็นด้วยกับที่กรรมการเสียงข้างมากแก้ไขนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้ที่แปรญัตติแล้วก็สงวนความเห็น กรุณายกมือขึ้นครับ เห็นด้วยกับผู้ที่แปรญัตตินะครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมากแก้ไข กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมากเป็นส่วนใหญ่นะครับ ต่อไปท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕ ทวิ มีกรรมาธิการสงวน
ความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ เพื่อเพิ่มความจึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงไม่ติดใจนะครับ ขอผ่าน
เลยนะครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
สงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นประเด็นต่อเนื้อง
ท่านผู้แปรญัตติ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๖ ทวิ มีกรรมาธิการสงวน
เพื่อเพิ่มความจึ้นใหม่ มาตรา ๓๖ ตริ มีกรรมาธิการสงวนความเห็น
เพื่อเพิ่มความจึ้นใหม่ มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น
และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคุณวิเชียร คันฉ่อง

นายวิเชียร คันฉ่อง (ตริ้ง) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตริ้ง ในมาตรานี้ปรากฏว่า
คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมในวรรคสอง ตามข้อความในวรรคสองบอกว่า
องค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วย
ผู้แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ซึ่งเลือกกันเองรวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด-----

ผมอ่านตามความในวรรคนี้แล้ว ผมเข้าใจว่าองค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคล นั้นก็คงหมายถึงคล้าย ๆ กับข้าราชการพลเรือน คล้าย ๆ กับคณะกรรมการครู คือเป็นองค์กรกำกับดูแลองค์การบริหารเจ้าหน้าที่ในส่วนของจังหวัด แต่ที่นี้เมื่ออ่านต่อไปบอกว่า เป็นตัวแทนของนายกฯ กับตัวแทนของปลัด มันก็มีอยู่ ๒ คน เท่านั้นแหละครับ ที่นี้เมื่อมีมา ๒ คนแล้วมาเลือกกันเอง บอกว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด ทำให้ผมสงสัยว่า คำว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด หมายถึง ๒ องค์กรนี้หรือครับ คือตัวแทนนายกฯ กับตัวแทนปลัดเท่านั้นใช่ไหม นั่นคือประเด็นที่หนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ในมาตรานี้บอกว่า การแบ่งหน่วยการบริหาร แล้วก็ต่อมาจนกระทั่งถึงองค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ที่นี้ปรากฏว่าเมื่อกรมการปกครองเอาเรื่องนี้มาออกเป็นกฎหมาย คือองค์กรกำกับดูแลต้องเป็นใครบ้าง นั่นคือออกเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมก็สงสัยว่าในเมื่อออกมาเป็นพระราชบัญญัติเช่นนี้แล้วว่าองค์กรกำกับดูแลประกอบด้วยใคร มันไม่จำเป็นต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกาใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมขอตั้งคำถามต่อประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ คือคำว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด ผมคิดว่าอย่าว่าแต่ผมเลยครับ คนอื่นบางที่ส่วนใหญ่คงไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายแล้วคนอื่นไม่เข้าใจ เขียนไปแล้วก็ไม่มีประโยชน์

ประการที่ ๒ การที่ออกกฎหมายในวรรคสองนี้ นั้นหมายถึงว่า องค์กรกำกับดูแลงานบริหารส่วนบุคคลที่จะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาไม่ต้องออกใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมก็เช่นเดียวกันครับว่า กระผมได้อ่านคำที่คณะกรรมการ ได้เพิ่มเติมมานี้ ผมมีความสงสัยและก็ทำให้เข้าใจยากครับ ที่บอกว่า องค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วย ผู้แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นี้หมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ คน และ ผู้แทนปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นี้อีกคนหนึ่งนะครับ เป็น ๒ คนแล้ว ซึ่งเลือกกันเองรวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด หมายความว่า ๒ คนนี้เลือกกันเองใช่ไหมครับ เลือกแล้วเหลือคนเดียวอย่างนี้ใช่ไหมครับ

เพราะว่าความเข้าใจตรงนี้อ่านแล้วก็ต้องเป็นอย่างนี้ แต่ถ้าจะมาบอกว่า
ซึ่งเลือกกันเองนั้นหมายถึงสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว น่าจะต้อง
เขียนให้ชัดเจนครับ น่าจะเขียนบอกว่า ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้แทนปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เลือกกันเองรวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง น่าจะเป็นแบบนี้มากกว่าครับท่านประธาน
ถ้าเขียนอย่างนี้ไม่เข้าใจครับ เข้าใจว่า ๒ คนนี้ไปเลือกกันเองเหลือคนเดียว
ก็อยากจะได้ฟังคำอธิบายครับ อย่างนี้ไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ เราดูอย่างนี้ที่แล้วก็แล้วกันนะครับ คือจริง ๆ แล้วกรรมการ
ที่ขอเติมพรรคสองมาก็ด้วยความเห็นห่วง ตรงที่ว่ามาตรา ๔๒ พรรคแรกนั้นบอกว่า
ในเรื่องของเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ตลอดจน
องค์กรกำกับดูแลจะมีลักษณะรูปร่างหน้าตาจำนวนเท่าไรนั้นไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกา
ยกตัวอย่างเช่น มีพระราชกฤษฎีกาออกมาว่าให้องค์กรกำกับดูแลนั้นมีจำนวน ๑๖ คน
แล้วจะประกอบด้วยใครบ้างก็ว่าไป ในกรรมการนั้นก็มีคนด้วยความเห็นห่วงว่า
ฝ่ายรัฐจะไปครอบงำ จึงอยากจะทำให้เติมพรรคสองว่า คนที่ไปนั่งในองค์กรกลาง
บริหารงานบุคคลตรงนั้น ถ้าฝ่ายรัฐบาลไปออกพระราชกฤษฎีกาแล้วกำหนดให้คนที่
เป็นข้าราชการหรือเป็นคนของรัฐบาล ถ้าทั้งหมดนี้ก็จะไม่เป็นธรรมและไม่ถูกต้อง
ที่จะไปทำอย่างนั้นกับท้องถิ่น ทำอย่างไรจะให้มีส่วนแทนท้องถิ่นเข้าไปอยู่ในองค์กรกลาง
บริหารงานบุคคลนั้นด้วย -----

จึงไปเขียนใน พรรคสอง ล็อกต่อมาว่า พระราชกฤษฎีกาที่ท่านจะไปออก ท่านต้องมีตัวแทนของฝ่ายการเมือง คือของนายกองค์การ และของฝ่ายประจำ ก็คือของปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมกันก็หมายความว่า ถ้า ๑๖ คนนี้ ก็ต้องมีของนายกฯ และของปลัดฯ รวมกันแล้วอย่างน้อย ๘ คน ก็อยู่ที่ พระราชกฤษฎีกาจะไปกำหนด ตอนนั้นก็เถียงกันเหมือนกันว่าจะระบุเลยใหม่ว่า และที่เท่า ๆ กัน เช่น คนละ ๕ ก็เห็นว่าไม่จำเป็น คือสรุปแล้วของฝ่ายท้องถิ่นมี ครั้งหนึ่ง แต่ครั้งหนึ่งนั้นท่านจะมากันอย่างไรก็ไปเลือกกันเอง คำว่า ผู้แทน ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า เป็นผู้แทนคนเดียวเท่านั้น ก็หมายความว่าหลายคน ก็ได้ที่พระราชกฤษฎีกาจะเป็นตัวกำหนดต่อไปเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณวิเชียร ครับ

นายวิเชียร คันจ๋อง (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจครับ ว่าท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงก็เข้าใจ แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากว่า ท่านร่างกฎหมายออกมาเป็นอย่างไร ผมอยากจะให้ท่านไปถามคนอื่นเถอะครับ อย่างว่าแต่คนอื่นเลย ผมเรียนกฎหมายมาบ้างผมก็ยังอ่านไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้น การร่างกฎหมายเมื่อคนไม่เข้าใจแล้วมันก็ไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นจากที่ท่าน ชี้แจงมา ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความให้พวกเราได้เข้าใจ หรือว่าคนที่ใช้กฎหมายนี้ได้เข้าใจ ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ อย่างที่ท่านชี้แจง บอกว่าอย่างน้อยที่สุดต้องมีนายกองค์การ ตัวแทนนายกองค์การ ตัวแทน ปลัดองค์การ ๒ คนนี้แน่นอนแล้ว ส่วนที่เหลือให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาว่า จำนวนสักกี่คน แล้วก็ในจำนวนนั้นมาคัดเลือกกันก็หนึ่ง ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่า เราไม่ต้องตีความ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอยากจะให้ทางฝ่ายกรรมาธิการ พิจารณากฎหมายฉบับนี้ได้ทบทวนในเรื่องข้อความในตรงนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะมีปัญหาเหมือนอย่างที่ผมอ่าน ผมอ่านเมื่อกี้มีนายกองค์การกับปลัดองค์การแล้ว รวมกันเลือกก็หนึ่งคือ ๑ คน ถ้าเป็นอย่างนี้แน่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าไม่มีการชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ แล้วก็ไม่ต้องทราบว่าคุณวิเชียรกับคุณเรวัตติดใจหรือเปล่า ถ้าติดใจหมายความว่า จะไปสู่ว่างเดิมหรือเปล่าครับ

นายวิเชียร คันจ๋อง (ตรัง) : ครับ ผมไม่เห็นด้วย ถ้าไม่เขียน ให้ชัดเจน ผมไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่เห็นด้วยคือหมายความว่า เพราะไม่มีผู้แปรญัตติก็ต้องไปเห็นด้วยกับร่างเดิมนะครับ ผมจะถามประเด็นนี้

มาตรา ๔๒ กรรมการมีการแก้ไข และก็มีสมาชิกไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้น
ผมจึงจะขอตกลงเป็น ๒ ประเด็นนะครับ คือเห็นด้วยกับร่างเดิมหรือเห็นด้วย
กับที่กรรมการเสียงข้างมาก กรรมการแก้ไขนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าควรจะคง
ร่างเดิม กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่
คณะกรรมการแก้ไข กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากเห็นด้วยกับที่
กรรมการแก้ไขนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มศิริ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓ ทวิ มีการขอสงวนความเห็น เพื่อเพิ่มความขึ้นใหม่
มาตรา ๔๓ ตริ มีการขอสงวนความเห็น เพื่อเพิ่มความขึ้นใหม่
มาตรา ๔๓ จัตวา มีการขอสงวนความเห็น เพื่อเพิ่มความขึ้นใหม่
มาตรา ๔๓ เบญจ มีการขอสงวนความเห็น เพื่อเพิ่มความขึ้นใหม่
หมวด ๔ อำนวยการบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เนื่องจากว่าร่าง พ.ร.บ.
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้มีอีกหลายมาตรา แล้วก็มีผู้สงวนความเห็นอีก
หลายท่าน ผมคิดว่าถ้าพิจารณาไปวันนี้เราคงใช้เวลาเยอะ และวันนี้เราก็ได้
พิจารณาไปมากแล้ว แล้วพรุ่งนี้เราจะมีประชุมต่อไป ผมจึงขออนุญาตที่ประชุมว่า
เราจะเลื่อนร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนจังหวัดที่ค้างอยู่
ไปพิจารณาในวันพุธหน้าต่อไป วันนี้ขอปิดประชุมครับ